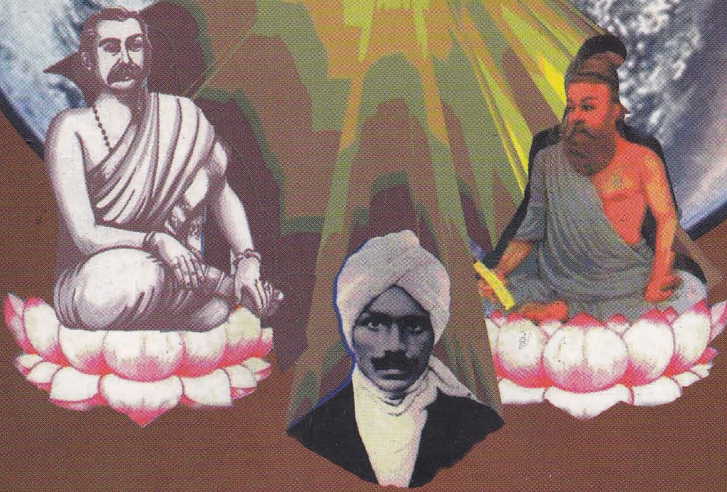

பவளத் துமிழ்

75

கொழும்பு பல்கலைக்கழக (இலங்கை பல்கலைக்கழகம்)

தமிழ்ச்சாங்கத்தீள்

75ம் ஆண்டு நிறைவு விழா சஞ்சீகை

Message from the Vice-chancellor

It is with pleasure that I write this message to the magazine published by the Tamil Society of the University of Colombo to commemorate their 75th anniversary celebration.

The University of Colombo is a multi-ethnic and multi-religious community. In this community there are associations and societies set up to promote their own cultural interests, while also promoting understanding, goodwill and amity among different communities. I like to think that the Tamil Society of University of Colombo is one of the societies that has stood for these values for 75 years. It represents a long tradition of ethnic harmony and friendship which must be fostered and sustained in this university. This is a special challenge at this time when we witness conflict and disharmony.

I congratulate the Tamil Society on their Annual Celebrations. I hope that you will continue the contributions you have made so far in promoting your cultural values while respecting all the different cultures of other communities. I hope that you will always promote friendship, harmony and goodwill among the students of the University of Colombo.

I wish the Society every success in its activities and hope that this day will be an enjoyable one for all your members.

Prof.Savitri Goonesekere

Vice Chancellor

TAMIL SOCIETY

UNIVERSITY OF COLOMBO

OFFICE BEARES

99/00

Patron	:	Prof. Savitri Goonasekara
Senior Treasurer	:	N. Ravindrakumaran
President	:	M. R. F. Vimalendra
Vice President	:	G. Thusyanthan
Joint Secretaries	:	S. Sutharjenan L. S. Sharma
Junior Treasurer	:	K. Reginald
Editor	:	J. Rajanayagam
Sub Editors	:	S. Sasidaran M. Naleem
Committee Members		P. Kannan T. Mahilnancai S. Uthayashangar N. Paranietharan G. J. Tyrone K. Sutheshna S. J. Nelupher A. G. Alexrajah

இதழாசிரியர் குழுவின் பார்வையில்.....

கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கத்தின் பவளவிழா மலரான “பவளத்தமிழ்” நூலினை உங்கள் கரங்களில் தவழவிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். இன்றைய, நாட்டின் இக்கட்டான ஓர் சூழ்நிலையில் தமிழ் இலக்கிய வடிவத்துடன் கலை கலாச்சார அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக தரமான நூலினை வெளியிடவேண்டும் என்ற பெரு விருப்பம் நிறைவேறியதையிட்டு உண்மையில் பெருமைப்படுகின்றோம்.

கடந்த காலங்களில் இளந்தென்றலாக வெளியீடு செய்யப்பட்டு வந்த தமிழ்ச்சங்க மலரானது, இம்முறை பவளவிழா சிறப்பம்சமாக “பவளத்தமிழ்” எனும் நாமத்தில் அறிமுகம் செய்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இப்பாரிய முயற்சிக்கு பலரதும் பங்களிப்பானது எம்மை வெற்றியடைய ஊக்கப்படுத்தினாலும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் எங்கள் முயற்சிக்கு பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்தார்.

எமது பவளவிழா மலருக்கு நல்லாசி வழங்கி சிறப்புற செய்த கொழும்பு பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் அவர்களுக்கும், கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க தலைவர் அவர்களுக்கும், எமது மன்ற பெரும்பொருளாளருக்கும், இந்துமன்ற பெரும்பொருளாளருக்கும் மற்றும் அனைத்து மதகுருமாருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

தமிழர் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் பரிமாணமடைந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில் கலை இலக்கியங்கள் முழுமை பெறவேண்டிய தேவைப்பாட்டை பெறுகின்றன. இதன்மூலம் எமது சமூகம் வளமாக்கப்பட வேண்டியது இன்றியமையாததொன்றாக காணப்படுகின்றது இந்த வகையில் “பவளத்தமிழ்” ஈழத்து அறிஞர்களினதும் மாணவர்களினதும் ஆக்கங்களான சிறப்புக்கட்டுரைகள், கவிதைகள், நேர்காணல் என்பவற்றினை உள்ளடக்கியுள்ளது. அந்தவகையில் எமக்கு ஆக்கங்களைத்தந்துதவிய பெரியோர்கள், பேராசிரியர்கள், கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், கவிஞர்கள் மற்றும் மாணவப் படைப்பாளிகள் அனைவருக்கும் இந்த இடத்தில் நன்றியை கூறிக்கொள்கின்றோம்.

தரமான மலரை வெளியிட்டு எமது ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்ள எம்மை ஊக்குவித்த வர்த்தக விளம்பரதாரர்களுக்கும், நிதி உதவி செய்த பெரியோர்களுக்கும் நன்றியை பதிவு செய்வதோடு, பவளத்தமிழ் மிகப் பொலிவுடன் அழகுநிலவாக ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்க கணணி முறையிலான அச்சுப்பதிவை செய்து தந்த கொழும்பு பல்கலைக்கழக பழைய மாணவரான திரு. க. சிறிகாந்தகுமார் அவர்களுக்கும் மற்றும் சக மாணவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

74 ஆண்டுகள் இளந்தென்றலாக கரங்களில் தவழ்ந்து இன்று பவளத்தமிழாக தவழ்ந்து எழுந்து நின்றாலும் எழுத்துப் பிழைகள், இலக்கணப்பிழைகள் ஏதேனும் ஏற்படலாம் அவ்வாறானபிழைகள் சுட்டிக்காட்டப்படுவதையும் நாம் மனபூர்வமாக வரவேற்கின்றோம். இவையே மென்மேலும் எம்மை வளப்படுத்திக்கொள்ள உதவும்.

மேலும் இம்மலர் வெளியீட்டு முயற்சியானது மேன்மேலும் சாதனைகளாய் மலரவேண்டும் என்றும், எமது பல்கலைக்கழகத்தில் கலைகளும், கலாச்சாரங்களும் சுடர்விட்டுப் பரவவேண்டும் என்றும் அதற்கு இனிவரும் இளையமாணவர்கள் முன்வந்து உழைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையில், அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கூறி விடைபெறுகின்றேன்.

இதழாசிரியர் குழு

சி.அரிகரன்.

மே. ச. தங்கராஜா.

ச. சுதர்சராஜ்.

அ.பிரசாந்தி.

சு.சுதர்சினி.

பெரும் பொருளாளரிடமிருந்து.....

தமிழ் மணம் பரப்புவென கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க மாணவர் மன்றம் வருடம் தோறும் வெளியிட்டுவரும் இதழ்களின் வரிசையிலே புத்தாயிரமாம் ஆண்டின் முதலாவது இதழாக மலரவுள்ள பவளவிழா இதழிற்கு செய்தி வழங்க வாய்ப்பு கிடைத்தமையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

மொழி, பண்பாடு, உரிமை, தமிழ் இனத்தின் பழம்பெருமை, உண்மை வரலாறு என்பவற்றை மறந்து மற்றவர்களுடன் தாமும் ஒருவராய் உலாவித்திரியும் தமிழர்கள் மத்தியில், “ தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை “ இலங்கையின் தலைநகரில் கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க மாணவர்களினால் வருடந்தோறும் எடுக்கப்படும் இத்தகைய முயற்சி வரவேற்கத்தக்கது பாராட்டுதற்குரியது.

இயல் இசை நாடகமெனும் முத்தமிழையும் வளர்ப்பதில் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் பங்குண்டு என்பதை உணர்ந்து வருடந்தோறும் தமிழ்த்தாயிற்கு விழா எடுத்து தமிழர் தம் கலைகள் யாவும் அகிலமெல்லாம் மணம் பரப்ப துணை புரியும் இவர்கள் பணி மென்மேலும் தொடர்வதாக.

வருடம் தோறும் இவ்விழா இடம் பெறினும் இன்றைய விழா பவள விழாவாக அமைவது எமக்கெல்லாம் மகிழ்வையே தருகிறது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க மாணவர்களினால் கொண்டாடப்படும் இப்பவள விழா சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும் இனிதே நிறைவேற என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

ந.ரவீந்திரகுமாரன்
பொருளியல் துறை
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

பவளம் கண்டோம் இனிப் பாரினில் நாம் யார்?.....

மொழிகளுள்ளே பண்பும் பழமையும் வாய்ந்த மொழி தமிழ் மொழி என்பது உலகறிந்த உண்மை. இவ்வாறு பெருமையும் புகழும் வாய்ந்த எம் தாய்மொழியாம் தமிழ்த் தேன்மொழியினை சங்ககாலம் முதற் கொண்டு பற்பல தமிழ்ப் பெரியார்கள் தங்கள் உயிரினும் மேலாக மதித்து வளர்த்து வந்ததினை அறிகிறோம்.

இவ்வாறு எம் முன்னோர் வளர்த்த எம் இனிய மொழியாம் தமிழ் மொழி தன்னை இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று தமிழ் முத்துக்களையும் ஒன்றிணைப்பது போல் “முத்தமிழ்” ஆக விழா எடுத்து எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக சிறப்பித்து வந்தமையை எண்ணி பெருமை அடைகிறேன்.

இந்த பவள விழா மேடையில் பவளங்களால் பண்படுத்தி பக்தவமாக பவனி வரும் இவ்வேளையில் எமக்கு உறுதுணையாக நின்ற அனைவரையும் நன்றிக் கண்களுடன் நோக்குகின்றேன்.

“ தமிழன் என்று சொல்லடா
தலை நிமிர்ந்து நில்லடா “

என்றான் புரட்சிக்கவி பாரதி. துரதிஷ்டவசமாக நம் தமிழ்த் தாயின் நிலையில் தலைகுனிவு ஏற்பட்ட போதும் தம் அயராத உழைப்பாலும், தியமையாலும் இத்தமிழ்ச் சங்கத்தினை உருவாக்கி வழிநடத்தி வந்த எம் முன்னோரை பெருமையுடன் பார்க்கிறேன். இச் சங்கம் தனது எழுபத்தைந்து வயதைக்கடக்கிறது என்றால் அந்தப் பெருமை அவர்களையே சாரும்.

அதேபோல் அவர்கள் காட்டிய வழியில் இம்மன்றத்தினை நாம் மட்டுமன்றி எமக்கு அடுத்ததாக மலரும் இன்ற தலைமுறையினரும் வளர்க்கப் பாடுபட வேண்டும். இந்தப் பவளவிழா எவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெறுகிறதோ அதனிலும் பன்மடங்கு சிறப்பாக மற்றைய விழாக்களும் சிறப்புற வேண்டும் என்பதே என் பேரவா.

“மெல்லத்தமிழ் இனிச்சாகும் - அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை ஒங்கும்”.

இது நடப்பு இயல்பு எனக் கூறலாம். ஆனால் எமது பல்கலைக்கழகம் சான்றாக இருக்கமுடியாது என்பதை நினைக்க இந்த பவளவிழா ஒரு சான்று.

உலகமொழிகளுள்ளே தமிழ்மொழி ஆதிமொழி என்பதை நம் முன்னோர் கட்டிக்காத்து வளர்த்ததை புலவர்களும் மன்னர்களும் கவிஞரும் சங்கம் வளர்த்து

“ தேன்மதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும் ”.

என்று கூறியதற்கேற்ப இன்றும் அம் மொழியை இலட்சியமாக கொண்ட எம் தமிழ்ச்சங்கம், தனது எழுபத்தைந்தாவது வருட “முத்தமிழ்” விழாவை நடாத்தும் அரிய பெரும் பொறுப்பினை வழங்கியமைக்கு இதழால் மட்டுமன்றி இதயத்தாலும் நன்றிகூறி பூரிப்படைகின்றேன்.

வாழ்க தமிழ் வளர்க எம் தமிழ்ச்சங்கம்!.

ம.விமலேந்திரன்
தலைவர்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

அமர்ந்திருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்)

திரு. க. நெஜினோல்ட்(கனிஷ்ட பொருளாளர்), திரு. க. சுதர்ஜனன்(இணைச் செயலாளர்),
 திரு. ந. ரவீந்திரகுமாரன்(பெரும்பொருளாளர்), பேராசிரியர் சாவித்திரி குணசேகர (உபவேந்தர்),
 திரு. ம. விமலேந்திரா (தலைவர்), திரு. லி. சுரேஷ்சர்மா (இணைச் செயலாளர்), திரு.
 க. துஷ்யந்தன் (உப தலைவர்)

நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலம்)

திரு. க. உதயசங்கர் (மன்ற உறுப்பினர்), திரு. ச. சுதர்ஷராஜ் (இதழாசிரியர் குழு),
 திரு. ஆ. கி. அலெக்ஸ் (மன்ற உறுப்பினர்), செல்வி. கோ. சுதேஷ்ணா (மன்ற
 உறுப்பினர்), செல்வி. அ. நெலுபார் சமீஊன் (மன்ற உறுப்பினர்), செல்வி. த. மகிழ்நங்கை
 (மன்ற உறுப்பினர்), செல்வி. க.சுதர்சினி (இதழாசிரியர் குழு), செல்வி. அ. பிரஷந்தி
 (இதழாசிரியர் குழு), திரு. சி. அரிஹரன் (இதழாசிரியர் குழு), திரு. மே. ச. தங்கராஜா
 (இதழாசிரியர் குழு), திரு. பூ. கண்ணன் (மன்ற உறுப்பினர்).

சமூகமணிக்காதோர்

திரு. ஜெ. ராஜநாயகம் (பத்திராதிபர்), திரு. ச. சசிதரன் (உப பத்திராதிபர்), திரு. ம. நலீம்
 (உப பத்திராதிபர்), திரு. ந. பரணீதரன் (மன்ற உறுப்பினர்), திரு. க. ஜெ. ரிஜோன்
 (மன்ற உறுப்பினர்)

செயலாளர்களின் எண்ணத்தில் இருந்து.....

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்பேசும் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதும், சமத்துவம், உரிமை என்பவற்றை அனைவரிடையேயும் பேணி வருகின்ற ஒரே ஒரு சங்கமாகத் திகழும் எமது சங்கம் இவ்வருடத்துடன் தனது 75 வது வயதைத் தழுவி பவள விழாவைக் கொண்டாடுகின்றது. மட்டுமன்றி பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலேயே மிகப் பழமை வாய்ந்த ஆனால் புதுயுகத்திற்கு ஏற்ப சவால்களை எதிர் கொண்டு புதுமைபடைக்கும் ஓர் சரித்திர முக்கியம் வாய்ந்த சங்கம் எமது தமிழ்ச் சங்கம் என்பதால் பெருமை அடைகின்றோம்.

ஓர் இனத்தின், சமுதாயத்தின் மேன்மையும், இலட்சியங்களையும் வரலாற்றினையும், உலக நோக்கினையும் வெளிப்படுத்துவன மரபு வழிவந்த கலை இலக்கியங்களாகும். இவை அவ்வினத்தின் / சமுதாயத்தின் ஆராய்ச்சிகள், கற்பனைகள், எழுத்துத்திறன் போன்ற பல்வேறு உயர் நோக்குகளின் விரிவாக்க லின் வளர்ச்சியில் தங்கி உள்ளது. அவ்வகையில் எமது சங்கம் இயன்றவரை தனது பணியைச் செய்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும்.

ஓர் பொதுவான கருத்து தற்போதைய இளைஞர்கள் மத்தியில் பண்டைய, கலை இலக்கிய, கலாச்சார பண்பாட்டு வரலாற்று ஆர்வம் குறைவடைகின்றது என்பது இதற்கு ஓர் காரணம் கூறுவார்கள் (மேலைத்தேய மோகம் என்று ஆனால்) எமது தமழ் சங்கம் நடத்திய இலக்கிய நிகழ்ச்சியாயினும் சரி, நாடக விழாவாயினும், பாடசாலை மட்டப் போட்டியாயினும் சரி அதில் பங்கு கொண்டவர்களினதும் அவற்றை எல்லாம் சிறப்புற நடாத்தி முடிக்க தோளோடு தோள் தந்த எம் தமிழ் சொந்தங்கள் தமிழின் மீது கொண்டுள்ள ஆர்வமும் அதன் மீதான பற்றும் ஒன்றை எமக்கு உணர்த்தியது, எங்கும் எப்போதும் எவ்வேளையும் தலைவணங்காத் தமிழ்மொழி ஓர் சாகா மொழிதான் என்பதனை, எமது சக்கத்தின் 75 ஆண்டு கால வரலாற்றில் அது தமிழுக்காகச் செய்தவையே பல. ஆனால் முழுத்தமிழ் இனத்திற்கெதிராக அடாவடித்தனம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அவ்வேளை எமது சங்கமும் சற்றே காலம் வாயடைத்து மௌனித்து நின்றமை உண்மையே ஆனால் இன்று தமிழிற்கென பாரிய கடமையை தன் விழுதுகளை நாடெங்கும் கூடவே உலகெங்கும் பரப்பி நிமிர்ந்து திகழ்கின்றது. தவிர சத்தர்ப்பம் கிடைத்த வேளையில் எல்லாம் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயும் தனது பணியை தமிழுக்கும், தமிழார்க்கும் செய்துள்ளது என்றால் மிகையாகது. இவை எல்லாவற்றினையும் விடவும் இம்முறை எமது சஞ்சிகை 75 வது ஆண்டு மலராக உங்கள் எல்லோரதும் அறிவுக்கும், ஆய்வுக்கும், கருத்துப்பரிமாறலுக்கும் விருந்தளிக்கும் வகையில் வெளிவருவதையெண்ணிப் பெரு மகிழ் வடைகின்றோம்.

“வாழ்க தமிழ்மொழி, வாழ்க கொழும்புப்பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் “

சுந்தரலிங்கம்-சுதர்ஜெனன்
சட்டபீடம், இறுதியாண்டு

சுரேஸ்
முகாமைத்துவ நிதிப்பீடம், இறுதியாண்டு

பல்கலைகழகத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு பவளவிழா

இலங்கை பல்கலைகழகத் தமிழ் பேசும் மாணவரிடையே
தமிழ் பிரக்ஞையும் பண்பாட்டு பிரக்ஞையும்
போற்றப்பட்டு வந்தமைக்கான ஒரு தளம்

சில குறிப்புகள்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

கொழும்பு, பேராதனை பல்கலைக்கழகங்கள் தான் இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் பாரம்பரியத்துக் கான வாரிசுகளாகி விட்டன.

1924இல், முதலில் இலங்கை பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி பின்னர், நாற்பதுகளில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாக மாறிற்று. 1950இன் முற்கூற்றில் பேராதனைக்கான நகர்வு ஏற்பட்டது. ஆனால் நாட்டில் ஏற்பட்ட கல்வி, சமூக மாற்றங்கள் கொழும்பை வன்மையுடன் பேணியது மாத்திரம் அல்லாமல் களனி, நுகேகொடையில் பௌத்த பிரிவேனைகளை பல்கலைக்கழகங்கள் ஆக்க வேண்டிய (1959) நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தின. எழுபதுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் யாழ்ப்பாணம், றுகுணுப் பல்கலைக்கழகங்களின் தோற்றத்திற்கு காலாயின. 1980களில் கிழக்கு பல்கலைக்கழகமும் (?1986) , 1990களில் (?1995) தென்கிழக்கு பல்கலைக்கழகமும் தோன்றின. இராஜரட்டைக்கும், சப்ரகமுவவிற்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கப்பட்டன.

தமிழ் மாணவரும், முஸ்லிம்களும் தங்கள் சமூக மொழித்தேவைகளின் பூர்த்திக்காக நிறுவிய சங்கம் தான் தமிழ்ச்சங்கம். 1925இலா, 1926இலா தமிழ்ச்சங்கம் தொடங்கப்பட்டது என்பதில் ஒரு கருத்து மயக்கம் உண்டு. இன்றைய நிலையில் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் தான் 1925/6 முதல் 1952வரை கொழும்பில் தொழிற்பட்ட இலங்கைப்பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கத்தின் வாரிசு. 1952/3 இல் பேரா தனையில் தமிழ்ச்சங்கம் தொடங்கப்பட்ட பின்னர், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் தொடர்ந்து, கொழும்பில் பயின்று வந்த தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்களது “மொழிப்பண்பாட்டு” நிறுவனமாகத் தொழிற்பட்டது. ஏறத்தாழ 1956முதல் 1963/4 வரை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தின் வருடாந்த நாடகமேடையேற்றங்களுக்கு கானா போன்றோருக்குத் துணையாகவும், தனித்தும் பின்னர் எனக்கு உதவியாக வந்தவர்களுடனும் சேர்ந்து தொழிற்பட்ட நினைவுகள் இப்பொழுது ஞாபகம் வருகின்றன. நான் பல்கலைக்கழகத்திற் சேர்ந்தது 1952இல், நாங்கள் தான் நேரே பேராதனைக்குச் சென்ற முதலாவது மாணவர் குழாம். 1925/6- 1950 காலத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் தொழிற் பாடுகள் பற்றி பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, வித்தியானந்தன் ஆகியோருடன் கேட்டறிந்து கொண்டவற்றிற் சிலவற்றையாவது பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் தொடக்ககால வழிநடத்துனர்களாகத் தொழிற்பட்டவர்களில் பேராசிரியர் சி. சுந்தரலிங்கம், வணக்கத்திற்குரிய பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி

முக்கியமானவர்கள், கிங்ஸ்பெரியின் பின்னர் கணபதிப்பிள்ளை விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். தமிழுக்கு ஒரு பேராசியத்தவிசு வழங்கப்பட்ட போது அதற்கு வந்த முதல் பேராசிரியர் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆவார். இது 1940களில் நடைபெற்றது.

அக்காலத்தில் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பிரதான நடவடிக்கை அதன் வருடாந்த சமூக ஒருங்குகூடல்தான். அந்த ஒருங்குகூடலின் பொழுது மாணவர்கள் பல நிகழ்ச்சிகள் செய்வர். அதில் ஒன்று நாடகமாக இருக்கும்.

சமூக நிலையில் இந்த நாடகங்கள் அக்காலத்தில் கறுவாக்காட்டில் வசித்த முதிய தமிழர்களுக்கு தங்கள் யாழ்ப்பாணத்து மூதாதையர் பேசிய பேச்சினதும் அவர்கள் எதிர் நோக்கிய பிரச்சினைகளினதும் நினைவுகளை மீட்பதாக அமைந்தன. முக்கியமாக உடையவர்களுக்கு பொருளோ பொருள் அத்தகையனவே.

நாற்பதுகளிலிருந்து அரசியற் பிரக்ஞை மாறத்தொடங்கிய பொழுது பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அரசியல் நாடகங்களை எழுதினார். அவற்றுள் "தவறான எண்ணம்", "சங்கிலி" ஆகியவை முக்கியமானவை. பேராசிரியர் பேராதனையில் எழுதியவை "சுந்தரம் எங்கே", "துரோகிகள்" என்பன. தவறான எண்ணம், சங்கிலி, துரோகிகள், ஆகிய மூன்று நாடகங்களையும் ஒப்பு நோக்கும் போது இலங்கை தமிழ்ப்பிரச்சினை வளர்ந்த முறையின் சில பரிமாணங்களை உணரலாம்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பயிற்றற்பாரம்பரியம் வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட முறையும் முக்கியமானதொன்றாகும். முதலில் நியமனமானவர் அழகுசுந்தரதேசிகர் என்று தன்னை குறிப்பிட்டுக்கொண்ட வண.பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி ஆவர். இவர் கிறிஸ்தவத்துள் தனிமையான போக்கைக் கடைப்பிடித்தவர். மாணவர்களால் பெரிதும் நேசிக்கப்பட்டவர்.

அக்காலத்தில் மாணவர்களிடையே முக்கியமான "தேசிய முற்போக்கு வாதி"யாக தொழிற்பட்டவர் பேராசிரியர் சி.சுந்தரலிங்கம்(கணிதப் பேராசிரியராக இருந்தவர்) [பின்னர் 1968 இல் மாவிட்டபுரம் போராட்டத்தில் அவரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கமுடியாத அளவுக்கு பழமை வாதியாக மாறினார்.] சுவாமி விபுலாநந்தர் பேராசிரியராக இருந்த காலத்தில் மாணவரதும் நிர்வாகத்தினரதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்.

1952/3 இல் சட்ட, கலைப்பீடங்கள் பேராதனைக்குச் சென்ற பின் கொழும்புப்பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்கம் விஞ்ஞான, பொருளியல், வைத்திய மாணவர்களின் கூட்டுக்கழகமாகவும் இருந்தது. அக்காலத்தில் தமிழ்ச்சங்க விடயங்களில் மாணவர்களுக்கு உதவியவர் டாக்டர் செல்வராசா என்ற பொறியியல் பேராசிரியர்.

கானா தயாரித்த ஹரிகரநாத் சட்டோபத்யாயரின் "சுவப்பெட்டி", நான் சம்பத்தப்பட்ட மதமாற்றம், ஹரிகரநாத் சட்டோபத்யாயரின் சுவர்கள் முதலியன 1958-1963/4 காலப்பகுதியில் மேடையேறின. அந்த நாட்களில் நடேசன் சத்தியேந்திரா, பாலேந்திரா, சாரதா சொர்ணலிங்கம் போன்றவர்களும் நா. சுந்தரலிங்கம், இ.சிவானந்தன், அ.முத்துலிங்கம், தயாபரன், சுப்பிரமணியம் போன்றோரும் தமிழ்ச்சங்க விடயங்களிலும் கலைத்துறை ஈடுபாடுகளிலும் முதன்மைப்பட்டிருந்தனர்.

ஆரம்ப வானொலி நாடகங்களில் (1950-1960) நந்தி சிவஞானசுந்தரம் (பின்னர் பேராசிரியர்) செல்வஜோதி செல்லத்துரை முதலியோர் ஈடுபாடு காட்டினர். கொழும்பைத்

தலைமையாக கொண்டு விளங்கிய தமிழ் மாணவர்கள் பலர் அக்காலத்தில் வானொலிமாமாவாக விளங்கிய திரு.சரவணமுத்துவினால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். அத்தொடர்புகள் காரணமாக சரவணமுத்துமாமாவும் கொழும்பு பல்கலைக்கழக நாடகங்களில் தொழிற்பட்டார். இன்னொருவர் ரோயல் கல்லூரி தமிழாசிரியராக இருந்து வானொலிக்குச் சென்ற திரு.கே.எஸ்.நடராச சர்மா அவரும் சில நாடகங்கள் தயாரித்தவர்.

இலங்கை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கத்துக்கு ,இந்நாட்டின் தமிழ்ப்பிரக்ஞை வளர்ச்சியோடு நிறையத்தொடர்பு உண்டு. அது தொடரட்டும்.

இன்று
அதிகாரம் செய்பவன்
நேற்று
பணிக்கப்பட்டிருப்பான்
இன்று
பணிந்து செல்பவன்
நாளை
நல் அதிகாரியாவான்!

அகதி

“அம்மா எங்கு போகிறோம்?”
விரட்டியடித்தது அவர்களை
வீட்டருகே வந்த போர்
கூட்டமாய் கலைந்தனர்
கூடு கலைந்த பறவைகளாய்
கொண்டுபோக ஒன்றுமில்லை
கொன்று போடாத உயிரைத் தவிர

மீண்டும் சிறுவன் கேட்டான்
“அம்மா அப்பா எங்கே?”
யாருக்குமே தெரியவில்லை
பகலில் சூரியன் இருந்தான்
இரவில் நிலவொளியில் நடந்தனர்
பட்டினி ஓலங்கள்
பாடலாய் தொடர்ந்தது

ஒழுகிய கண்ணீர் துளி
ஒட்டிய கன்னங்களிலேயே
உலர்ந்து போயின
விழி மூடவில்லை
விதி முடிந்திருந்தது;
அனாதையானான்
மணல் கீறல் தாங்காத
பிஞ்சு வயதிலேயே

“அம்மா எங்கே போனாய்”
பதில் சொல்ல முடியாத
மௌனம்
தூரத்தே சுடலைப் புகைக்கு
நடுவே
நிதர்சனமாய் தெரிகிறது
எதிர்காலம்.

P. ராமதாஸ்

முகாமைத்துவ நிதிப் பீடம்

வாழ்த்துச்செய்தி

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கம் தனது பவள விழாவைக் கொண்டாடவிருப்பது குறித்துப் பெரு மகிழ்வடைகின்றோம். இப்பவளவிழாவுக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வரும் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மாணவர்களின் முயற்சிகள் வெற்றியடைய வாழ்த்துகின்றோம்.

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் முன்பு (1942க்கு முன்னர்) பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக இயங்கியவிடத்து உருவாக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கம் இடையில் தவிர்க்க முடியாத காரணங்களால் ஒரு சில ஆண்டுகள் தனது பணிகளை ஆற்ற முடியாது போனாலும் அதன் பணிகளில் ஒரு தொடர்ச்சியைக் காண முடிகின்றது. பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் பல்வேறு ஆற்றல்களையும் கலைத்திறன்களையும் வெளிக்கொணரத் தேவையான களத்தை அமைத்துக் கொடுத்துப் பெரும் பணியாற்றி வருகின்றது. தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கிய களத்தைத் தமிழ் மாணவரும் சிறப்புறப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள பல்வேறு போதனா பீடங்களுக்கு அனுமதி பெறும் தமிழ் பேசும் மாணவர்கள் ஒன்றிணைந்து தமிழர் பண்பாடு, கலை, இலக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்கவும் இவை தொடர்பான தமது அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்ளவும் பல்வேறு வாய்ப்புகளை வழங்கும் பணியையும் தமிழ்ச்சங்கம் வழங்கி வந்துள்ளது. இப்பண்பாட்டுப் பணியானது தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட இதுபோன்ற விழாக்கள் நிச்சயம் உதவும் .

தமிழர்தம் பண்பாடு மேலோங்கவும் அவர் தம் பண்பாட்டு அடையாளம் உறுதி பெறவும் தமிழ்ச்சங்க உறுப்பினர்கள் செய்யவேண்டிய பணிகள் ஏராளம் உள. தமிழ்ச்சங்கம் நடாத்தும் இப்பவள விழா இத்துறை சார்ந்த புத்தாக்கச் சிந்தனைகளை உருவாக்கும் ஒரு வெற்றி விழாவாகப் பரிணமிக்க உளமார வாழ்த்துகின்றோம் .

சோ.சந்திரசேகரம்

பேராசிரியர் கல்வித்துறைத் தலைவர்,

கொழும்புத்தமிழ்ச்சங்கம்.

சமாதானமோ எட்டாக்கனி

கண்ணாலே உன்னை நாமோ கண்டதில்லை
காதாலே கேட்டதற்கோ அளவோ இல்லை
பண்ணாலே பாடிடவும் திறமை இல்லை
பாடாமல் நின்றிடவும் முடியவில்லை
உன்னுடைய அவசியங்களை கேட்கும்போது
உளமுருகி கண்ணீரில் மூழ்குகின்றேன்
எம்மாலோ உனை மறக்க இயலவில்லை
என்பதனால் நினைவுக்கவி எழுதுகின்றேன்

கறைபட்ட வாழ்கை தன்னில்
எனக்காக கண்ணீரும் விட்டாயோ-
குறைபட்ட உள்ளங்களிலே தாளும்
அறங்களை விதையாக தூவினாயோ
தொடக்கி வைத்தாய் நீயும் இங்கு
தொடரான சமாதான பேச்சுக்களை
கரையில்லா நிற்பணிக்கு சாட்சியுண்டா
கரங்களிலே தவளுமிந்த தீர்வு பொதிக்கு கூட

அன்னமின்றி தினம்தினம் அவனியிலே
அவதிப்படுவார் உண்மையிது அதனால் நாமும்
ஆர்வத்துடனே நிற்பணியை திறமாய் செய்ய
ஆசிக்கின்றோம் இப்போதே - அப்போது தான்
மறுபிறவி வரும்போது உம்மைக்கண்டு
மகிழ்வோடு கரம் குலுக்க எம்மால் முடியும்
அன்பனே நின்னை இவள் வேண்டுவது ஒன்றே
அடுத்தடுத்து தொடராதே யுத்த களங்களை

தூதுவராக இப்பணிக்கு ஏற்றோரென்றே
தூண்களாக எமையழைத்தாய் அன்றே ஏற்று
குறைவின்றி நிறைவாக பணிபுரிந்தோம் நற்
குணத்தோடு தமிழராகவாழ்ந்திட வேண்டுமென்று
அறைகூவல் எம்மரணம்... ஆயின் நாங்கள்
அதையேற்றோம் நம்பிக்கையோடொரு நாள்
குள்ளராய் உள்ள மனிதர்களை உயிர்ப்பித்து - அந்த
எட்டாக்கனியை நாமும் பெற்றிடுவதற்கு!

s. காயத்திரி

2ம் வருடம்

முகாமைத்துவ நிதி பீடம்

ஈழத்து நவீன கவிதை - 2000

- கலாநிதி.செ.யோகராசா

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம்

ஈழத்தில் நவீன தமிழ்க்கவிதை கடந்த நூற்றாண்டின் நாற்பதுகளில் பிரக்ஞை பூர்வமாகத்தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியுற்று இன்று ஏறத்தாழ அறுபதாண்டுகளாகி விட்டன. இக்காலப்பகுதியில் ஈழத்து நவீன கவிதையானது (பொதுவான) நவீன கவிதை வளர்ச்சி ஓட்டத்தில் (அது தமிழ் நாட்டுக்கவிதை வளர்ச்சியோடு இணைந்திருப்பது) பல தடங்களைப் பதித்திருப்பதனை ஈழத்து இலக்கிய ஆர்வலர் பலரும் அறிந்திருப்பர். ஆதலின், அது பற்றி நினைவு கூர்வதைத் தவிர்த்து, இனிவரும் நூற்றாண்டில் ஈழத்து நவீனகவிதை தன்னை மேன்மேலும் வளம்படுத்திக் கொள்வது எவ்வாறென்று சிந்திப்பது பயனுடையதும் காலத்தின் தேவையுமாகும்.

மேற்கூறிய விதத்தில் முக்கியமானதொரு விடயத்தை மட்டும் இவ்விடத்தில் சுட்டுவது பொருத்தமானது அது எமது இரண்டாயிரமாண்டுக் காலக்கவிதைப் பாரம்பரியத்திலிருந்து-மரபுகளிலிருந்து-சாரம்சங்களை உறிஞ்சி, நவீன கவிதையை உரம்பெறச்செய்வது பற்றியது. இதுபற்றிக்கவனிப்பதற்கு முன்னர் இன்னொரு விடயம் நினைவுகூரப்படவேண்டியுள்ளது.

மரபுகளிலிருந்து சாராம்சங்களை உறிஞ்ச வேண்டியது ஏன் என்ற வினா எழுகின்றது. இன்றைய எமது கல்விமுறை தொடக்கம் நவீன இலக்கிய விமர்சனம் வரை காலனித்துவ சிந்தனைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளமை நாமறிந்ததே. ஆயின் அண்மைக்காலங்களில் இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப்பெற்றுவரும் ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் படைப்பாளிகள் யாது செய்கின்றனர்? தமது நாவல்கள் சிறுகதைகள் கவிதைக்களைதமது வாய்மொழி இலக்கியப் பாரம்பரியங்களிலிருந்தே உருவாக்கிவருகின்றனர் நவீன தமிழ் இலக்கியப்படைப்பாளிகளும் அவ்வாறு செயற்படுவது மிகு பயனுடைய தாகும். மேற்குறித்த பின்னணியில் நவீன தமிழ்க்கவிதை முதலில் வாய்மொழி/நாட்டார் இலக்கியங்களிலிருந்து பெறவேண்டியனவற்றைப் பெற்று இன்றைய நோக்கிற்குப் பயன்படுத்துவது இன்றியமையாதது. நாட்டார் இலக்கியங்களைப் பயன்படுத்துவதென்பது பலவிதங்களில் இடம்பெறமுடியும்.

குறிப்பாக நாட்டார் பாடல்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவற்றின் வடிவங்களைக்கையாள முற்படலாம். இவ்விதத்தில், இ.சிவானந்தன் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞராகின்றார். அவர், விஞ்ஞான உண்மைகள் கண்டு பிடிப்புக்கள் முதலான விடயங்களை நாட்டார் பாடல் வடிவங்களுடாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது "கண்டறியாதது" என்ற கவிதைத்தொகுப்பு பாடல்கள் முழுவதும் அத்தகையன. தவிர சமகால அரசியல் நோக்கில் நாட்டார் பாடல் வடிவங்களைப் பயன்படுத்தியோரும் உள்ளனர் 'சாரமதி' யின் ஒரு கவிதையின் ஒருபகுதி இவ்வாறு:

இருவர்பாடல்

பெண்: உச்சால வெய்யில் காய
 ஊரை விட்டுப்போற மச்சான்
 வட்டைக்குள்ள போறியோ கா
 ஆமிக்காறன் வாறவழி

ஆண் : ஆமிக்காறன் வாற வழி
 அப்பனும் நான் போற வழி
 வட்டைக்குள்ள போகாட்டா
 வகுத்துச் சோத்துக்கென்னவழி?

பெண்: வகுத்துச் சோத்தப் பாத்தியெண்டா
 வம்புல நீ மாட்டிடுவா
 ஆமிக்காரன் சுட்டுப் போட்டா
 ஆருதருவா உசிருனக்கு?

இவ்விதத்தில் கவனத்திற்குரிய மற்றொரு கவிஞர் சிவசேகரம் ஈழத்து முக்கியமான கவிஞர்களுள் இருவரான மு.பொன்னம்பலம்,சு.வில்வரத்தினம் ஆகியோர் நாட்டார் பாடல் வடிவங்களுடாக சிறுவர் பாடல்கள் சிலவற்றைத்தந்துள்ளமை கவனத்திற்குரியது. எடுத்துக்காட்டாக அமைவது பின்வரும் பாடல்:

“ ஊர்க்குருவி ஊர்க்குருவி
 நாட்டில் என்ன சேதி?
 நாடு மிகவும் மோசம்
 நான் சொன்னா பாவம்

தோப்புப் பக்கம் போனேன்
 தோப்பெல்லாம் இரத்தம்
 குஞ்செல்லாம் செத்து
 கூடு சிதைந்து கிடக்கு

செத்த குஞ்சுகளுக்கு
 சிலுவை குத்திச் சூட்ட
 பூப்பிடுங்கப் போனேன்
 பூக்களெல்லாம் இரத்தம்

பூக்கழுவ வெண்டு
 வாலிக் கரை போனேன்
 வாவிக்கரை யெங்கும்
 வீங்கி விறைச்சுக் கிடக்கு

.....”

சமகால மட்டக்களப்பு சமூக, பண்பாட்டு மாற்றங்களை நாட்டார்பாடல் வடிவங்களுடாக திறம்பட வெளிப்படுத்தி வருபவர்களுள் செ.குணரத்தினமும் (மட்டக்களப்பு) கவனிக்கப்படவேண்டியவர்.

தவிர நாட்டார் பாடல் உள்ளடக்கங்களை நவீன நோக்கில் பார்ப்பதும் பயன்தருமொன்று. இவ்விதத்தில் மிகச்சிலரே தேறக்கூடியவர்கள். எங்கும் நன்கு பிரபல்யமான ‘ஆக்காண்டி’ பாடலை ஈழத்துக் கவிஞர் மூவர் பாராட்டும் விதத்தில் பயன் படுத்தியுள்ளனர்.

சண்முகம் சிவலிங்கம் ‘ஆக்காண்டியின் அழகைக் குரலை தொழிலாளரின் - உலகத் தொழிலாளரின் குரலாகக் காண்கின்றார்; அக் கவிதையின் ஒருபகுதி பின்வருமாறு:

“ஆக்காண்டி ஆக்காண்டி
எங்கெங்கு முட்டைவை
கல்லைக் குடைந்து
கடலோரம் முட்டை வைத்தேன்

வண்டில்கள் ஓட்டி
மனிதர்க்குழைத்து வந்தேன்

கையால் பிடித்துக்
கரைவலையை நானிழுத்தேன்

கொல்லன் உலையைக்
கொளுத்தி இரும்படித்தேன்

விண்வெளியில் செல்வதற்குப்
பாதை சமைக்கும்
பணியும் பல புரிந்தேன்
ஆனாலும் குஞ்சுக்கு
அரைவயிறு போதவில்லை
காதல் உருகக்
கதறி அழுது நின்றேன்”

இன்னொரு ‘கவிஞர்’ வ.அ.இராசரத்தினம், ‘இன்றைய’ ஈழத்துத்தமிழரின் குரலைக்கண்டு கொள்கின்றார் ‘ஆக்காண்டி’ யின் அழகையில் அவர் கவிதை இவ்வாறு முடிகிறது:

“நானமுத கண்ணீரும்-இந்த
நாடமுத கண்ணீரும்
வாய்க்கால் நிறைந்து
வழிப்போக்கர் கால் கழுவி
இஞ்சிக்குப் பாய்ந்து
இலாமிச்சை வேரோடி
வயலுக்குப் பாய்ந்து
வயல் வெள்ளக்காடாகி
நாடே அமுததையா
நாளை நமதாமோ?”

‘ஆக்காண்டி’யைப் பயன்படுத்திய இன்னொரு கவிஞர் மு.பொன்னம்பலம். அன்னார் ஈழத்து அரசியல், சமூக விமர்சனமாகத் தமது கவிதையைப் படைத்துள்ளார். முன்னையோர் கவிதைகள் உணர்ச்சிபூர்வமாக வெளிப்பட, மு.பொன்னம்பலத்தின் கவிதை சிந்தனாபூர்வமாக வெளிப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாட்டார் பாடல்களின். மொழிப்பிரயோகமுறைகளும் நவீன கவிதையை வளப் படுத்துவனவாகும். இவ்விதத்தில் நுஃமானின் கவிதைகள் விதந்துரைக்கப் படவேண்டியன.

மரபிலிருந்து உறிஞ்சல் என்பது இன்னொருவிதத்திலும் அமையக்கூடியது மேற்குறித்தது வாய்மொழி இலக்கிய மரபு எனில் மற்றொன்று எழுத்து இலக்கிய மரபு சார்ந்தது. அதாவது பண்டைய(சங்க இலக்கியங்கள்) இடைக்கால (பக்திப்பாடல்கள்) பாடல்மரபுகளைப் பயன்படுத்துவது பற்றியது. ஆயினும் இவ்வழிச்சென்ற கவிஞர்கள் மிகச்சிலரே. (அவர்களுள், சு.வில்வரத்தினம் சிவசேகரம் ஆகியோர் முக்கியம் பெறுவர்).

பண்டைய, இடைக்கால இலக்கிய மரபுகளையும் பலவிதங்களில் பயன்படுத்தமுடியும்

சங்க இலக்கிய பாத்திரங்களை சம்பவங்களை பயன்படுத்தும்போது அவை அர்த்தமுள்ள குறியீடுகள், படிமங்களாக அமைய வாய்ப்புள்ளது இவ்விதத்தில் ‘நிலவின் எதிரொலி’ (வில்வரத்தினம்) சிறந்ததொரு கவிதையாகும்:

“பறம்பு மலை
பாரி மறைந்து
பரிதியும் மறைந்த இருளில்
அகதிகளாயினர்
அங்கவையும் சங்கவையும்
வென்றெறி முரசம் வீழ்ந்த கையோடு

குன்றிலே
 தொய்ந்த முழு நிலவின் சோகம்
 படர்கின்ற ஒற்றையடிப் பாதையினூடே
 பாரி மகளிர் நடந்தனர்
 மலையின் இறங்கிப்பெயர்ந்து
 தானும் தளர் நடை நடந்தது நிலவும்
 தள்ளாத வயதின் கபிலர் துணைபோல
 நடந்து இளைத்து தேய்ந்து
 நரை விழுந்து போனது
 வெண்ணிலவும் தான்
 கபிலரும் தான்
 பாரிமகளிரும் தான்
 பறம்பு மலைவாழ்வுதான்

பாவம்
 ஒற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்ணிலவின்
 பறம்பு மலைக்குன்றும்
 வென்றெறி முரசும்
 அந்தப்புரத்து அடிமைகளாகிவிட்ட
 அங்கவையும் சங்கவையும்
 இரங்கி அழுதவையெல்லாம்
 இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்ணிலவிலும்
 எதிரொலிக்கின்றனவே”

தவிர சங்க இலக்கிய மொழிப்பிரயோகங்களையும் பலவாறு பயன்படுத்தல் சாலும்
 ‘ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் ’ என்பது நன்கறியப்பட்ட புறநானூற்றுப்பாடலடி.
 அதனைத் தலைப்பாகக் கொண்டு எழுந்தது (சிவகேசகரத்தின்) பின்வரும் கவிதை:

“ போர்த்துக்கேயரும் டச்சுக்காரரும்
 ஆங்கில நாட்டரும் ஆற்றிய கொடுமை
 கொலனி ஆட்சியின் கொள்ளையடிப்பு
 மரபைப் பேண வகுத்த தடைகள்
 மொழியைப் பேச விதித்த தண்டம்
 மதத்தை மாற்றப் புனைந்த சதிகள்
 பழங்கதை என்றா மறந்து போனோம்?
 பேரினவாதம் இழைத்த இன்னல்
 இந்திய நண்பர் இயற்றிய வஞ்சனை
 எல்லாம் முடிந்தன என்றா மறந்தோம்?
 இல்லை ,இல்லை, உண்மை ஏதெனில்
 நாமே நமக்குப் பகையென ஆனோம்

நம்மை நாமே அழித்திட உறுதி
பூண்டனம் ஆதலால்
எம்மூர் தவிர்ந்த யாதும் ஊரே
எம்மவர் தவிர்ந்த யாவரும் கேளிர்
தீதும் அழிவும் பிறர்தர வேண்டா ”

இவ்வாறே ,சங்க இலக்கியப்பாடல்களில் காணவாகும் உத்திகளும் எமது கவனத்திற்குரியன. அப்பாடல்களில் ‘ இயற்கைபெற்ற முதன்மை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகிறது இத்தகு பாரம்பரிய உத்திகள் பலவும் (எ-டு: உள்ளூறை உவமம் இறைச்சி) இன்றைய கவிஞர்களால் கையாளப்பட வேண்டியவை. சங்க இலக்கியப்பாடல் முறைமையில் இயற்கையை நன்கு பயன்படுத்தும் ஈழத்துக்கவி ஞர்களுள் வ. ஐ. ச. ஜெயபாலனும், சிவசேகரமும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இருவரும் இருவேறு விதங்களில் அதனைப்பயன்படுத்தி வருகின்றனர் இடைக்கால கவிதை மரபு அரிதாகப்பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதுவும், சு.வில்வரத்தினத்தின் ஒரு சிலகவிதைகளில் மட்டுமே.

ஆக எமது ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எமது வாய் மொழி இலக்கிய பாரம்பரியத்தையும் நன்கு உள்வாங்கி பயன்படுத்துகின்றபோது ஈழத்து நவீன கவிதை இன்னொரு ஆரோக்கியமான பரிணாபத்தையும் பரிமாணத்தையும்- பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை.

‘நான் நலம்’
அன்றேல்
‘எல்லாம் நலம்’
என்பாயானால்
நாளை இறைவன்
உன் வார்த்தைகளை
நிஜமாக்குவான்!

வரத பண்டிதரும் வரத பண்டிதமும் - ஒரு குறிப்பு

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த பெரும் புலமையாழருள் வரதபண்டிதரும் ஒருவர் ஈழத்தின் செந்நெறி இலக்கியப்போக்கினை வளர்த்துச்சென்றவர்களுள் இவரது பங்கும் கனிசமானது. இவரது பணிகள் மொழி, சமயம், மருத்துவம், சோதிடம் என்னும் வகையில் பரந்து பட்டதாய் அமைந்திருந்தன. பழைய மரபுகளைப் பேணியும் புதிய மரபுகளை உருவாக்கியும் தனது புலமைத்துவத்தினை நிலைநாட்டினார். .

இவரது காலம்பற்றி வரலாற்று ஆசிரியர்களிடையே ஒருமித்த கருத்துக்கள் காணப்படவில்லை. சைமன் காசிச்செட்டி இவர் வாழ்ந்த காலத்தை பதினெழாம் நூற்றாண்டு என்பார். பாவல சரித்திர தீபக ஆசிரியர் கிறிஸ்துசகாப்தம் 1700 வரையில் இருந்தார் என்பார். குமாரசுவாமிப்புலவர் இவர் இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவர் என்பார். கணேசையரும் இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் இருந்தவர் என்பார்.

மேற்கூறிய கருத்துக்களை ஒப்பு நோக்கும் போது சைமன்காசிச்செட்டி தவிர்ந்த ஏனைய ஆசிரியர்கள் ஒருமித்த கருத்தை உடையவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். வரதபண்டிதர் 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்களுக்கும் இவருக்கும் இடையில் ஏதாவது தொடர்புகள் பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவர் மயில்வாகனப்புலவர், கூழங்கைத்தம்பிரான், வைத்திலிங்கச்செட்டியார் முதலானோர்களுடன் மிகுந்த தொடர்பு உடையவராக காணப்படுகின்றார். வரதபண்டிதர் கூழங்கைத் தம்பிரானின் மாணவன், மயில்வாகனப்புலவர் சேனாதிராச முதலியார், வைத்திலிக்கச் செட்டியார் முதலானோர்களும் கூழங்கைத் தம்பிரானின் மாணவர்கள். மயில்வாகனப்புலவரும் வைத்திலிங்கச் செட்டியாரும் வரதபண்டிதருக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்தனர். வரதபண்டிதர் தாம் இயற்றிய சிவராத்திரி புராணத்துக்கு மயில்வாகனப் புலவரிடத்தில் சிறப்புப்பாயிரம் வாங்கியமை இருவருக்குமிடையே இருந்த நட்பின் விழுமியத்தை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் வைத்திலிங்கச் செட்டியாரும் மயில்வாகனப்புலவரும் காசியாத்திரை செய்வதற்கு முன்பாகவே வரத பண்டிதர் காசியாத்திரை செய்து ஈழநாடு திரும்பியவர். இதனால் இவர் காசி வரதபண்டிதர் என்று அழைக்கப்பட்டார். காசி தரிசனம் முத்திக்கு வித்து என்பது சைவர்களின் நம்பிக்கை. காசி யாத்திரையின் மகிமையைப் பலநூற்றாண்டிற்குப்பின் ஈழநாட்டவர்க்கு உணர்த்திய பெருமை காசி வரதபண்டிதருக்கு உரியது. வரதபண்டிதரின் காசியாத்திரையே வைத்திலிங்கச்செட்டியாரையும் மயில்வாகனப்புலவரையும் பின்வந்தோர்களையும் பயபத்தியுடன் காசிக்கு யாத்திரை மேற்கொள்ள வைத்தது எனலாம். இவ்வரலாற்றுச் சம்பவங்களை உற்று நோக்கும்பொழுது வரத

பண்டிதர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் என்பதில் எவ்வித ஐயுறவும் கொள்வதற்கில்லை.

வரதபண்டிதர் யாழ்ப்பாணத்திலே சுன்னாகம் என்னும் ஊரிலே பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் பெயர் அரங்கநாதையர் பிள்ளையார் கதையை “நுண்ணிய வளவயற் சுன்னாகத்தோன் அரங்க நாதனளித்தருள் புதல்வன்” எனக்குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

வரதபண்டிதர் கூழங்கைத்தம்பிரானிடம் கல்விபயின்றவர். அச்சுவேலி நமச்சிவாயப்புவவர், சுன்னாகம் முத்துக்குமாரக் கவிராயர், மாவிட்டபுரம் சின்னக்குட்டிப்புவவர், நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை முதலான புலவர்கள் இவரது சமகாலத்தவர். மயில்வாகனப்புவவர், சேனாதிராசமுதலியார், அனந்த சுப்பையர் முதலானோர்கள் இவரது சகமாணாக்கர்.

இவர் பத்துறை புலமை மிக்கவர். இவர் கவி பாடுவதில் சமத்தர். இதனால் கவிராயர் வரகவி முதலானபட்டங்களைப் பெற்றவர். வைத்தியம் சோதிடம் முதலான துறைகளிலும் வேதாகமங்களிலும் புராண இதிகாசங்களிலும் சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் மிகுந்த புலமை உடையவர் அங்கதமாகச் செய்யுள் இயற்றுவதிலும் வல்லவர் இவரது புலமைத்துவத்தைப் பற்றி கூறவந்த சி.கணேசையர் “இவர் தமிழில் இலக்கிய இலக்கியங்களும் சோதிடமும் வைத்தியமும் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களும் நன்கு கற்றவர் அவற்றுள் அனுபவம் பெற்றவர் பாடுதலில் மிகுந்த சாமர்த்தியம் பெற்றவர், வாழ்வுங் கெடவும் பாட வல்லவர் இவரை வரவி என்றும் கூறுவர்” எனக் குறிப்பிடுவது இங்கு மனக்கொள்ளத்தக்கது

வரத பண்டிதர் தனது புலமைக்கு ஏற்ப பல்துறை சார்ந்த நூல்களைப் பாடியுள்ளார் இவரது நூல்கள் காலந்தோறும் இனங்கண்டு கொள்ளப்பட்டது. கற்பிட்டியில் வாழ்ந்த சைமன்காசிச்செட்டியார் இவர் சிவராத்திரி புராணத்தையும் ஏகாதசி புராணத்தையும் பாடினர் என்பார். பாவலர் சரித்திர தீபக ஆசிரியர் ஆ.சதாசிவம்பிள்ளை சுன்னாகம் அ.குமாரசாமிப்புவவர் இ.கணேசையர் முதலானோர்கள் ஏகாதசிபுராணம் பிள்ளையார்கதை குருநாதர் கிள்ளைவிடுதூது ஆகிய இலக்கியங்களை எழுதியதாக குறிப்பிடுவர். யாழ்ப்பாணக் கௌமதி ஆசிரியர் வேலுப்பிள்ளை சிவராத்திரிபுராணம், ஏகாதசி புராணம் பிள்ளையார் கதை ஆகிய மூன்று நூல்களையும் எழுதினார் எனக்குறிப்பிடுவார். பொதுவாக வரதபண்டிதர் எழுதிய நூல்களாக பிள்ளையார்கதை, சிவராத்திரி புராணம் ஏகாதசி புராணம் குருநாதர் கிள்ளைவிடுதூது அமுதாசிரம ஆகியநூல்கள் கருதப்படுகின்றன ஆனால் 1998 ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்கழகம் வரதபண்டிதரின் நூல்களைத் தொகுத்து “வரதபண்டிதம்” என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டுள்ளது இந்நூல்

பவளவீழா மலர்

- 1) பிள்ளையார் கதை
- 2) பிள்ளையார் புராணம்
- 3) சிவராத்திரி புராணம்
- 4) ஏகாதசி புராணம்
- 5) குருநாதர் சுவாமி கிள்ளைவிடுதூது
- 6) அமுதாகரம்

ஆகிய ஆறு நூல்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. பொதுவாக மேற்காட்டிய இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்களால் வரத பண்டிதர் இயற்றிய நூலாக ஐந்து நூல்களே இனங்காணப்பட்டுள்ளது ஆனால் வரதபண்டிதம் என்னும் பதிப்பில் ஆறு நூல்கள் இடம்பெற்றன. அதில் மேலதிகமாக இடம்பெற்ற நூல்களில் பிள்ளையார் புராணம் என்பது குறிப்பிடதக்கதாகும் இதுபற்றிக்கருத்துக்கூற வந்த பதிப்பாசிரியர் கூற்றினைப் பின்வருமாறு பகுத்து அவதானிக்கத்தக்கது.

1) (நான்) அறிந்த வரையில் வரதபண்டிதர் பற்றி எழுதியோர் எவரும் அவர் பிள்ளையார் புராணம் என்ற பெயரில்தான் ஒரு நூலையார்த்ததாக குறிப்பிடவில்லை

2) பதிப்பொன்றில் “சுன்னாகம் வரதபண்டிதர் அவர்கள் இயற்றியவை” என்றகுறிப்போடு பிள்ளையார் கதையோடு பிள்ளையார் புராணமும் சேர்த்துக் காணப்படுகின்றது

3) இரண்டிலும் கூறப்படுவது ஒருகதையே

4) வரதபண்டிதரே ஒரு கதையை வேறுவேறு அமைப்பிற் பாடினரா அன்றேல் வேறெவரும் வரதபண்டிதர் பெயரிற் படினரா என்று துணியவும் முடியவில்லை

5) துணியப்படும் வரையில் அவருடையதே என்ற மேற்படி கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் பிள்ளையார் புராணம் என்னும் நூலினை வரதபண்டிதர் பாடியதாகப் பதிப்பித்துள்ளார். அப்பதிப்பு மிகுந்த துணிவுடன் நூலினுள் பிள்ளையார் கதையின் பிற்பாடு பதிப்பிக்கப்பட்டள்ளது. அது ஐயுறவின் நிமித்தம் பின்னிணைப்பாகவும் இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடதக்கதாகும்.

பதிப்பாசிரியரின் கருதுகோள்களை கூர்ந்து நோக்கினால்

1) வரதபண்டிதர் பற்றி எழுதிய குமாரசுவாமிப்புலவரோ இ.கணேசையரோ தமது அறிவுக்கெட்டியவரை தாம் அறிந்த பிள்ளையார் புராணம் வரதபண்டிதரால் பாடப்படவில்லை என்பதை தீர்மானித்தபின்னர்

அவரால் எழுதப்படாத வொன்றினை எழுதியதாக கூறவேண்டிய தேவை அவர்களுக்கில்லை இந்நூல் பற்றிய நல்லறிவு அதன் பயன்பாடு யாவற்றையும் அவர்கள் நன்கறிந்திருந்தனர்.

2) பதிப்பொன்றில் வரதபண்டிதர் நூல்களோடு பிள்ளையார் புராணமும் சேர்த்துப் பதிப்பித்ததன் மூலம் அது வரத பண்டிதர் எழுதிய நூலாகிவிடாது. பிள்ளையார் கதையோடு பிள்ளையார் புராணத்தை சேர்த்துப் பதிப்பித்த நூலாசிரியர் யார்? அவரது புலமைத்துவம் எத்தகையது? அப்பதிப்பாசிரியர் இந்நூலைச் சேர்த்துப் பதிப்பிப்பதற்கு அவர் தரும் காரணங்கள் யாவை அல்லது நோக்கம் யாது போன்ற தரவுகள் இங்கு தரப்படவில்லை. யாரேனும் ஒருவர் தனது விருப்பத்தின் பொருட்டு பதிப்பத்திருந்தால் அதனை ஆய்வுகளோடு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டிய அவசியம் பகுப்பாளர்களுக்கு வேண்டியதொன்றாகும்.

3) பிள்ளையார் கதையிலும் பிள்ளையார் புராணத்திலும் கூறப்பட்ட கதை மரபு ஒன்றானால் ஏன் ஒரே ஆசிரியர் ஒரு கதை மரபை இரு இலக்கிய வடிவங்களில் படைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஏதும் காரண காரியத் தொடர்புகள் உண்டா? அல்லது தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு ஆசிரியர் ஒரு நிகழ்வை கதை மரபை இரு வேறு இலக்கிய வடிவங்களில் படைத்ததாக வரலாற்றுக்குறிப்புக்கள் உண்டா? என்று சிந்தித்து பார்க்க வேண்டியதும் பதிப்பாசிரியரின் பணிகளில் ஒன்றாகும் ஆனால் வரதபண்டிதருக்கு ஒரு கதை மரபை இரு வேறு வடிவங்களில் படைக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை என்பதே இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர் கருத்தாகும்.

4) வரத பண்டிதர் பஸ்துறை சார்ந்த அறிஞர், புலவர், ஆழ்ந்த நுண்மாண், நுழைபுலமிக்கவர் வாழ்வுக்காக பன்தொழிலில் பங்கேற்றவர் காலம் பொன் போன்றது என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர். ஒன்றைத் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்வதில் நாட்டம் அற்றவர் பிள்ளையார் புராணத்தை வரதபண்டிதர் பாடினார் என்று துணிவதற்கு எவ்வித ஆதரமும் இல்லை ஆனால் இந்நூலை யார் பாடினார் என்று ஆராய்ந்து பார்க்க முற்பட்டால் அதற்கு அர்த்தம் உண்டு. ஈழத்தில் வரத பண்டிதர் பாடிய சிவராத்திரி புராணம் ஏகாதசி புராணம் ஆகியவற்றை மூலமாகக் கொண்டு பல புராணங்கள் எழுந்துள்ளன நெல்லநாதர் என்பார் சிவராத்திரி புராணத்தையும் வட்டுக்கோட்டை ந.சுப்பிரமணிய ஐயர் ஏகாதசி புராணத்தையும் பாடியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்நிலையில் பிள்ளையார் புராணத்தை அல்லது “வரதபண்டிதம் ஒன்றும்” தொகுப்பில் இடம் பெற்ற பிள்ளையார் புராணத்தைப் பாடியவர் யார் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் புலோலி கிழக்கை பிறப்பிடமாகவும் மட்டக்களப்பு காரைதீவை வசிப்பிடமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த வைத்திலிங்க தேசிகரால் பாடப்பட்டதாகும். இந்நூலின் உரையாசிரியரும் அவரே 1973 ஆம் ஆண்டு இந்நூலை இரண்டாம் பதிப்பாக பதிப்பித்த ச.சுப்பிரமணியார் அந்நூலின் உள்முகப்பில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத்தக்கது.

பிள்ளையார் புராணம்
மூலமும் உரையும்
யாழ்ப்பாணம் புலோலி கிழக்கு
பொ.வைத்திலிங்க தேசிகரால்
இயற்றப்பட்டு
துணவை நகர்
ச.சுப்பிரமணிய சாத்திரியரால்
பார்வையிடப்பட்டது
யாழ்ப்பாணம்
ஸ்ரீகாந்தா அச்சுக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பெற்றது
பிரமாத்ச ஹீ கார்த்திகை
1973

இதனை நோக்கும் போது வைத்திலிங்க தேசிகர் பிள்ளையார் புராணத்தை மாத்திரம் பாடவில்லை அதற்கு அவரே உரையும் செய்துள்ளார் என்பது தெரிய வருகின்றது. வைத்திலிங்க தேசிகர் பாடிய பிள்ளையார் புராணமே இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம் வெளியிட்ட வரதபண்டிதம் என்னும் நூலிலும் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் தேடுதல் அற்றும் ஒப்பு நோக்காதும் தீர்மானித்து விலக்கல் இன்றியும் மனம் போனவாறு தீர்மானித்துப் பதிப்பித்த பிள்ளையார் புராணம் வரத பண்டிதர் பாடியது அல்ல அது புலோலி கிழக்கு வைத்திலிங்க தேசிகரால் பாடப்பட்டது என்பதை யாவரும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்பதிப்பில் வரதபண்டிதத்தில் பிள்ளையார் புராணத்தை பின்னிணைப்பாகப் பதிபித்து இருந்தால் கருத்து வேறுபாட்டிற்கு சற்று இடமில்லாது போகலாம். ஆனால் நூலினுள் வரதபண்டிதர் பாடியதாகவே பதிப்பிக்கப்பட்டிருப்பது மிகுந்த குறைபாடே. காரணம் இன்று பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை ஈழத்து இலக்கியவரலாறு ஒரு கட்டாய பாடமாக கற்பிக்கப்படுவது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. பொறுப்புள்ள நிறுவனத்தில் இருந்து வெளிவரும் வெளியீடுகளின் தவறுதல்கள் மாணவ உலகையும் தமிழ் இலக்கியவரலாற்றையும் பாதித்துவிடும் என்பது சொல்லிதெரிய வேண்டியதில்லை. திணைகளம் தனது பதிப்புக்களை உண்மைப்பதிப்புக்களாக வெளிவருவதற்கு இயன்ற மட்டும் முயலவேண்டும். அதன் வெளியீடுகள் பல நல்ல பதிப்புகளாகவெளிவந்துள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை சில பதிப்புக்கள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்புக்களாகவே வெளிவந்துள்ளமை பாராட்டிற்குரியது. ஆனால் வரதபண்டிதம் என்னும் பதிப்பினை அவ்வாறு சொல்லுவதற்கில்லை வரதபண்டிதம் என்னும் தொகுப்பினை இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிடும் பொழுது பிள்ளையார் புராணம் அதன் தொகுப்பில் நின்று நீக்கப்பட்டு பதிப்பிக்க வேண்டும் அப்பொழுதுதான் இலக்கிய வரலாற்றின்

உண்மைத்தன்மை புலப்படும்.

சுன்னாகம் வரதபண்டிதர் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்களுள் ஒருவர் ஈழத்து இலக்கிய செந்நெறியை வளர்த்துச் செற்றவர் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் பெருமை சேர்த்தவர் அவரது பணிகளை மதிப்பிடுவதற்கு “நாவலர் பதிப்பு நல்லபதிப்பு” என்பது போல அவரது நூற்பதிப்புக்கள் வெளிவரவேண்டும் என்பதே தமிழ் இலக்கிய உலகின் எதிபார்ப்பாகும்.

பேராசிரியர் இரா.வை. கனகரத்தினம்
தமிழ்த்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்
பேராதனை

75 ஆம்

ஆண்டு

தமிழ்ச் சங்கம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினரும் உயர்கல்வியும்

அறிமுகம்

பெருந்தோட்ட மாவட்டங்களில் வாழ்கின்ற தமிழ் மாணவர்களின் உயர்கல்வி பற்றிய சமகாலப்போக்கினையும், உயர்கல்வி தொடர்பாக இவர்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளையும் எடுத்துக்காட்டுதல் இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். வளர்முகநாடுளிடையே பாடசாலைக்கல்வி தொடர்பாக, காலத்துக்குகாலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக, இலங்கை குறிப்பிடத்தக்க அபிவித்தியை பெற்றுள்ளது. இத்தகைய சீர்திருத்தங்கள் நகர மற்றும் கிராமியத்துறைகளில் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் போல பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் பாரியமாற்றங்களுக்கு வழிகோலவில்லை. பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர், சமூகபொருளாதார மற்றும் அரசியல் சார்ந்த விடயங்களில், நீண்டகாலம் பின்தங்கியவர்களாக இருந்தமையால், பாடசாலைக் கல்வி மற்றும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்த முடியவில்லை. தற்பொழுது உருவாகிவருகின்ற உயர்கல்வி வாய்ப்புகளை இவர்கள் உரிய முறையில் பயன்படுத்த வேண்டியது அவசியமானது.

உயர்கல்வியின் முக்கியத்துவம்

சகல சமூகங்களினதும் அபிவிருத்தியைப் பொறுத்தவரையில் உயர்கல்வி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். குறிப்பாக பல்கலைக்கழகப்பட்டமொன்று சமூக நன்மதிப்பையும் உயர் சமூக அந்தஸ்தையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான இலகு வழியாகும் அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளிலுள்ள உயர்தொழில்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வி பயின்றர்களுக்கே வழங்கப்படுகின்றன. சமூக ஒருங்கமைவில் ஒருவர் மேல்நோக்கிய சமூக நகர்வைப் பெறுவதற்கும் உயர்கல்வி பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளது. மேற்கூறிய நிகழ்வுகள் உயர்கல்வியின் மூலம் இடம் பெற வேண்டுமாயின், அக்கல்வியிலே சமவாய்ப்புகள் உறிதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்பது தீவிரவாதக் கல்விச் சிந்தனையாளரின் வாதமாகும்.

1960 களில், உலகளாவியரீதியில் மனிதமுதலீட்டுக்கொள்கை பிரபல் யமடையத்தொடங்கிய பின்னர், நவீன கல்விமுறையும் விரிவாக்கம் பெற்றது. வளர்முகநாடுகள் கூட இக்கொள்கையின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு எல்லோருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி மற்றும் கணிசமான அளவில் உயர்கல்வியை வழங்கும் நடவடிக்கைகளை விரிவு படுத்திக்கொண்டன. இலங்கையிலும் கல்விவாய்ப்புகள் விரிவாக்கம் பெற்றபோது, அத்தகைய வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தி, ஏனைய சமூகங்கள் வளர்ச்சியடைந்தது போல பெருந்தோட்டச்சமூகத்தினர் வளர்ச்சியடையவில்லை. உலகளாவியரீதியில் நிகழ்ந்துவரும் புதியமாற்றங்களையும், வாழ்க்கையில் பல்வேறு நிலைகளையும் எதிர்கொள்வதற்குப் பெருந்தோட்டமாவட்டங்களில் வாழும் தமிழ் மாணவர்கள்

உயர்கல்வித்தகைமைகளைப் பெறவேண்டும் என்பது தவிர்க்க முடியாத தேவையாகும்.

அண்மைக் காலங்களில் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் மத்தியில் வேலையற்றோர் தொகை அதிகரித்துவருகிறது. ஆரம்ப மற்றும் இடை நிலைக்கல்வியில் பங்குகொள்ளும் மாணவர்கள் தொகை கடந்தகாலங்களைவிட இப்பொழுது கூடுதலாக உள்ளதால், இவர்களுடைய கல்வியடைவுமட்டம் ஆகக் குறைந்தது 11 வருடங்களாக உயர்ந்துள்ளது. பாடசாலைக் கல்வி குறித்துச் செலவு செய்யும் கால நீட்சி மற்றும் இளைஞர்களுடைய மனப்பாங்குகள், எதிர் பார்ப்புகள் மாற்றமடையும்போது, இவர்கள் தொடர்ந்தும் பெருந்தோட்டங்களில் வேலைசெய்ய விருப்பமின்றி அரசு மற்றும் தனியார் துறைகளிலே ஈடுபாடு காட்டுதல் அவதானத்திற்கொள்ளவேண்டிய விடயமாகும். இத்தருணத்தில் ஏனைய இனங்களைச் சார்ந்த இளைஞர்களோடு போட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளதால் உயர்கல்வித்தகைமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள ஊக்குவித்தல் அவசியமானது.

இலங்கையின் உயர்கல்விக்கும் தொழிலுலகுக்கும் இடையே பொருத்தப் பாடிண்மை நிலவுகிறது. பல்கலைக்கழகக் கல்வியானது சமுதாயத்தின் தேவைகளையும் எதிர்பார்ப்புகளையும் கூறி, அக்கல்வி தொடர்பான குறைபாடுகள் பல இனங்காணப்பட்டுள்ளபோதிலும், பெருந்தோட்ட இளைஞரைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஓர் இன்றியமையாத தேவையாகும். கல்வி, அடிப்படை வசதிகள் மற்றும் சமூகநலமேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பரவலாக நடைமுறைப் படுத்தப்படும் இக்கால கட்டத்தில் அவற்றை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய மனித வலுத்தேவையையும் உயர்கல்வியே வழங்க முடியும்.

பல்கலைக்கழகக்கல்வி

இலங்கையில் உயர்கல்விவாய்ப்புகள் என்ற விடயமானது முக்கியமாகப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியையே கருதுகின்றது. 1921 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியின் தோற்றத்துடன் இக்கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தாலும் முழுமையான பல்கலைக்கழகமொன்று 1942 ல் ஆரம்பிக்கப்படலாயிற்று. பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஆங்கில அறிவுடைய உயர்குடியினரே அக்கல்வி வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தனர். 1960 களில், இலங்கையின் போதனாமொழிக்கொள்கை மாற்றத்தினைத் தொடர்ந்து, கிராம, நகர வேறுபாடின்றிப் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் இடைநிலைக்கல்வியைப் பயின்றபோது, உயர்கல்விக்கான மாற்றுவழிகள் வேறெதுவுமின்றிப் பல்கலைக்கழகங்களை நாடியநிலையில், அவற்றின் தொகையை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியமும் எழுந்தது. 1972 ஆம் ஆண்டுவரையில் இங்கு நான்கு பல்கலைக்கழகங்களே இயங்கி வந்தன ஆயினும் 1972, 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் இயற்றப்பட்ட உயர்கல்விச் சட்டங்களின் வாயிலாக,

உயர்கல்விதொடர்பாக பிரதேசரீயாக எழுந்து வந்த தேவைகளையும் கருத்திற்கொண்டு மொத்தமாகப் 12 பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இற்றுடன் பல உயர்கல்விநிறுவனங்களும் இணைந்த பல்கலைக்கழகங்களும் உள்ளன. ஆயினும் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர் மத்தியிலிருந்து பெருந்தொகையானோர் இவற்றில் சேர்ந்து பயிலக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் விரிவடையவில்லை.

பல்கலைக்கழக மாணியக்குழு அறிக்கையின்படி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஏறக்குறைய 32,000 மாணவர்கள் கல்வியபயில்கின்றனர். இலங்கையில் நடைமுறையிலுள்ள பொதுக்கல்விமுறை பெருந்தொகையான பிள்ளைகளுக்கு இடமளித்துள்ளதாலும் தரமான கல்வியை வழங்கி வருவதாலும் பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பொறுத்தமட்டில் கடுமையான போட்டி நிலவுகிறது. உயர் கல்வியைக் குறித்து இன்றுள்ள தேவைக்கு ஏற்பப் பல்கலைக்கழகங்கள் மாணவர்களை அனுமதிக்கவில்லை. க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சைக்கு அமரும் மாணவர் தொகை கடந்த சில வருடங்களில் ஏறக்குறைய 1,70,000 ஆக அதிகரித்துள்ளது. இவர்களில் 50 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெறும் தகுதியுடையவராகின்றனர். ஆயினும் இறுதியில் பரீட்சைக்கு அமரும் தொகையில் 7 சதவீதத்தினர் மட்டுமே பல்வேறு கற்கைநெறிகளுக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். நாடளாவியரீதியில் திறமையடிப்படையில் 40 சதவீதமும், மாவட்டரீதியாக இனவிகிதாசார அடிப்படையில் 55 சதவீதமும், பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் இருந்து 5 சதவீதமும் தெரிவாகின்றனர். பெருந்தோட்ட மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் திறமையடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படுவோர் மிகக்குறைவு. இனவிகிதாசார அடிப்படையிலாயினும் கணிசமான தொகையினர் இடம்பெறவில்லை. இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் இந்தியத் தமிழ்த்தொகை 5.5 சதவீதமாகக் காணப்படும்பொழுது, பல்கலைக்கழக மாணவர் தொகையில் ஏறக்குறைய 1700 பேர்வரையில் இருத்தல் வேண்டும் வருடாவருடம் ஆகக்குறைந்தது 600 பேராவது அனுமதிபெறல் வேண்டும் ஆயினும் உண்மை நிலையைப் பார்க்கும்போது, அனுமதிபெறத்தகுதி பெற்ற மாணவர் தொகை ஏறக்குறைய 350 பேர் (1996) வரையிலேயே உள்ளனர். இதுகாலவரையில் 750-800 பட்டதாரிகளே இந்தியத்தமிழ்மக்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றியுள்ளனர் என அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. இச்சமூகத்தினர் மத்தியில் உயர்கல்விகற்றோர் தொகையில் கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்படாதவரையில் கல்வியை முதன்மையாக்கொண்டு சமூக பொருளாதார மாற்றங்களை இவர்களால் அனுபவிக்க முடியாது.

உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணங்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆரம்ப மற்றும் உயர்நிலைக்கல்வி அபிவிருத்திக்குக் கிறிஸ்தவ மதக்குழுக்களின் பங்களிப்பு பரவலாக இருந்தது. பெருந்தோட்டப்பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்களுடைய செயற்பாடுகள் பெருந்தோட்ட நகர்ப்பகுதிகளைச் சார்ந்தே

குறைவாக இருப்பதற்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம், உயர்கல்விக்குத் தகுதிபெற்றோர் ஆசிரியர் தொழிலில் சேர்ந்துகொள்வதாகும். பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளில் நிலவும் ஆசிரியர் பற்றாக்குறையினால், சகல நிலைகளிலும் கல்விச்செயற்பாடுகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்கால ஆசிரியர் நியமனக்கொள்கையைப்பொறுத்தமட்டில், அந்தந்தப்பிரதேசங்களில் உள்ளவர்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படும்போது, இந்த மாவட்டங்களைப் பொறுத்தமட்டில், க.பொ.த உயர்தரத்தில் சித்தியைந்தவர்வகளும், சில விசேடசலுகைகளின் அடிப்படையில், சாதாரணதரம் சித்தியடைந்தவர்களும் அத்தகைய நியமனங்களைப் பெற்றுள்ளனர் கணிசமான தொகையினர் ஒவ்வொருவருடமும் கல்விக் கல்லூரிக்கும் தெரிவாகின்றனர் -க.பொ.த உயர்தரத் தகைமை கொண்டவர்களுக்கு ஆசிரியர் தொழில் இலகுவாகக் கிடைத்துவிடுகின்றமையால், இவர்களுடைய விருப்பத்தெரிவு உடனடித் தொழில் வாய்ப்பாக உள்ளதே தவிர, உயர்கல்வியல்ல ஆயினும் இவ்வாறு ஆசிரியர்களாகச் சென்றவர்கள் பலர் புறநிலைக் கற்கை நெறிகள் மூலம் உயர் தகைமைகளைப் பெற்றுள்ளமை வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும்.

இன்றுள்ள நிலைமையில் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறும் மாணவர் தொகையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட வேண்டுமாயின் க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தி பெறும் மாணவர் தொகையில் மட்டுமன்றி அவர்கள் பெறக்கூடிய மொத்தப் புள்ளிகளையும் அதிகரிக்கும் வகையில் பாடசாலைகள் செயலாற்ற வேண்டும். போதிய ஊக்குவிப்பையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்க வேண்டும்.

பல்கலைக்கழக அனுமதிபற்றிக் காலத்துக்குக் காலம் மேற்கொள்ளப்பட்ட தீர்மானங்கள் கிராம மற்றும் நகர்ச் சமூகங்கள் மத்தியில் நன்மைகள் விளைவித்தது போன்று பெருந்தோட்ட சமூகத்தினர் மத்தியில் ஏற்படுத்தவில்லை. மாவட்ட மற்றும் பின்தங்கிய மாவட்ட அனுமதியின் பிரதான குறிக்கோள் பின்தங்கிய சமூகங்களுக்கு உரிய வாய்ப்புக்கள் வழங்குவதாக இருந்தபோதிலும், இக் கொள்கையாக்கங்களின் போது பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர் கருத்திற் கொள்ளப்படவில்லை.

பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் பிரதேச ரீதியான எதிர்பார்ப்புக்களைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் பல பல்கலைக்கழகங்கள் பிரதேச வாரியாக நிறுவப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணம், நுகுணு, கிழக்கு மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள், தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் எனக் கொள்ளப்பட்டாலும் பிரதேச அடிப்படையிலான தேவைகளையே நிறைவு செய்து வருகின்றன. பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினரை மையமாகக் கொண்ட இத்தகைய நடவடிக்கைகள், எவையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

உயர்கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர் பின்தங்கியவர்கள் என்பதை திட்டவாட்டமாக

ஏற்றுக்கொண்டு, பல்கலைக்கழக அனுமதி தொடர்பாக அவர்களுக்கு விசேட சலுகைகள் வழங்கப்படுதலும் அவசியமாகும். உலகளாவிய ரீதியில், சில நாடுகளிலே பின்தங்கிய மற்றும் இனச்சிறுபான்மையினருக்கு உயர்கல்வியில் விசேடமாக வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்கள் வெற்றியளித்துள்ளன என்பதற்கும் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. இவ்வாறானதொரு நடவடிக்கையைப் பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினர் சார்பாகவும் மேற்கொள்ளப்படுதல் நன்மைதரும்.

இன்றைய வேலையுலகு பட்டப்படிப்பை மட்டும் உயர் தகைமையாகக் கருதுவதில்லை. அதற்கும் அப்பால் சில விசேட திறன்களையும் அனுபவங்களையும் ஒருவர் பெற்றிருக்கவேண்டுமென எதிர்பார்க்கின்றது. அவற்றுக்குத் தேவையான மொழியாற்றல், பல்கலைக்கழகமல்லாத உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் சேர்ந்து கண்ணிக் கல்வி, கணக்கியல், முகாமைத்துவத் துறைகளிலும் உயர் தொழிநுட்பத் துறைகளிலும் உயர் தகைமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மா. கருணாநிதி

கல்வியல் துறை

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

புகழ் என்பது - நீ சம்பாதித்தது,
கண்ணியம் என்பது - நீ கொடுப்பது,
இந்த உண்மையை நீ எப்போது உணருகின்றாயோ,
அப்போதே நீ வாழக் கற்றுக் கொள்கின்றாய்!

‘உன் கருத்து தவறு’
எனக் கூறுமுன்,
கருத்துற்றவன் கண்ணோட்டத்தையும்
கவனத்தில் எடு!

காலமெல்லாம்....

திருவள்ளுவனின் இரண்டு குறளடியில் உலகெங்கும்
தமிழ் அன்னையின் புகழ் ஓங்கிட
தமிழ் நெடுங்கணக்கு உன் மேசையில் ஒளி வீச
தமிழ் நாமம் என்றும் உன் கூந்தலில் மணம் வீச தமிழ் மொழியே
மேன்மொழி

காலமெல்லாம்...

நான் வந்து உதித்தேன் இப்பாரினில் உன்னில் ஒன்றாக
இன்று வரை வாழ்ந்தேன் என் சுயநலப்போக்கில் என் நன்மைக்காக
சில கணங்களில் மின்னல் கீற்று தோன்றி மறைந்தது - மேன்மக்கள் போற்ற
இனி வாழப்போகின்றேன் பிறர் வாழ்வதற்காக

காலமெல்லாம்...

பெண்ணினம் வந்து அவதரித்ததாம் இவ்வுலகில்
பெண்ணின் படிப்பு, ஆணின் படிப்பு என மேலோங்க
கல்யாண சந்தையில் பேரம் போக பெற்றோரினதும் பெண்ணினதும் வியர்வை
சீதனமாகிறது

வையகமெங்கும் இந்த இழிவு நிலை தொடரவேண்டுமா?

காலமெல்லாம்...

உலகம் காண கப்பல் ஓட்டினான் அன்று தமிழ் மகன்
இன்று உலகமனைத்தும் ஆகாய கப்பலில் கண்டு களித்தான்
இன்றும், என்றும் உன் வார்த்தை ஜாலம் குன்றாது என முழங்க
காலச்சுவட்டில் விண்வெளியிலும் உன் பெருமை ஒலிக்கட்டும்

காலமெல்லாம்...

நல்லறிவுடைய மக்களும், கலைநயமான மக்களும் உனை வாழ்த்த
ஏழையொருவன் கையேந்தினால் உங்கள் இரு கரங்கள் அள்ளி வழங்கட்டும்
நன்றி என்ற வார்த்தை கூறினால் உன்னையே நினைவு கூறட்டும்

காலமெல்லாம்...

இளையோர் நாம் ஒன்று கூடி அறை கூவுவோம்
வேற்றுமை என்ற வார்த்தையை அகராதியில் நீக்குவோம்
பாரினிலே மற்றவனை மதித்து மரியாதை வாங்குவோம்
பெற்ற தாயினை மறவாது வெற்றி நடை போடுவோம்

காலமெல்லாம்...

கோபிகா பஞ்சாட்சரம்

முதலாம் வருடம்

முகாமைத்துவ நிதிப்பீடம்

பேராசிரியர் க.அருணாசலம்
தமிழ்த் துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

உலகெலாம் பரவிய தமிழர் !

சிந்தனைக்குரிய சில குறிப்புகள்

கடத்த சில தசாப்தங்களாகப் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களால் இலட்சோப இலட்சம் இலங்கைத் தமிழ்மக்கள் தாம் பிறந்து வளர்ந்த-உயிருக்குயிராக நேசித்த மண்ணினையும் தாயகத்தினையும் விட்டு நீங்கிப்புகலிடந் தேடிப் பூமிப்பந்தின் பல்வேறு திசைகளுக்கும் சென்று பல்வேறு நாடுகளிலும் தீவுகளிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்; வாழ்க்கைப் போராட்டம் நடாத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர். இன்று உலகில் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகளைக் கணக்கிடுவதிலும் அவர்கள் இல்லாத நாடுகளை கணக்கிடுதல் சுலபமானதாகும்.

சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட கால வரலாற்றை கொண்டுள்ள தமிழ் மக்களது வரலாறு பற்றிய சகல ஆவணங்களையும் கூர்மையாக நோக்குமிடத்துப் பல உண்மைகள் வெளிப்படும். அவற்றுள் மிக முக்கியமானதொன்று; கிறிஸ்தாப்தத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகளோ பல நூற்றாண்டுகளோ முன்னதாகவே தமிழ்மக்கள் துணைக்கண்டமான இந்தியாவின் தென்கோடியில் அமைந்துள்ள தமிழகத்திலிருந்து மரக்கலங்கள் மூலமாகக் கடல்கடந்து சென்று தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றுடனும் பலதுறைத்தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதாகும். அதேபோன்று பண்டைக்காலத்தில் புகழ்பூத்து விளங்கிய கிரேக்க, ரோமப் பேரரசுகளும் வர்த்தகம் முதலிய துறைகளில் தமிழகத்துடன் தொடர்புகள் கொண்டிருந்தன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திலிருந்து கடல் கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறிய தமிழ்மக்களுள் மிகப்பெரும் பகுதியினர் 'கூலிகள்' என்னும் பெயரில் அடிமைகளாகவே விளங்கினர். அதேபோன்று இலங்கையிலிருந்து கடந்தசில தசாப்தங்களாகக் கடல்கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்று குடியேறியவர்களுள் மிகப்பெரும் பகுதியினர் 'புகலிடம்' தேடுபவர்களாக விளக்குகின்றனர். ஆயின் கிறிஸ்தாப்தத்திற்கு முன்னதாகவும் பின்னதாகவும் கடல்கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழ்மக்கள் அத்தகையவர்களல்லர்; அரசியல் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களாகவும் வணிகர்களாகவும் சமயம், பண்பாடு முதலிய துறைகளுடன் தொடர்புடையவர்களாகவும் அவர்கள் விளங்கினர்.

பல்லவ-பாண்டியப் பேரரசர்கள், புகழ்பூத்த சோழப்பேரரசர்கள், விசயநகர-நாயக்க மன்னர்கள் முதலியோர் காலத்தில் கடல் கடந்த நாடுகள் பலவற்றில் தமிழ் மக்களது பலதுறைகள் சார்ந்த ஆதிக்கம் மேன்மேலும் அதிகரிக்கலாயிற்று. அவர்களது அரசியல் ஏகாதிபத்தியமும் பண்பாடும்

செல்வாக்கும் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றில் பரவின; பண்பாட்டம்சங்கள் பல வலிமை மிக்கனவாக 'இருத்தல்' கொண்டன. இன்று இத்தகைய நாடுகள் பலவற்றில் தமழர் பண்பாட்டின் சில 'எச்சசொச்சங்கள்' காணப்படுகின்றனவே தவிரத் தமிழ் மக்களைக் காண்பது அரிதாகிவிட்டது. அந்நாடுகளில் பலநூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களாலும் தாயகத்துடனான தொடர்புகள் அருகிப்போனதாலும் தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அவ்வவ் நாட்டுச் சுதேசிகளுடன் கலக்கலாயினர்.

கி.பி.பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக ஐரோப்பியர்களான போர்த்துக்கேயரும் பிரான்சியரும் ஒல்லாந்தரும் பிரித்தானியரும் இந்தியா, இலங்கை முதலிய நாடுகளைக் கைப்பற்றி ஆண்டனர். பிரித்தானியரது ஆட்சிக் காலத்தில் இலட்சோபலட்சம் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் இலங்கை உட்பட நாற்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளிலும் தீவுகளிலும் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அவ்வாறு குடியேற்றப்பட்ட நாடுகள் பெரும்பாலானவற்றில் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்களுட் பெரும் பகுதியினர் காலப்போக்கில் தாயகத்துடன் தொடர்புகளற்றவர்களாகவும் தமிழ் தெரியாதவர்களாகவும் தமிழர் பண்பாட்டினை இழந்தவர்களாகவும் அவ்வவ்நாட்டுச் சுதேசிகளாகவும் மாறியுள்ளனர். தமிழகத்தின் அயலிலேயுள்ள இலங்கையிலும் கூட, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற் குடியேற்றப்பட்ட தமிழ்மக்களுட் கணிசமானோர் சிங்கள இனத்தவராக மாறியுள்ளனர்; ஒருவருடத்துள் சுமார் ஒன்றரை இலட்சம் தமிழ்த்தொழிலாளர்கள் பல்வேறு வகையான நிர்ப்பந்தங்களுக்கு அடிபணிந்து முதலில் பௌத்தர்களாயினர்; காலப்போக்கில் தமிழை மறந்து சிங்கள மொழியைத்தமது தமது தாய் மொழியாகக் கொண்டனர்; பௌத்த சிங்கள மக்களாக மாறியதுடன் தமிழ் மக்களின் எதிரிகளுமாயினர். கடந்த ஒன்றரை நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக மலையகத்தமிழர் மத்தியில் பிறருக்கு அதிகம் தெரியாத வகையில் சிறிது சிறிதாக இத்தகைய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அதேசமயம் மலையகத் தமிழ்த்தொழிலாளர்களுள் கணிசமானவர்கள் காலத்துக்குக்காலம் 'முஸ்லிம்களாக' மாறிக்கொண்டிருக்கின்றமையும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இத்தகையதொரு பின்னணியில், கடந்தசில தசாப்தங்களாகப் பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்களால் பிறந்து வளர்ந்த தமது மண்ணிலிருந்து வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்டு உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் குடியேறியுள்ள இலட்சோபலட்சம் தமிழ்மக்களது இன்றைய நிலைமையும் அவர்களின் சந்ததியினரது எதிர்கால நிலைமையும் அவர்களின் சந்ததியினரது எதிர்கால நிலைமையும் பற்றி நாம் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

கடந்தசில தசாப்தங்களாக உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் அகதிகளாகவும் தொழில் தேடுபவர்களாகவும் குடியேறியவர்களைப் பின்வரும் மூன்று முக்கிய பிரிவுகளுள் அடக்கலாம்.

முதலில் இளவயதினரே அரசியல் தஞ்சம் கோரியும் தொழில் தேடியும் உலகநாடுகள் பலவற்றுக்கும் சென்றனர்.

பிள்ளைகளது வற்புறுத்தலின் பேரிலோ சுயவிருப்பத்திலோ முதிய தலைமுறையினர் தாம்பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்ததும் தம்மால் உயிருக்குயிராக நேசிக்கப்பட்டதுமான தாயகமண்ணைவிட்டுக் கடல் கடந்தநாடுகளிற் குடியேறிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

கடந்தசில தசாப்தங்களாக புகலிடநாடுகளிற் பிறந்து அந்நாடுகளின் சூழ்நிலைகளிலும்

பண்பாட்டம்சங்களிலும் ஊறித்திளைத்து வளர்ந்துகொண்டிருப்பவர்கள்; தமது பேற்றோர்களின் தாயகம் பற்றி அதிகம் அறியாதவர்கள்.

இம்மூன்றாவது பிரிவினரே எமது மிகுதியான கவனத்திற்குரியவர்கள். இவர்களதும் இவர்களது வருங்காலச்சந்தியினரதும் எதிர்கால நிலமைகள் எவ்வாறு அமையும்! இவர்கள் தொடர்ந்தும் தமிழர்களாகவும் தமிழர்தம் பண்பாட்டம்சங்களையும் விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாப்பவர்களாவும் விளங்குவார்களா! அல்லது காலப்போக்கில் அவ்வந்நாட்டுச் சுதேசிகளுடன் கலந்து விடுவார்களா!

கடந்த சிலதசாப்பங்களாகத்தமிழ் மக்கள் புகலிடம் தேடிச்சென்ற நாடுகளில்தமதுமொழி, சமயம், பண்பாடு முதலியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதன் பொருட்டு இலட்சக்கணக்கான ரூபாசெலவில் ஆலயங்கள் பல நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகின்றன; சமயமன்றங்கள், தமிழ்மன்றங்கள் முதலியன அமைக்கப்பட்டு வேகமாகச் செயற்பட்டுவருகின்றன; தமிழ்ச்சஞ்சைகள் பல வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன; தமிழில் ஆக்க இலக்கியங்கள பல படைக்கப்பட்டு வருகின்றன; தாயகமாகிய இலங்கைக்கும் புகலிட நாடுகளுக்கும் இடையில் பலதுறைகள் சார்ந்த தொடர்புகள் நிலவிவருகின்றன.

இவையெல்லாம் தொடர்ந்துவளர்ச்சியடையுமா? நிலைபெற்றுவிளங்குமா? தமிழர்கள் தமிழர்களாகவே வாழ்வார்களா? என்றெல்லாம் நாம் சிந்திக்க வேண்டியநிலையிலுள்ளோம்.

அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளில் புகலிடம் தேடிச்சென்ற தமிழ் மக்களுட்கணிசமானனோர் வஞ்ஞானதொழில்நுட்பத் துறைகளில் தீவிர பங்குகொண்டு பலதுறைகளிலும் முன்னேறிவருகின்றனர்; கணினியுகத்திற்கேற்ப தமிழ்மொழியை வளர்த்தெடுப்பதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் தீவிரமாக உழைத்து வருகின்றனர்; “தமிழ் இணையம்” தொடர்பாக தீவிர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. “அனைத்துலக இணையம்” தொடர்பாக இன்று தமிழ்மொழி இரண்டாவது இடத்தினைப்பெற்றுள்ளது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்திலிருந்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் தீவுகளிலும் குடியேற்றப்பட்ட தமிழ்மக்களுள் தொண்ணூற்றைந்து வீதத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் எழுத்தறிவேயற்றவர்கள்; ‘கூலிகள்’ என அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்கள்; வறுமைகொடுமையின் அடித்தளத்தில் உழன்று கொண்டிருந்தவர்கள்; அறியாமைமிக்க அப்பாவிக்கள்; எல்லாவற்றுக்கும் “ஆமாம்சாமி” கூறமட்டுமே தெரிந்தவர்கள்; அடிப்படைமனித

நாற்பத் தேழுவீ தத்தினராக வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்திய வம்சாவளியினருக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவலங்கள் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்கள் , இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்தின் போதும் அதன் பின்னரும் பர்மாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழ் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகள் முதலியனவும் மனங்கொள்ளத்தக்கவை.

புலம்பெயர்ந்து சென்ற இலங்கைத்தமிழ் மக்களுட் கணிசமான தொகையினர் புகலிட நாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்குப் பொருளாதர வளத்துடன் வாழ்கின்றனர்; இலங்கையிலுள்ள தமது நெருங்கிய உறவினர்களுக்கும் பெற்றோர்களுக்கும் பொருளாதார ரீதியாக உதவிகள் புரிகின்றனர் ;தாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் புகலிட நாடுகளில் தமது சமயம், மொழி, பண்பாடு முதலியவற்றைப் பேணிப்பாதுகாப்பதிலும் வளர்ப்பதிலும் ஆர்வம் காட்டிவருகின்றனர்; தமது பிள்ளைகளுக்கும் அத்தகைய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கின்றனர். இந்நிலை நீடிக்க வேண்டும்; புகலிட மக்கள் சகல உரிமைகளுடனும் வாழ வேண்டும் என்பதே எமது அவாவாகும்.

75 ஆம்

ஆண்டு

தமிழ்ச் சங்கம்

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

தென்னாசிய நாடுகளில் கல்வி

— இலங்கை ஸ்ரீலங்கை முதுகல்மை.

தென்னாசிய நாடுகளில் இலங்கை, மாலைதீவு தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளில் எழுத்தறிவு, ஆரம்பக்கல்வி வாய்ப்புக்கள் இன்னும் கவலையளிக்கும் வகையில், குறைந்த நிலையிலேயே உள்ளன. உதாரணமாக இந்திய யாப்பில் உள்ள ஒரு முக்கிய உறுப்புரையானது, அரசியல்யாப்பு நடைமுறைக்கு வந்த 10 ஆண்டு காலப்பகுதியில் 14 வயதை அடையும் சகல பிள்ளைகளுக்கும் கட்டாய, இலவசக்கல்வியை வழங்க அரசு சகல முயற்சிகளும் செய்யப்படல் வேண்டும் என வலியுறுத்தியது(உறுப்புரை 45). ஆனால் அப்பத்தாண்டுகள் கழிந்து பல தசாப்தங்கள் கழிந்து விட்டாலும் உறுப்புரை 45 இன் நோக்கம் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆரம்பக்கல்வியானது ஓர் அடிப்படை உரிமையாக இன்று கருதப்படுகிறது. இந்தியாவின் உத்தேச அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் (88வது) இதனையே குறிப்பிடுகிறது. அத்துடன் ஆரம்பக்கல்விக்கான கேழ்வியும் மக்களிடையே பரலாகக் காணப்படுகின்றது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் வெற்றிக்கும் கூட ஆரம்பக்கல்வி அவசியமானது என்பதற்கு ஆய்வாதாரங்களும் உண்டு. மேலும் ஆரம்பக்கல்வியை வழங்கும் பாடசாலைகள் பிள்ளைகளுக்கு மகிழ்ச்சியான அநுபவங்களையும் வழங்குகின்றன. பாடசாலையை விட்டு விலகியவர்கள் எப்போதும் தமது பாடசாலை நாட்களைப் பற்றி எண்ணி மகிழ்வடைவதுண்டு. ஆரம்பக்கல்வி தனியாளின் நலன்களைப் பேணவும் உதவுகின்றது. சிறந்த உடல்நலன், நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்பு என்பன ஆரம்பக்கல்வியின் விளைவுகளேகும். ஆரம்பக்கல்வி பெறுபவன் தனக்கும் தனது பின்தங்கிய சமூகத்துக்கும் நன்கு உதவும் ஆற்றல்களையும் பெறுகின்றான். அத்துடன் ஆரம்பக்கல்வியறிவு அரசியற் செயற்பாட்டில் பங்கு கொள்ளும் ஆற்றலை வழங்குவதால் சனநாயகம் வலுப்பெற முடிகின்றது. மற்றொரு வகையில் ஆரம்பக் கல்விவாய்ப்புகள் சமூக நீதியையும் நிலைநாட்ட உதவுகின்றன. கல்வியையும் எழுத்தறிவையும் பெற்றவர்கள் வலுப்பெறுகின்றனர். பின்தங்கியவர்களும் வலுப்பெற கல்வி உதவும் என்பதால் சமூக சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த ஒரு முக்கிய காரணியாக ஆரம்பக்கல்வி அமைகின்றது.

ஆரம்பக்கல்வி இந்தளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்த போதிலும் இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், நேபாளம் முதலிய நாடுகள் யாவருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி என்ற உயரிய இலக்கை இன்னும் எட்டவில்லை. அதன் காரணமாக இந்நாடுகளின் எழுத்தறிவு வீதமும் குறைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது. இந்நாடுகளின் குறைந்த எழுத்தறிவு வீதங்கள், அவற்றில் காணப்படும் கூடிய ஆண்டிஷ பெண் வேறுபாடுகள், கடந்த ஐம்பது ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆரம்பக்கல்வி இலக்குகள் பற்றி அரசாங்கங்களின் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத கொள்கைப் பிரகடனங்கள் என்பவற்றை

அவதானித்த பல ஆய்வாளர்கள் தெரிவித்த முக்கிய கருத்து “ உயர்ந்த

கல்விக் கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட தென்னாசிய நாடுகள் இன்று கல்விவளர்ச்சிக்கு எதிரான நாடுகளாக மாறிவருகின்றன” என்பதாகும். அதேவேளையில் சீனா, கொரியா, ஜப்பான், வியட்நாம், பிலிப்பைன்ஸ் இந்தோனேசியா போன்ற கிழக்காசிய நாடுகள் இன்று யாவருக்கும் (5-14 வயதுப் பிள்ளைகள்) ஆரம்பக்கல்வியை வழங்குவதில் வெற்றியடைந்துள்ளன. தீவிரமான அரசாங்க ஈடுபாடு, விவேகமான கல்விக் கொள்கைகள், கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றிய சமூக உணர்வு என்பனவே கல்வித்துறை மேம்பாட்டுக்கான முக்கிய காரணங்களும்.

எவ்வாறாயினும் தென்னாசியாவில் இலங்கை எவ்வாறு உயர்ந்த எழுத்தறிவு வீதத்தையும், கூடிய ஆரம்பக்கல்வி சேர்வு வீதத்தையும் அடைந்து கொள்ள முடிந்தது என்பதை நோக்குவது பயனுடையதாகும். இம்மகாநாட்டில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல பிரதிநிதிகள் இவ்விடயத்தில் மிகுந்த அக்கறை செலுத்தி என்னிடம் பல வினாக்களையும் எழுப்பினர். அவர்களுக்கு இலங்கையின் நிலைமைகள், குறிப்பாக துரிதமாக கல்வி வளர்ச்சியடைய காரணமாகவிருந்த நிலைமைகள் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இலங்கையில் காலங்காலமாகவே பௌத்த, இந்து, இஸ்லாம் சமயங்கள் தத்தமது சமயம் சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தி நாடெங்கும் ஒரு கல்விக் கலாச்சாரத்தை வளர்த்து வந்துள்ளன. பௌத்த மடாலயங்கள், இந்து ஆதினங்கள், முஸ்லிம் மதரசாக்கள் என்பன கிராமிய இலங்கையில் பரவலாக கல்வியறிவைப் பரப்பியிருந்தன. அக்கல்வியறிவு பெரும்பாலும் சமயந்தழுவியதாக இருந்தாலும் பிற்காலக் கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஒரு அத்திவாரத்தை ஏற்படுத்தித்தந்தன.

இலங்கையின் கட்டாயக்கல்வி விதிகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டுக்கரியவையாயினும் 18 ம் நூற்றாண்டிலேயே ஒல்லாந்தர்கள் கட்டாயக்கல்வி விதிகளை நடைமுறைப்படுத்தியிருந்தனர். இதன் நோக்கம் சமயம் பரப்புதலாயினும் பாடசாலைக் கலாச்சாரமும் நிறுவன அமைப்பும் நாடெங்கும் பரவ இவ்விதிகள் காரணமாக இருந்தன. போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் முதலியோர் இலங்கையை ஆண்டகாலத்தில் சமயம் பரப்பும் நோக்குடன் நாடெங்கும் பாடசாலைகளை அமைத்தனர். கிறீஸ்தவ மிஷனரிமாரின் கல்விப்பணிகளுக்கும் அவர்கள் அமைத்த பாடசாலை முறைகளுக்கும் குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் தமது முழு ஆதரவையும் வழங்கினர். இப்பாடசாலை முறைகள் பெரும்பாலும் இன்றைய ஆரம்பக் கல்வி நிலையுடன் ஒப்பிடக்கூடியவை. இக்கல்வி முறைகள் பரவலாக அமைக்கப்பட்டாலும் அவை எட்டாத இடங்களில், உள்ளூர் சமய நிறுவனப் பாடசாலைகளும் (விகாரைகள், ஆதினங்கள், மதரசாக்கள்) திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களும் கல்வி பரப்பிவந்தன.

1932 ஆம் ஆண்டு சர்வசன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதும் உள்ளூர்

அரசியல் இயக்கங்கள் கல்வி வாய்ப்புக்களை வழங்குவதன் மூலமே அரசியல் ஆதரவை மக்கள் மத்தியில் திரட்ட முடியும் எனக்கண்டன. கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற துறைகளில் மட்டுமே உள்ளூர் பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டன. எனவே அவர்கள் கவனம் செலுத்தக்கூடிய துறைகள் இவை இரண்டாகவே இருந்தன. இந்நிலையில் 1940-1950 காலப்பகுதியில் நாட்டிலிருந்த 50 தேர்தல் தொகுதிகளிலும் 50 மத்திய பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டு, இடைநிலைக் கல்வி கிராமப்புறங்களுக்கு விரிவு செய்யப்பட்டது. 1945 தொடக்கம் பல்கலைக்கழக கல்வி வளர இலவசக் கல்வி வழங்கும் திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டமையினால் பின்தங்கிய பிரிவினர்களும் கல்வியில் பங்குகொள்ள முடிந்தது. பல்கலைக்கழக கல்வி வாய்ப்புக்கள் இலவச கல்வியை வழங்கியமையால் உயர்கல்வியைப் பெறவுள்ள பொருளாதாரத் தடைகள் பெருமளவுக்கு நீக்கப்பட்டன. இதனால் உயர் கல்விக்கும் இடைநிலைக் கல்விக்கும் ஆதாரமான ஆரம்பக்கல்வியைப் பெறுவதில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் காட்டப்பட்டது. இச் சீர்திருத்தங்கள் முக்கியமாக ஆரம்பக் கல்வி நிலை வலுப்படுத்தப்படக் காரணமாயின.

1945 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் படிப்படியாகப் பாடசாலைக்கல்வி முறையின் சகல நிலைகளிலும் தாய்மொழிக் கல்வி அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இன்று பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதி பெறும் 9000 மாணவர்கள் அனைவருமே சுயமொழிகளில் கல்வி பயின்றவர்களே! இலங்கையில் உயர் வகுப்பினர் பெரும்பான்மையினராக பயிலும் உயர்தரமான தனியார் பாடசாலைகள் மட்டுமன்றி நாட்டிலுள்ள பல புகழ் பெற்ற முன்னாள் ஆங்கிலப் பாடசாலைகள் யாவும் சுயமொழிகளிலேயே பள்ளி இறுதிக் கல்வியை வழங்கி வருகின்றன. உயர் வகுப்புகளில் சகல விஞ்ஞானப் பாடங்களும் கூட சுயமொழிகளிலேயே கற்பிக்கப்படுகின்றன. சுயமொழிமூலக் கல்வியினூடாக கல்வியை நாடுமுழுவதும் வாழும் பலதரப்பட்ட பிரிவினருக்கு வழங்க முடியும் என்ற சிந்தனையின் காரணமாகவே தாய்மொழிக் கல்வி இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. தமிழ், சிங்களம் முதலிய மொழிகளில் பயின்றே உயர் சமூகப் பொருளாதார அந்தஸ்துள்ள தொழில்களைப் பெற முடியும் என்னும் விடயம் இலங்கையில் நிலைநாட்டப்பட்டு விட்டது. இதனால் உருவாக்கப்பட்ட உற்சாகமும் ஊக்கமும் மக்கள் பாடசாலைக் கல்வியில் தீவிரமாக ஈடுபடக் காரணமாயிற்று. இலங்கையில் ஆரம்ப, கீழ், இடைநிலைக் கல்வி விரிவு பெற்ற இப் பின்புலமும் காரணமாயிற்று.

இலங்கையின் நவீன வரலாற்றில், ஆட்சித் தலைவர்கள் கைத்தொழில், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளையும் கையாண்டு வெற்றி பெறுவதைவிட இலகுவாக கையாண்டு தொகையளவிலேனும் சாதனைகளை நிகழ்த்த வாய்ப்புத்தருகின்ற நிலவளம் “கல்வியே” என இனங்கண்டனர். இதன் காரணமாக இத்துறையில் அவர்களுடைய அக்கறையும் முயற்சியும் அதிகரித்தது; வெற்றியும் கிடைத்தது.

ஆரம்பக்கல்வி வளர்ச்சிக்கான வளங்களைப் பெறும் பல வாய்ப்புக்கள்

இலங்கைக்கு இருந்தது. பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரம் உருவாக்கிய மேலதிகச் செல்வம் (Surplus), 1950 களில் கொரிய யுத்தம் ஏற்படுத்திய இறப்பருக்கான கேள்வி, செல்வந்தர் மீதான வரிகள், வெளிநாடுகள் கல்விக்கென வழங்கிய உதவிகள் போன்ற பல காரணிகள் கல்விக்கான நிதிவளங்களைத் தந்தன. இவ்வாறான பல காரணிகள், நிலைமைகள், கொள்கையாக்கங்கள், அரசியல்ரீதியான ஈடுபாடு போன்றவற்றின் ஒன்றிணைந்த தாக்கமானது கடந்த அரை நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் இலங்கை கல்வித் துறையில் பல சாதனைகளை விளைவிக்கக் காரணமாயிற்று.

சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் இந்திய உபகண்டத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான அமைதியான அரசியல் சூழ்நிலை காணப்பட்டிருக்கவில்லை. வெள்ளயருக்கென சுதந்திரப் போராட்டம் வலுப்பெற்றிருந்த காலப் பகுதியில் இந்தியாவிலிருந்த நிலைமையுடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையில் சார்பளவிலான அமைதி காணப்பட்டது. மும்முரமான அரசியல் போராட்டங்கள் எழுந்து கல்வி வளர்ச்சியைத் தடைசெய்யவில்லை.

ஆக்கில ஆட்சிக்காலத்தில் இடம் பெற்ற கல்வி வளர்ச்சியும் அதற்கான திட்டங்களும் சுதந்திரத்திற்குப்பின் மேலும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

தென்னாசிய நாடுகளின் கல்விநிலை- சில தகவல்களும் புள்ளிவிபரங்களும்

- உலகில் அதிகமாக எழுத்தறிவற்றவர்களைக் கொண்ட பிராந்தியமாக தென்னாசியா உருவாகியுள்ளது. உலக மக்கள் தொகையில் 22% ஆனோர் தென்னாசியாவில் வாழ்பவர்கள். உலகில் வாழும் எழுத்தறிவற்றவர்கள் 46% ஆனவர்கள் தென்னாசியாவிலேயே வாழ்கின்றனர்.

- பிராந்தியரீதியாக எழுத்தறிவற்றோர் தொகை(1996)

1. தென்னாசியா-	39	கோடி
2. கிழக்காசியா-	17	கோடி
3. ஆபிரிக்க சகாரா		
பிரதேச நாடுகள்-	12	கோடி
4. இலத்தீன் அமெரிக்கா-	04	கோடி

- தென்னாசிய பிராந்தியத்தில் வாழும் எழுத்தறிவற்றவர்களில் 97% ஆனவர்கள் இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம் ஆகிய நாடுகளில் வாழ்கிறார்கள். இலங்கை, மாலைதீவு ஆகிய நாடுகள் விரைவில் 'யாவருக்கும் எழுத்தறிவு' என்ற அந்தஸ்தை பெறவுள்ளன.

- இடைநிலைக்கல்வி வயதினரில் 43% ஆனவர்கள் மட்டுமே தென்னாசியாவி இடைநிலைக்கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெறுகின்றனர்.
- தென்னாசியாவில் உரிய வயதினரில் 1/3 பங்கினர் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெறுவதில்லை; அதாவது 5கோடி பிள்ளைகள் பாடசாலைகளையே பார்த்ததில்லை. இவர்களில் 70% ஆனவர்கள் இந்தியாவில் வாழ்கின்றனர்.
- இந்நாடுகளில் ஆரம்பப்பாடசாலைகளில் அனுமதி பெறுவோரில் 40% ஆனவர்கள் ஆரம்பக்கல்வியைக் கற்று முடிக்காது இடையில் விலகுகின்றனர்.
- அடுத்த 5 ஆண்டுகளில் தென்னாசியாவில் 6.5கோடிப் பிள்ளைகள் ஆரம்பக்கல்வி நிலையில் சேரவுள்ளனர்.
- தென்னாசிய நாடுகளில் ஆரம்பக்கல்வி நிலையில் ஆசிரியர்- மாணவர் விகிதம் 60:1. இது உலக அளவில் மிகவும் உயர்ந்தது; கலவி வளர்ச்சிக்கு மிகவும் பாதகமானது.
- தேவையான ஆசிரியர் தொகையில் 60%ஆனவர்களே தென்னாசியப் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கின்றனர். இதனால் வங்காளதேசத்திலும், இந்தியாவிலும் ஆசிரியர்- மாணவர் விகிதம் முறையே 71:1 ஆகவும் 64:1 ஆகவும் உள்ளன.
- மேலும் தென்னாசிய நாடுகளில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களில் 15% ஆனவர்கள் பயிற்சியற்றவர்கள். கணிதம், கல்விமொழி என்பவற்றில் குறைந்த தகுதியுடையவர்கள்.
- தென்னாசியாவில் பெண்கல்வியைப் பொறுத்தவரையில் 23% இடைவெளி காணப்படுகின்றது. இடைநிலைக்கல்விநிலையில் இவ்வீதம் 19 ஆக உள்ளது. இவ்விடைவெளியானது உலகில் மிக அதிகமானது.
- வசதியான இடத்திலுள்ள பாடசாலைகள் , பெண் ஆசிரியைகள், ஒருபாலாருக்கான பாடசாலைகள் என்பன காணப்படாமை; பொருத்தமற்ற பாட ஏற்பாடு; மாற்றப்படாத பாடசாலை நேரங்கள் போன்ற காரணிகள் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தடையாக உள்ளன.

- போதிய பெண் ஆசிரியைகள் இருப்பின் பெண்கள் கல்வியை இடைநிறுத்துவதை பெரிதும் தவிர்க்க முடியும் என ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.
- தென்னாசிய அரசுகள் தமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 11% ஐ மட்டுமே செலவு செய்கின்றன. கிழக்காசியாவில் இவ்வீதம் 17.3, அரபு நாடுகளில் 20.5%, சகல வளர்முக நாடுகளிலும் 16.0%.
- இடைவிலகல் வீதம் அதிகமாக இருப்பதால் கல்விச்செலவில் 40% தென்னாசியாவில் விரயம் செய்யப்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.
- தென்னாசியாவில் பாதுகாப்புச்செலவு ஆண்டொன்றிற்கு 3.1% ஆகவும் கல்விச்செலவு 1.7% ஆல் மட்டுமே அதிகரித்து வருகிறது. 1996 இல் தென்னாசியாவின் கல்விச்செலவு 1200கோடி அமெரிக்க டொலர்; பாதுகாப்புச்செலவு 7000கோடி அமெரிக்க டொலர்.

தென்னாசிய நாடுகளின் எழுத்தறிவு வீதங்கள்
நாடு

நாடு	எழுத்தறிவு வீதம்		
	ஆண்	பெண்	சராசரி
இந்தியா	66	38	52
பாகிஸ்தான்	50	24	38
வங்காளதேசம்	49	26	38
நேபாளம்	41	14	28
பூட்டான்	56	28	42
மாலைதீவு	93	93	93
இலங்கை	93	97	90

ஆதாரம் -- “தென்னாசியாவில் கல்வி”
கல்வித்துறை,
டில்லிப்பல்கலைக்கழகம், 1999

[புதுடில்லியில் நடைபெற்ற தென்னாசியக்கல்வி பற்றிய கருத்தரங்கில் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் ஆற்றிய உரை.]

பிரசித்திபெற்ற மொழிகளுள்ளே தமிழ் மொழியின் இன்றைய நிலை

“ பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும் - இவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்து தூமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா! ”

நல்வழிச் செய்யுள் தந்த ஔவையின் தவம் அது. ஆம். முத்தியின்பத்தினை விடவும் மேலான தமிழின்பத்தை வேண்டி ‘சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா’ என்ற அவரின் திருப்பதிகத்தினூடே இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்னர் தமிழின்பத்தின் தித்திப்பினையும், புலவர்கள் அதனைப் பேணக்கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினையும் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. கடல்கோள் கொள்ளக் கொள்ள ஏடுகாவி தென்மதுரை, கபாடபுரம், மதுரை எனச் சங்கம் நிறுவி இயல், இசை, நாடகமாய்த் தன்னைப் பேதம் செய்து தமிழ் வளர்ந்த காலம்.

“கூடலில் ஆய்ந்த ஒண் தமிழ்மொழி”

என்பதற்கிணங்க தலைச்சங்கத்தில் தெய்வங்களாலும் இடைச்சங்கத்தில் அகத்தியர் முதலான ரிஜிகளாலும் கடைச்சங்கத்தில் நக்கீரர் போன்ற புலவர்களாலும் சச்சங்கம் பூண்டு ஆராய்ந்து நெறிப்படுத்தப்பட்டது தமிழ் என்பதைத் தமிழ்நேசச் செல்வர்கள் மார்தட்டிச் சொல்லலாம்.

‘தமிழ்’ என்ற சொல்லின் பொருள் கொண்டு நோக்கின், ‘தமிழ்’ என்பது தனிமை எனப்பொருள் படுகின்றது. அத்தோடு “தமிழுக்கு ‘ழ’ அழகு” என்ற இன்றைய கவிஞனின் கூற்றிற்கு ஏற்ப தமிழுக்கேயுரிய சிறப்பெழுத்தான ழ உடனினைந்து ‘தமிழ்’ என்ற சொல் உருவாகியது. எனின் தனிமைச் சிறப்பினைக்கொண்ட மொழி, அதாவது வேறு மொழிகளின் இணைப்பிலோ இல்லை வேற்று மொழித் திரிபுகளினாலோ தோன்றாது தனிமைச் சிறப்பினையும் இனிமைச் சிறப்பினையும் கொண்டது தமிழ் மொழி ஆகும். ஆரியம், கிரேக்கம், சீனம், லத்தீன் போன்ற பழம் பெரும் மொழிகளுடன் ஒப்பிடக்கூடிய தொன்மையினைத் தமிழ் கொண்டுள்ளது. தமிழில் பற்றுக்கொண்ட பாண்டியனின் அரசவைகள் தமிழ்ச்சங்கங்களாய்ப் பெயர் கொண்டு, சங்கப்பலகை என மிகைப்படுத்தப்பட்டதோ என்ற ஐயப்பாடு தோன்றினும் கூட, தமிழின் தொன்மை ஏறத்தாழ கி.மு 7^{ம்} நூற்றாண்டு காலத்திலேயே சிறந்து விளங்கியமைக்கான நிரூபணச் சான்றுகளுண்டு. இன்று சர்வதேச மொழியாய் அனைவரையும் மோகன்கொள்ளச் செய்யும் ஆங்கிலம் கி.பி 9^{ம்} நூற்றாண்டிலேயே தோற்றம் பெற்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்க விடயம் ஆகும்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பே தமிழ் மொழியைச் செதுக்கிய இலக்கண நூல்களாய்த் தொல்காப்பியம், நன்னூல் என்பனவும், அழகு சேர்த்த இலக்கிய நூல்களாய் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்பனவும் அமைந்துள்ளன. இறையனாரகப்பொருளும் காப்பியங்களும் கூட தமிழ் மொழியின் பழமை கூறும் நன்முத்துக்களே! இவற்றில் எட்டுத்தொகை நூல்களாய்,

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு)
ஒத்த பதிற்றுபத்(து) ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியே, அகம் புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத்தொகை.”

என்பனவும், பத்துப்பாடல்களாய்,

“ முருகு பொருநூறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோல நெடு நல்வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டணப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.”

என்பனவும் அமைந்துள்ளன. ஆர்வமும்

ஊக்கமும் இருப்பின் இவற்றை ஐந்து வருடங்களில் திறம்படக் கற்றுத்தேறமுடியும். இப்பாடல்களில் காணப்படாத எந்த நயத்தினையும் பிறமொழிக்கவிஞர்கள் தந்துவிடவில்லை. நக்கீரன் கல்வி, திருவள்ளுவர் அறிவு, கண்ணகியின் கற்பு, பாரியின் கொடை, கபிலரின் செய்நன்றி, அதியனின் தன்னல இழப்பு, இளங்கோவடிகள் தவம், கரிகாலன் ஆட்சி போன்ற நற்பண்புகள் நிறைந்த சங்கத்தமிழ் சிறப்பினையுணர்ந்தே பிற நாட்டு அறிஞர்களும் (DR. CALDWELL) “நீதிக்களஞ்சியத்திற்கு தமிழே சிறந்தது” எனக்கூறிச்சென்றனர் போலும். ஆனால் கலில் ஜூப்ரானையும் சீட்சையும், சேக்ஸ்பியரையும் ஷெல்லியையும் கனவுக்கவிஞராய் எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் நம் இளைய தலைமுறையினருக்கு இளங்கீரணனாரும் இளகோவடிகளும் கம்பரும் காக்கை பாடினியாரும் கவனத்தில் வருவார்களா என்பது சந்தேகம் தான்.

தமிழில் கூறப்படாத எந்த ஒரு விடயமும் தரணியில் இல்லை எனலாம். என்ன தான் இல்லை தமிழில்? எதைத் தான் பாடவில்லை புலவர்கள்? இன்றைய தானியங்கி விமானத்தை ‘வலவன் ஏவா வானவூர்தி’ என அன்றே தமிழனுக்கு அறிமுகப்படுத்தியது தமிழ்மொழி. நொதுமலாளர் அனைவரின் கனவாய்க் காணப்படும் உலக ஒற்றுமையை அன்றே,

“ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் ” எனவும்

“ எத்திசை செல்லினும் அத்திசை சோறே ” எனவும்

“ பெரியதோர் உலகம் பேணுநர் பலரே ” எனவும் பாடி வைத்தது இன்றும் புளங்காகிதம் கொள்ளச் செய்கின்றது. இன்று மொழிக்கொரு இனம் இனத்திற்கொரு மதம் என உலகம் பாகுபட்டு நிற்கின்றது. ஆனால் அன்று பொது மொழியாய் தமிழ், அனைத்து மதத்திற்கும் இலக்கியம் வடித்தது சைவர், வைணவர், பௌத்தர், சமணர், இஸ்லாமியர், புரட்டஸ்தாந்தினர், கத்தோலிக்கர் என உலகத்தின் அனைத்து மதத்தினருக்கும் முறையே பெரிய புராணம், கம்பராமாயணம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, சீராப்புராணம், இரட்சணியயாத்ரிகம், தேம்பாவணி என்ற இலக்கியச்சொத்துக்களை தமிழ் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு கற்பனைத்திறமும் சிந்தனைச்செல்வமும் சிறந்து விளங்கியும் மெஞ்ஞானம் மட்டும் கருத்திற்கொண்டு விஞ்ஞானத்தை வளர்க்காததால் தமிழ் இன்று விதைப்பார் இன்றிப் பதராகிப்போனதற்கு செயலைத்தின்ற சோம்பேறித்தனமும் ஒரு காரணம் எனலாம். இல்லை என்றால்

ஆயிரம் தேவை இருந்தும் ஒரு தமிழ் ஆங்கில அகராதி அமைக்க இத்தாலியில் இருந்தொருவர் வருமட்டும் தமிழன் காத்துக்கொண்டிருப்பானா?

வணிகத்தின் மொழி ஆங்கிலம், தத்துவத்தின் மொழி ஜேர்மன், இசையின் மொழி கிரேக்கம், சட்டத்தின் மொழி இலத்தீன் என்ற வரிசையில் பக்தி ரசம் சொட்டும் பாடல்கள் நிறைந்து காணப்படுவதால் தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி என அறிஞர்களால் கூறப்படுகின்றது. பழம் பெரும் மொழியாகிய கிரேக்கம் இருந்த இடம் தெரியாமல் காணாமல் போனது போல் தமிழ் தன் பெயரின் இன்னொரு கருத்திற்கேற்ப பார்ப்போர் இரக்கம் கொள்ளப்படவேண்டிய மொழியாகவே இருந்து வருகிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மொழியின் நிலைமையினை ஆராய்வோம் எனின்,

இதுவரை காலமும் அறிந்திராத அபாயக்கட்டம் ஒன்றினை தமிழ் சந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கபாடபுரத்தைக் குடித்த கடலை விடவும், யாழ் மண்ணில் ஏடுகளைத் தீய்த்த தீயை விடவும், அரியனவாம் மறைகளைத் தின்ற கறையான்களை விடவும் கொடியதான ஓர் அபாயக்கட்டம்! சர்வதேசக் கலாசாரத்திற்கு பழக்கப்பட்டுப்போகும் தமிழ் இனம் தமிழை உடன் கொண்டு செல்வதா இல்லை உதிர்த்துவிட்டுச்செல்வதா என ஆலோசனை நடாத்தும் காலகட்டத்தில் உள்ளது. சடுதியான மாற்றங்கள், நடவடிக்கைகள் எடுத்து தரத்தை உயர்த்தாவிடின், திறத்தை உணர்த்தாவிடின் தமிழ் உதிர்க்கப்படுவது நிச்சயமாகும். உதிர்க்கப்படவேண்டியது நியாயப்படுத்தவும் பட்டு விடும். தமிழ் மொழிக்கு வெளிச் சூழல் அபாயங்களின் தாக்கத்தை விட தமிழ் பேசுவோரால் ஏற்படும் பாதிப்பு அதிகமாய்க் காணப்படுகிறது.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

அன்று பாரதிதாசனால் பாடப்பெற்ற வரிகள்! இன்று எத்தனை தமிழர் தம் மொழியினை தமிழாக அங்கீகரிக்கின்றனர், அதை உயிராக மதிக்க? தம் பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் பேசத்தெரியாது என்பதை இன்றைய பெற்றோர் பெருமையுடன் கூறும் காலம் இது. ஆங்கிலம் பேசினால் நாகரீகம், சகோதர மொழி பேசினால் பாதுகாப்பு... இப்படி நிலைமை போய்க்கொண்டிருக்க தமிழ் பேசுபவர்கள் கூட அவர்கள் தமிழ் தான் பேசுகிறார்கள் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க ஐந்து நிமிடங்கள் வேண்டி உள்ளது. நுனி நாவில் ஆங்கிலம் பேசுவதைப்போல் பேசுவதால் தமிழ், தமிழில் ஆகிவிடுகின்றது. இதற்கு தம் தாய்மொழி பேசினால் அநாகரிகம் என நினைப்பவர் மேல் எனலாம். “தமிழுக்கு மு அழகு” என்ற வரிகள் இன்று தமிழர்களாக இருந்து தமிழில் பேசுபவர்களை இடித்துரைக்க அவசியமான வாசகம் ஆகும்.

பாமரர்களின் பேச்சு வழக்கில் தமிழ் தொய்ந்து போவதை மன்னிக்கலாம். ஆனால் பல்கலைக்கழகங்கள் வரையல்லவா இந்த மொழிபேதம் (ஒலி பேதம்) விளங்குகின்றது. பட்டதாரிகளுக்குரிய விரிவுரைகளில் கூட மு, ள, ர, ற, ன, ண, ந வித்தியாசம் புரியாமல் குறிப்புக்கள் வழங்குவது எவ்வளவு கவலைக்குரிய விடயம்! வேற்று மொழிச்சொற்கள் வடசொற்களாய், திசைச்சொற்களாய் தமிழிற்கு பெருமை சேர்த்த காலம் ஒன்றிருந்தது. ஆனால் அன்றே கூட கல்யாண சுந்தரர் மறைமலையடிகள்

போன்றோர் அவ்வாறு வேற்று மொழிச்சொற்களின் பாவனையை வன்மையாகக் கண்டித்தனர். முன்பு தமிழர் பேசிக்கொள்கையில் இடை இடையே வேற்று மொழிச்சொற்கள் இடம் பெற்றன. ஆனால் இன்று தமிழர்கள் அந்நிய மொழியில் பேசிக் கொண்டிருக்கையில் இடை இடையே தமிழ்ச் சொற்கள் பாவிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் நகைச்சுவைக்காக! என்ன அநியாயம்! தமிழில் சொன்னால் நாகரிகம் இல்லை என சில விடயங்களை ஆங்கிலத்தில் கூறி அரிதாரம் பூசிக்கொள்கிறார்கள். IRRIGATION என்ற ஆங்கிலச்சொல்லின் பொருள்பட இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் முன்பே “நீர்கால்யாத்தல்” என்று அழகு தமிழ் இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழில் சொற்களுக்குத் தட்டுப்பாடெனின் பிறமொழிகளின் தொடர்பற்றிருந்த காலத்திலும் அரசியல் தொட்டு இல்லறம் வரையான விடயங்களை உள்ளடக்கி தமிழ் இலக்கியங்கள் படைத்ததெங்ஙனம்?!

இது இப்படியிருக்க தமிழ் மொழியினை அடிப்படையாகக் கொண்டே ஜப்பானிய மொழி தோன்றியதாய் ஓர் கருத்து நிலவுகின்றது. அவர்கள் மொழியைப் பேணும் அளவிற்கு நாம் தமிழ் மொழியை நேசிப்பதில்லை என்பதுண்மை. ஜப்பானில் அவர்கள் மொழியைத்தவிர ஏனைய இரண்டு ஐரோப்பிய மொழிகள் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப் பட்டபோதும், கணணித் துறையில் உச்ச வளர்ச்சி கண்டுள்ள அது கணணித் துறையின் வர்த்தக நோக்கத்திற்காக மட்டுமே ஆங்கில மொழியைப் பயன்படுத்துவதும், பல மென்னுறுப்புக்களை ஜப்பானிய மொழியிலேயே உருவாக்குகின்றார்கள் என்பதும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கதாகும். ஓர் ஆசிய நாடாக இருந்தும் வளர்ச்சியின் முன்னிற்கும் வல்லரசு அமெரிக்காவிற்கே சவால் விடும் வகையில் அமைந்துள்ள அதன் முன்னேற்றத்திற்கு, மொழி, பாரம்பரியம் என்பவற்றின் மீது அந்நாட்டு மக்கள் கொண்டுள்ள பற்றே ஒரு காரணம் எனலாம். “மாதா வயிறெரிய மகேஸ்வர பூசை” செய்வதனைப் போன்று நாம் மொழிப்பற்றின்றி மேற்கொள்ளும் எந்த ஒரு முன்னேற்ற நடவடிக்கையும் பயனளிக்காது என்பதுண்மை. எந்த ஒரு இனத்தின் மொழி, பாரம்பரியம், கலாச்சாரம் என்பன பேணப்படவில்லையோ அங்கு அந்த இனம் மானம் கெட்ட கணிகையின் தன்மையினதாகும் என்ற மூத்தோர் வார்த்தையில் தவறில்லை. தமிழ் இனத்தின் தாழ்வு நிலைக்கு இதுவும் ஒரு அம்சமாக அமையலாம். ஊழி ஊழியாய் இனிமை செய்யப்பட்டு வந்த தமிழ் ஊழ்வினைப் பயன் தானோ இன்று திரிசங்கு நிலையில் சீரழியும் வகையில் உள்ளது. இந்த நிலை நீடிப்பின் கருத்தான காவியங்களின் கானல்வரி மட்டும் எஞ்ச தமிழுக்கென்றோர் அகழ்வாராய்ச்சி அவசியப்படும் காலம் தொலைவில் இல்லை.

வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து வரும் தமிழர், நாட்டுச் சூழ்நிலையின் காரணமாகத் தமிழ் மொழியினைப் பேணமுடியாது உள்ளமை உண்மை தான். தம் மொழியை, கலாச்சாரத்தை பேண முடியாது தவிப்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் இவ்வாறான சூழலில் உள்ளோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு தமிழை, தாய் மொழிக்கு வழங்கும் மதிப்பினைக் காக்க, பயன்படுத்தும் மொழியாக இல்லை எனினும் ஒரு கலையாகக் கற்றுத்தரல் வேண்டும். முடிந்தளவு வெளிநாட்டுக் கலாச்சாரத்தில், மொழியில் முடங்கிப்போகாமல், தமிழர்

என்பதை மறந்து போகாமல் வாழப் பழகிக்கொள்ளல் வேண்டும். நானூறு, ஐநூறு ஆண்டுப் பழமையையே அமெரிக்க மக்கள் போற்றிப் பாதுகாக்கையில் ஆயிரத்தாண்டு பழமையையும் தொன்மைச் சிறப்பையும் கொண்டுள்ள தமிழ் மொழியை நாம் மறந்து போவதா? வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடு மொழி என்றறிஞர் கூறுவர். எனின் தமிழன் அயலவன் ஊன்று கோலுடன் தானா முதிர்வடைய வேண்டும்?!

தமிழ்கிலம்! தமிழில் புதிதாய்ப் பாவிக்கப்படும் வார்த்தை, தமிழ் கலந்த ஆங்கிலம்; அல்லது ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ். இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழி அடியோடு அற்றுப் போக அடித்தளம் இடும் அரக்கன்! ஆம். தமிழ் தமிழலாக பேசும் இன்றைய நிலை போய் தமிழ் வார்த்தைகளை தமிழ் எழுத்துக்களை அறியாத ஒரு தலை முறை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் பேசும் கடைசிச் சந்ததி இன்றைய பெற்றோர்கள் தான் எனும் மிகப்பயங்கரமானதொரு உண்மை ஒன்று உணரப்படுகிறது. எவ்வாறென்ற கேள்விக்கும், மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஊகம் இது என்ற கருத்துக்கும் ஒரு விடையாக விளக்கமாக 'ஆங்கில மொழி மூலம் கற்பிக்கும் பாடசாலைகள்' இன்று இலங்கையில் தெருவுக்குத் தெரு தோன்றி விட்டதை நாம் அனைவரும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது. வறுமைக் கோட்டின் கீழிருப்பவனும் தன் வாரிசுகளை இவ்வாறான பாடசாலைகளுக்கே அனுப்புகிறான், அனுப்ப ஆர்வங்கொண்டுள்ளான், எனின் ஏனையவர்களைப் பற்றிய கேள்வி அவசியமில்லை. இவ்வாறான பாடசாலைகளில் கற்கை நெறிகள் ஆங்கிலத்திலும் இரண்டாம் மொழியாக சிங்களம், பிரென்ச் என்பன பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றன என்றால் தமிழர்கள், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் வரும் தலைமுறை தமிழ் மொழியை அறிய, தமிழ்ச் சொல்லை அறிய ஏது சந்தர்ப்பம்? நாகரிகம் பாதுகாப்புப் போன்ற நோக்கங்களுக்காக பேசப்படும் மொழிகளால் தமிழ் ஜீரணம் ஆகிவிடுமோ என்ற பயங்கரம் கண்முன்னே எழுகிறது. தம் பிள்ளைகளின் வருங்காலம் நோக்காக கொள்பவர்களுக்கு தாய் மொழியைப் பேணும் பாசம் இல்லாமல் போவது ஆச்சர்யம் தான். நிலைமை இவ்வாறு இருக்கையில் தமிழ் மொழி அறிந்த கடைசிச் சந்ததி என நாம் வர்ணித்தில் உயர்வு நவீற்சி சிறிதும் இல்லை என உணரப்படுவதே நியாயம்.

ஆங்கிலத்தையோ அல்லது பிறமொழிகளையோ சிறுமைப்படுத்துவதல்ல நோக்கம். அடுத்தவர் மொழி, நாகரிகம் என்பவற்றோடு தொடர்பு வைத்திருப்பது சிறந்ததே. இது நம் மொழியின் அருமை பெருமைகளை அறிந்து கொள்ளவும் உதவியாய் இருக்கும். அறிந்து கொண்ட மொழியின் சிறப்புக்கள் விரும்பப்பட்டால் தமிழ் மொழியின் தன்மைக்கு பங்கம் நேராமல் மேன்மைப்படுத்துவதனை விட்டு விட்டு அந்த மொழியோடு ஒன்றிப் போவது நியாயமில்லை. தாய் மொழி, தாய் நாடு, இனம், மதம், என்பன பிறப்பினால் நியமனம் ஆனவை. இவற்றை மாற்றிக்கொள்ளவிழைவது முட்டாள்தனம், சந்தர்ப்பவாதப் பச்சோந்திக்குணம்!.

“எத்திசை செல்லினும் அத்திசைச் சோறே”

என்ற புறநானூற்றுப்பாடல் கூறியிருப்பது எந்த நாகரிகத்துடனும் ஒன்றிப் போவதையல்ல, ஒத்துப்போவததைத் தான். இதைத்

தான் பாரதி,

“ பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்.

இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள் தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்.

மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் புகழ்வதிலோர் மகிமை இல்லை.

திறமான புலமையெனின் வெளிநாட்டோர் அதை வணங்கச் செய்தல் வேண்டும். ”

எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் இன்றைய தமிழின் நிலை கவலைக்குரியதாய் இருப்பது உண்மை தான் எனினும், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் தொன்மை கொண்ட தமிழ், காலம் காலமாய் ஏகபோக உரிமையுடன் மொழியுலகில் சர்வாதிகார ஆட்சி செய்யவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இந்தியாவில் ஆரியர் வருகை, களப்பிரரால் இரண்டரை நூற்றாண்டுகள் கட்டுண்டநிலை, பல்லவ மன்னனின் மேம்போக்கு, சுந்தர பாண்டியனால் சுல்தானிடம் அடகு வைக்கப்பட்ட நிலைமை, ஆங்கிலேயர் ஆட்சி போன்ற இன்னோரன்ன இடையூறுகளைத் தமிழ் தாங்கியே வந்துள்ளது. தமிழிற்கு மேற்கூறப்பட்ட கலவர நிலைமைகள் ஏற்படுகையில் ஒளவையார், திருமூலர், திருள்ளாவர், நாயன்மார்கள், தாயுமானவர் போன்ற தமிழ் போர்வீரர்களின் துணைகொண்டும் சைவத்தினைக் கேடயமாக வரித்துக்கொண்டும் தமிழ் பல இன்னல்களில் போரிட்டு மீண்டு வந்தது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பங்களில் இந்தியாவின் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் புரட்சிக்கவியாய் பாரதி தோன்ற தமிழ் அவர் கைகளில் சில காலம் இளைப்பாறியது. பாரதியின் சுதந்திர சிந்தனைகளாய், இலக்கிய வர்ணனைகளாய், பாரதிதாசன் சமூகக் கருத்துக்களாய், கண்ணதாசன் சமயப் போதனைகளாய், சமூகப்பாடல்களாய் தமிழ் தன்னைப் புனரமைத்துக்கொண்டது.

ஆனால் என்ன நினைத்துப் பாரதி

“ மெல்லத் தமிழ் இனிச் சாகும் ”

எனக்கூறினானோ, இவ்வளவு

இடைஞ்சல்களை எதிர்கொண்டு வந்த தமிழ் இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் இறந்து போகும் அபாயத்தில் சிக்கியுள்ளது. தமிழைத்தன்னுயிர்க்கும் மேலாய் எண்ணித் தமிழ்ச் சேவையாற்றிய அந்தத் தமிழ்மகனின் இறுதியாத்திரையில் இருபது பேரிற்கும் குறைவாகவே மக்கள் கலந்து கொண்ட நிலையில் நன்றி கெட்ட தமிழ்ச் சமூகத்தின் சுயநலப்போக்கினால் தான் தமிழுக்கென்று தொண்டாற்ற இன்று தமிழ் நேசர்கள் இல்லாமற் போனாரோ?

எவ்வாறெனினும் ஒவ்வொரு தமிழனும் இன்று தமிழ் மொழியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய, தன் தாய் மொழிக்காய்ப் பாடுபடவேண்டிய சூழலிலுள்ளான். பாரதியின் மேற்கூறிய பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டது போல், தமிழ் மொழியில் பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்களை மொழிபெயர்ப்பதும், இறவாத புகழுடைய நூல்களைத்தமிழில் இயற்றுவதும், பழங்கதை பேசி

பொழுது போக்காமல் தமிழ் வளச்சிக்காக உழைப்பதும், மேலும் மொழிச்சீர்திருத்தம் போன்றவற்றை மேற்கொள்வதும் தமிழைத் தூர்ந்து போகாமல் பேணக்கூடிய சில வழிகள் எனலாம். பிறமொழி நூல்களை இயற்ற பாரதி போன்ற தமிழ் பிரியர்களின் அங்கீகாரம் கிடைத்த பின்பும் கூட தேவையானளவு சேவை அத்துறையில் செய்யப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது. அப்துல் ரகுமான், சுஜாதா போன்றோர் சிறிது அத்துறையில் ஈடுபட்டிருப்பது விரும்பத்தக்கது. அன்று மகாபாரதம், வான்மீகி இராமாயணம், வேதங்கள் போன்றன தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதினூடு தமிழர் பெற்ற தமிழ்ச் செல்வம் அளப்பரியது. மேலும் அவ்வாறானவை மொழிபெயர்க்கப்படல் வேண்டும்.

“தொன்மையவாம் எனும் எவையும் நன்றாகா, இன்று
தோன்றியநூல் எனும் எவையும் தீ தாகா”

என இன்றைய புலவர்களுக்கு, எழுத்தாளர்களுக்கு ஊக்கமும் அங்கீகாரமும் கிடைத்தாலும் நண்பனின் உபதேசம் போன்ற புராணம், பெண்களின் வார்த்தை போன்ற காப்பியங்கள் (குறிப்பால் உணர்த்துபவை) இன்று உருவாவதில்லை. இதிகாசங்கள் வேண்டாம் தமிழ் சொற்களை அறிமுகப்படுத்தும், மறக்காமல் இருக்க வர்ணனையிலேயே தமிழ் சொன்ன சாண்டில்யன், கல்கி போன்றோரின் “கடல் புறா”, “பொன்னியின் செல்வன்”, “சிவகாமியின் சபதம்” போன்ற நூல்கள் இந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குள் எழுதப்பட்டதுண்டா? இன்றைய இயந்திர உலகில் இவ்வாறான நூல்கள் வாசிப்பது சிரமம் தான் எனின் காலத்தோடு ஒன்றியதாய் இன்றைய இளைய தலைமுறையினரை கவர ஆக்கங்கள் இல்லாமையும் இங்கு கவனிக் தக்கதே! சுஜாதாவினால் விஞ்ஞான விளக்கங்களோடு கூடிய நாவல்கள், வைரமுத்துவின் அறிவியல் கலந்து படைக்கப்பட்ட ‘தண்ணீர் தேசம்’ என்பன இளையோரின் கவனத்தைச் சற்று ஈர்த்தன எனலாம். இவ்வாறான நூல்கள் ஏனைய மொழிகளோடு போட்டி போடத்தக்க வகையில் வெளி வரவேண்டும். தமிழனால் முடியாததொன்றும் இல்லை. இன்றைய உலகின் இளைய பட்டதாரியாய் இருப்பது ஒரு தமிழன்! என்றால் எம் அறிவு யாரிற்கும் குறைந்து விடவில்லை என்பதை தமிழர் உணரவேண்டும். இன்றைய எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் சில்லறைச் சேர்ப்பினை நோக்காகக் கொண்டு செயற்படாமல் சரித்திரம், விஞ்ஞானம் போன்ற பல விடயங்களை தம் ஆக்கங்களிற்கு உட்படுத்தி தமிழ் தலைமுறையினை தவறான வழிக்கு இட்டுச் செல்வதினைத் தடுக்க வேண்டும். மேலும் தமிழ்க் கவிஞர்கள் தம்முள் சண்டையிட்டுக் கொள்வதினையே தம் பிரதான கடமையாகக் கொண்டு செயற்படும் நிலையை மாற்றிக்கொண்டு, தமிழுக்காக தமிழை முன்னேற்ற என புதிய கண்டுபிடிப்புகள் (கண்டுபிடிப்புகள் விஞ்ஞானத்தில் மட்டுமல்ல மொழியிலும் மேற்கொள்ளலாம் என்பதை மொழியியலாளர்கள் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றே) என்பனவற்றை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மொழிச் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளுவதனை பழமைவாதிகள் என்றும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ஆனால் உலக நடப்புக்கு ஏற்ப மாற்றமடையாத

(கவனிக்க வேண்டும் “மாற்றமடையாத” : விகாரமடைதல் அல்ல) மொழி மட்டுமல்ல எந்த ஒரு விடயமும் தூர்ந்து போவது இயல்பு. தமிழ் மொழியில் குறியீடுகள் ஏராளமாக இருப்பதும் அதனைக் கற்க சிரமமாக இருக்கக் காரணம் எனலாம். இருபத்தியாறு எழுத்துக்களை மட்டுமே கொண்ட ஆங்கிலம்! இரு நூற்று நாற்பத்து ஏழு எழுத்துக்களைக்கொண்ட தமிழ்! என்று பார்க்கையில் ஆங்கிலம் முதலிடம் பெறுவதில் ஆச்சரியமில்லை என்றால் தமிழ் மொழிக் குறியீடுகளைக் குறைக்கச் சந்தர்ப்பம் இருக்கையில் அதை மேற்கொள்ளாமல் இருப்பது தமிழை தற்கொலைசெய்து கொள்ளும் நிலைக்கு தள்ளுவதாகவே அமையும். எனவே இயைபாக்கம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதினூடே தமிழ் மொழிக்கு என்றொரு மறுமலர்ச்சியினை ஏற்படுத்தலாம்.

இன்று தமிழ் மொழியினை வளர்க்க திரைப்படப்பாடல்களை ஓர் ஊடகமாகப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலை காணப்படுகின்றது. கவிஞர்கள் இதனைச் சரியான முறையில் உபயோகிப்பின் தமிழ் திருந்த, தமிழைத் திருத்த ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆனால் இன்றைய தமிழ் படங்களில் வருவன ‘தமிழ் பாடல்’ தானா? என்று கண்டுகொள்வதே கடினமான காரியமாக உள்ளது. பாரதியின் சுதந்திரப் பாடல்கள், பாரதிதாசனின் சமூகக்கருத்துக்கள், கண்ணதாசன் காதல், சமூகப்பாடல்கள் எனத் தமிழ் தன்னை இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் புனரமைத்துக்கொள்ள... இன்று முக்காலா.. சக்கலக்க.. பேட்ராப்... போன்ற தமிழ்(?) சொற்களமைந்த பாடல்களால் தமிழ் சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று “நறுமுகையே... நறுமுகையே... நீயொரு நாழிகை நில்லாய்...” என அழகு தமிழில் பாட்டெழுதிய கவிஞரும் பின் தன் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்தும் வகையில் தான் பாடல்களைப் புனைந்தாரே தவிர தமிழுலகில் பேசப்படும் ஒருவராக இருந்தும் போதியளவு தமிழ்ச்சேவை அவரால் ஆற்றப்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது. தமிழ்ப் பாடல்களை ஆங்கிலச்சொற்களும் ஏனைய மொழிச் சொற்களும் ஆக்கிரமிக்க தமிழ் சொற்கள் சில இருந்தாலும் பாதியை இசை விழுங்க... மிகுதியை பாடகர் விழுங்க... தமிழ்ப் பாடல்கள் அவலப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரியமான பெண்ணை ரசிக்கலாம் எனக் கவிஞர் எழுத பெரியம்மாவின் பெண்ணை ரசிக்கலாம்..... எனப்பாடும் தமிழ் ஞானமுள்ள பாடகர்களால் பாடல் பாடப்படுகிறது. தமிழை நேசிக்கின்றேன் என மேடைகளில் மட்டும் மார்தட்டிக் கொள்வதை விட்டுக் காரியத்தில் இறங்க வேண்டும். எம்மவர்களுக்கு, கற்பனைக்கும் அறிவுச்சித்தனைக்கும் பஞ்சமில்லை. வாய்ப்புக்களைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள விழைய வேண்டும்.

மேலும் இன்று செல்வாக்குப்பெற்ற பிரஜைகளாய் தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படக் கலைஞர்கள், அறிவிப்பாளர்கள் காணப்படுகின்றனர். சிவாஜி பேசும் தமிழ்! மனோகராவில் இடம்பெற்ற வரிகளை, திருவிளையாடல் வசனங்களை இன்றும் மெய்மறந்து கேட்கலாம். அதே போல் அப்துல் ஹமீத் இன் உச்சரிப்புக்கள் இன்றைய இளைய தலைமுறையினராலும் பாராட்டப்படும் ஒன்று. எனின் தமிழ் தொண்டாற்ற

மேற்கூறியவர்களும் ஒத்துழைப்பு நல்க வேண்டும். பேசுவது யார் என தேடாமல் மொழியை மட்டும் கவனத்திற் கொள்ளும் பக்குவம் வேண்டும்.

எங்கிருந்தோ ஒருவர் வீரமாமுனி என்ற பெயரையும் பெற்று தமிழுக்காய் உழைக்கையில் ஒவ்வொரு தமிழனும் நான் என்ன செய்தேன் தமிழுக்கு என்ற 'சுயவிமர்சனம்' செய்ய வேண்டும்.

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்ற திருமூலர் சொல்லைத் தமிழர் அனைவரும் தலைகொள்ள வேண்டும். இன்று பல சங்கங்கள் தமிழ்ச் சேவையில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டுள்ளன. இவை தம் செயற்பாடுகளை மேலும் விரிவாக்கல் வேண்டும். தமிழ் ஆர்வம் கொண்டுள்ள பலர் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்ள வகை தெரியாமல் முடங்கிப்போகின்றார்கள். 'இலை மறை காயாய்' தமிழர் திறமைகள் பயனற்றுப் போகின்றன. இந்த நிலை மாறவேண்டும். தமிழர் வாழும் அனைத்து இடங்களிலும் தம் சேவையை ஆற்ற முன் வரவேண்டும். பொருளாதார நிலை இதற்கு ஒத்துழைக்காமல் இருக்கலாம். இன்று பல வகைகளில் பாதிப்புற்றிருப்பினும் கூட இலங்கையில் தமிழினத்தவர் நல்ல நிலையில் தான் உள்ளனர். மற்றைய இனங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இதைக் காணமுடியும். உறுதிப்படுத்த வேண்டுமெனின் கொழும்பு செட்டியார் தெருவினையும் கண்டியின் கொழும்பு வீதியினையும் உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். தமிழ்ச்சங்கங்கள் தமிழர்க்கு, தமிழிற்கு அவர்கள் ஆற்ற வேண்டிய பங்கினை கடமையினை உணர்த்த வேண்டும். தமிழ்ச் சங்கங்களின் சேவைகள் செயற்பாடுகளுக்கும் அனைத்து தமிழ் பேசுபவர்களையும் உள்ளடக்கி மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என்பதோடு அனைவரையும் சென்றடையவும் வேண்டும். கிளைகள் அமைத்தோ அல்லது வெளிக்கள அங்கத்தவரை நியமித்தோ இதனை மேற்கொள்ள சங்கங்கள் முன்வரவேண்டும்.

தமிழ் மாணவர்க்கு புராதன புத்தகங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டும். அனேக சங்க இலக்கியங்கள் இன்று நூலகங்களில் தூசு படிந்து கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்றன. அவற்றைப் பயன்படுத்த மாணவர்க்கு ஊக்கம் அளிப்பதோடு பயன்படுத்தும் நிலைக்கு அவை கொண்டு வரப்படுதல் வேண்டும். பொது நூலகம் (கொழும்பு), கொழும்பு பல்கலைக்கழக நூலகம் என்பவற்றில் இவ்வாறான சிந்தனைச் சுடர்கள் சீரழிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றைப் பேண சங்கங்கள் முன்வரவேண்டும்.

“யாதானும் நாடாமா லூராமா லென்றொருவர்
சாந்துணையும் கல்லாதவாறு”

“எத்திசை வரினும் அத்திசைச் சோறே”

போன்ற மனப்பான்மை தான் தமிழின் இந்த நிலைக்கு காரணமோ என ஐயுறத் தோணுகின்றது. தமிழருக்கென கட்டுப்பாடுகள், வரையறைகள் இறுக்கமாகப் பேணப்படாமையே மொழியின் இவ் நோயுற்ற நிலைக்குக் காரணம் எனலாம். தமிழருக்காய் இயக்கங்கள் இயங்குவது இருக்கட்டும் தமிழ்கென்றொரு இயக்கம் தீவிரமாய்த் தோன்ற வேண்டும். இல்லையெனின் திக்கெட்டும் வசிக்கும் தமிழர் தமிழ் மொழி மறந்து

அயல் கலாசாரத் தாக்கங்களால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு (ஆட்கொல்லப்பட்டு) விடுவார்கள்.

இனிமேல் தமிழர் தமிழுக்காய் விழித்துக்கொள்ள வேண்டும்."கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பியாய்" தமிழர் தமிழ் பேண,தமிழ் தேடப் புறப்பட வேண்டும்.இல்லையேல் தமிழின் சமாதிக் கு தமிழன் மலர் வளையம் வைக்கவேண்டிய நாள் தொலைவில் இல்லை.தமிழ் மொழிப் பற்றுள்ளவர்கள் "தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை" செய்ய வீறு கொண்டெழ வேண்டும்.தமிழுக்கு ஊட்டம் கொடுத்து கால ஒட்டத்திற்கு முகம் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் இன்றைய தமிழ் நேசர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்து செயற்படல் நன்று!.

"வாழ்க தமிழ்! வளர்க தமிழ்!"

செல்வி.க.சந்திரகலா
இறுதியிண்டு
முகாமைத்துவ நிதிப்பீடம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்.

மீளப் பெறமுடியாத நான்கு:

பேசப்பட்ட சொல்
பாய்ந்த அம்பு
கடந்து சென்ற கணம்
உதாசீனப்படுத்தப்பட்ட சந்தர்ப்பம்

ஆசியுரை

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் சங்க பவள விழாவிற்கு ஆசி கூறுவதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளில் இத் தமிழ்ச் சங்கம் எம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், சங்க உறுப்பினர்களின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஆற்றிய பணிகள் சொல்லிலடங்கா! மொழி என்பது மனித பண்பாட்டுக் கூறுகளில் முக்கியமானதொன்றாகும். எனவே தமிழ் மொழியை வளர்ப்பதற்கும் அதனூடாக எமது பண்பாட்டை வளர்க்கும் நோக்குடனேயே இச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனை தொடங்கி, இன்று வரைக்கும் இச்சங்கம் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் அனையாச் சுடராக மிளிர் உழைத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எமது வாழ்த்துக்கள்.

பலசவால்கள் மத்தியிலும் இச்சங்கம் வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் மிலேனியம் ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்க உழைத்தவர்கள் அனைவருக்கும் எமது பாராட்டுகளும் வாழ்த்துக்களும்.

தொடர்ந்தும், இன்னல்கள், இழப்புக்கள், இடம்பெயர்வுகள் மத்தியில் வாழும் எம் மக்களுக்கு இச் சங்கம் தொடர்ந்தும் பணியாற்ற வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமையொன்று உண்டு. அதை உணர்ந்து அனைவரும் உழைக்க வேண்டி நிற்கின்றேன். தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா என்ற வாக்கிற்கொவ்வ அனைத்து மக்களும் உரிமையுடன் வாழ இச்சங்கம் தொடர்ந்து உழைக்க வேண்டும்.

சமத்துவம், சகோதரத்துவம் என்ற உயர்ந்த விழுமியங்கள் வளர்க்கப்பட்டு தமிழ்த் தாயின் பிள்ளைகளாக வாழ அனைவரும் உழைக்க வேண்டி நிற்கின்றேன் உரிமைக்காக போராடுவது மட்டுமல்ல, சகமனிதரின் உரிமைகளையும் மதிக்கும் மக்களாக

பவள விழாவில் உறுதி பூணவேண்டும்.

உங்கள் அனைவருக்கும் இறை இயேசுவின் அருளும், வழி நடத்துதலும் நிறைவாக வேண்டி, ஆசி கூறிநிற்கின்றேன்.

காலங்களையும் கருத்துக்களையும் கடந்த இறைவன் உங்கள் அனைவரையும் ஆசீர்வதித்து வழிநடாத்துவாராக.

அருட்திரு.கி.ஜோ.ஜெயக்குமார்.

இயக்குனர்.

மனித முன்னேற்ற நடு நிலையம் (கீயூடெக்)

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழ்ச் சங்கம்

கொழும்பு

'நான் நலம்'

அன்றேல்

'எல்லாம் நலம்'

என்பாயானால்

நாளை இறைவன்

உன் வார்த்தைகளை

நிஜமாக்குவான்!

இந்து மன்ற பெரும் பொருளாளரிடமிருந்து.....

இலங்கையில் உள்ள உயர் கல்வி நிறுவனங்களில் இயங்கும் தமிழ்ச்சங்கங்களில் மூத்தது கொழும்பு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கமாகும். நான் பள்ளிக்கூடச் சிறுமாணவியாக இருந்த காலத்திலேயே கொழும்பு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் “இளந்தென்றல்” என்று ஆண்டுச் சஞ்சிகையை பார்த்த நினைவாகவுள்ளது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகச் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளாலும் துரதிஷ்டவசமாகவும் இத்தமிழ்ச்சங்கம் இயங்காதிருந்தது. இதற்குப் புத்துயிர் கொடுத்து இயங்க வைத்த எமதுதமிழ் மாணவருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டியது எமது பொறுப்பு.

இலங்கையில் ஆதிகாலந் தொட்டு நிலவிவரும் தமிழ்பேசும் குழுவினரின் தனித்துவத்தைக் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இன்று இயங்கி வரும் தமிழ்ச்சங்கத்தை எவ்வகையிற் பாராட்டினாலும் மிகையாகாது.

வழமைபோல் இந்த ஆண்டும் நீங்கள் எடுக்கும் கலைவிழா கலை அம்சம் நிறைந்ததொன்றாயிருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. உங்கள் கலைவிழா குறைவற்று இனிதே நிறைவுற்றுத் தமிழ்த்தாயின் ஆசியும் எல்லாம்வல்ல இறைவன் ஆசியும் கிட்ட மனமாற வாழ்த்துகிறேன்.

Prof. Y. Rasanayagam

அரங்கக் கலையினுள் தேசிய அடையாளம் தொடர்பாக.....

கலை இலக்கியங்கள் அடிப்படையில் என்றென்றுமே சமூகச் சார்பானவையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. அவற்றின் வடிவங்களும் உள்ளடக்கமும் அவை உருவான கால இடச் சூழல்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. கலை இலக்கியங்களில் மரபு என்பது வரலாற்றுவழி விருத்தியான சமூக நடைமுறையின் அடையாளமாகத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்கிறது. மரபு என்பது காலத்தால் மாறாததும் முரண்பாடற்றதுமாகச் சிலரால் காட்டப்பட்டாலும், மரபு பற்றிய பார்வை சமூக யதார்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டு மாற்றங்கட்குள்ளாகி வருவதை இன்று நாம் தெளிவாக கண்முன் காணமுடிகிறது. அதேவேளை, மரபு என்ற பேரில் வழக்கொழிந்துபோன சமூக நடைமுறையோ அல்லது அதுபற்றிய ஒரு கற்பனையோ சடங்கு சம்பிரதாயங்களாக நம்மிடையே புகுத்தப்படுவதையும் காணுகின்றோம். குறிப்பாக, நிச்சயமற்றதும் தடுமாற்றமானதுமான வாழ்க்கைச்சூழல்களில், இவ்வாறு பழமையிலோ பழமைபற்றிய ஒரு மயக்கத்திலோ அடையாளத்தை தேடுகிற போக்கு அதிகமாக உள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. தீவிர மதவாத சிந்தனைகளுக்கும் இத்தகைய சூழல்கள் ஊட்டமளிப்பதையும் நாம் அறிவோம். சமுதாய நெருக்கடி, சமூக ஒடுக்குமுறை போன்றவை, அவற்றுக்குள்ளாகும் சமூகப்பிரிவினர் நடுவே தமது அடையாளத்தை வலியுறுத்தும் தேவையை உருவாக்குகின்றபோது, அந்த அடையாளத்தில் சில அம்சங்கள் வலிந்து புகுத்தப்படுவதும் மிகைப்படுவதும் எவ்வாறோ நிகழ்கிறது. இது ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றை மீளப்புகையும் போதும் பண்பாட்டை மீள்-உருவாக்கம் செய்யும் போதும் மொழியை செம்மைப்படுத்தும் போதும் காணப்படுகின்ற ஒன்று. இத்தகைய புனைவுகளிற் சில காலப்போக்கில் முக்கியமற்றவையாகி அழிகின்றன. சில மேலும் ஊட்டம் பெற்றுச்சமூக அடையாளத்தில் முக்கியமான பங்குவகிக்கின்றன. எனினும் மனிதச்சமூகங்களின் அடையாளஞ் சார்ந்த அனைத்துமே காலத்தால் மாறுவன என்பது மனதிலிருத்தல் அவசியமானது.

மேற்கூறிய பின்னணியில் ஈழத்தமிழ்த் தேசியத்தின் கலையிலக்கிய அடையாளத்தேடல்களை நாம் நோக்கினால், இந்த அடையாளம் பற்றிய பார்வைகள் அவற்றிற்குரிய சமூகநிலைப்பாடு சார்ந்து வேறுபட்டிருப்பதையும் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு வகையான சமுதாய வர்க்க நலன்களின் சார்பையும் நாம் காணலாம். மரபும் இலக்கியமும் பற்றி அரைநூற்றாண்டு காலம் முன்னர் நிகழ்ந்த விவாதமாயினும் இன்று தமிழ் அடையாளம் எதுவென்று நிகழ்கின்ற தேடல்களாயினும் அவற்றிற்குள் பல வேறு சமூக பார்வைகளின் முரண்பாடுகளையும் மோதல்களையும் கூட நாம் அடையாளம் காணலாம்.

தமிழருக்குரிய அரங்கு எதுவென்ற கேள்வி சிலகாலமாகவே எழுப்பப்பட்டு வந்துள்ளது. இன்னமும் கூட இந்திய செவ்வியற்கலைகளைச் சார்ந்தே அது உருவாக்கப்படமுடியும் என்று கருதுவோர்

உள்ளனர். மறுபுறம் நாட்டார் கூத்து, இசைமரபுகளைச் சாரந்தே அது அமைய முடியும் என்று நினைப்பவர்களும் உள்ளனர். அயலிலிருந்து வரும் வெவ்வேறு வகையான அரங்க வடிவங்களை நாம் எடுத்தாள்வதே வழி என்று கருதுவோரும் உள்ளனர். இவ்வாறான நிலைப்பாடுகளுள் எதிரெதிரான பல வேறு போக்குகளை நாம் அடையாளங் காணலாம். எனக்கு ஏற்க இயலாதிருப்பது என்னவென்றால் இன்ன வடிவம் மட்டுமே தமிழ் மக்களது இன்றைய அரங்க அடையாளமாக முடியுமென்று வற்புறுத்துவது தான். எவரும் ஒரு குறிப்பிட்ட மேடை வடிவந்தவிர்ந்த மற்ற அனைத்தையும் நிராகரிக்க முற்படும் போது அது ஒருவேளை மிகவும் வரையறைக்குட்பட்ட அனுபவத்தின் விளைவான ஒன்றாக இருக்கலாம். ஒருவர் தன்னை முதன்மைபடுத்தும் நோக்கிலானதாகவும் அது இருக்கலாமோ என்ற ஐயமும் என்னுள் எழாமல் இல்லை. எவ்வாறாயினும், பழக்கமும் பயிற்சியும் சில முற்சாய்வுகளுக்கு இடமளிக்கின்றன என்பது உண்மை. இது சமூகப்பார்வை வர்க்கநலன்கள் எனபவற்றிற்கும் மேலாக செயற்படும் ஒரு தனிமனித பரிமாணம் எனலாம், தனி மனிதவாதம் எனும் போக்கின் சமூகத் தன்மையையும் கருத்திற்கொண்டே இப்பரிமாணம் பற்றிக் கூறுகின்றேன்.

ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் பழமைவாதிகட்கும் பிற்போக்காளர்கட்கும் எதிரான போராட்டத்தினூடும் தனக்கென ஒரு அடையாளத்தை உருவாக்கிக்கொண்டது. இங்கே கவிதையும் சிறுகதையும் சமூகத்துடன் மிக நெருக்கமான உறவை பேணுகின்றன. இடதுசாரிச் சிந்தனையையொட்டி வளர்ந்த ஆரோக்கியமான விமர்சன மரபின் சில நல்ல கூறுகள் இன்னமும் நம்மிடம் எஞ்சியுள்ளன. ஈழத்து நாவல் இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தடைகளாக, சந்தைப்படுத்தல் தொடர்பான விடயங்களையும், வாசிப்பு பழக்கம் அண்மை காலங்களில் கண்டுள்ள சரிவையும் கூறலாம். நமது சினிமாவினால் வளர முடியாமைக்கு சினிமா ஒரு பெருமூலதன ஊடகம் என்ற உண்மையை தவிர்த்து காரணந்தேட முடியாது. நமது அரங்கக்கலைகளின் குறை நிறைகளை நோக்கும் போது, அவை செயற்படும் சமூகச் சூழலிலிருந்து அவற்றை நீக்கி மதிப்பிடுவது தவறான முடிவுகளுக்கே வழிகோலும்.

கிராமத் தமிழரின் நாட்டுக்கூத்தை நகரில் மேடையேற்றியதன் மூலம் ஒரு தமிழ்நாடக அடையாளத்தையாராலும் உருவாக்க முடியவில்லை. இன்று என்.ஜி.ஓ. நிறுவனங்கள் இந்தச் சடங்கைத் தமிழ்நாட்டில் விரிவான அளவில் மேற்கொள்கின்றன. கிராமத்து அண்ணாவி யாரைச் சென்னை, டில்லி, லண்டன், பாரீஸ் என்று எங்கு கொண்டு போய் கூத்தை நிகழ்த்தினாலும் கூத்துக்கலை அதன் மண்ணுக்கு வெளியே செழிக்கப்போவதில்லை. அதை அதன் மண்ணிலே செழிக்க வைக்க அரசோ என்.ஜி.ஓ வோ பணத்தைத் தண்ணீராக ஊற்றினாலும் அது நடக்கப்போவதில்லை. மறுபுறம் 1950களின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையில் சரத்சந்திரர் நெறிப்படுத்திய மனமே, ஸிங்ஹபாகு நாடகங்களின் ஊற்றுக்கண்கள் பெருமளவும் சிங்களப்பண்பாட்டுச் சூழலுக்குப் புறம்பானவை அதிற் கணிசமான தமிழ்க் கூத்து அம்சங்கள் இருந்தன. எனினும் சிங்களத் தேசிய

இன உணர்வின் எழுச்சிசையொட்டி வந்த அந்த நாடகங்கள் இனவாதம் அற்ற ஒரு ஆரோக்கியமான சிங்கள கலை-இலக்கிய அடையாளங் கண்டன. யாருமே அதன் கூறுகளை ஆராய்ந்து அயற்பண்புடையது என்று எதையும் நிராகரிக்க முற்படவில்லை. அடையாளம் என்பது எவ்வாறு ஒரு சமூக வளர்ச்சிப் போக்குடன் சேர்ந்து உருவாகிறது என்பதை நாம் இதில் காணலாம். சரத்சந்திரரது வழிகாட்டல் பல்வேறு படைப்பாளிகளின் வருகைக்கும் ஒரு பன்முகப்பட்ட அரங்கப்பண்புக்கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் இடமளித்தது. சிங்கள நாடக மேடை அயல் நாடகங்களை வரவேற்பதில் காட்டிய ஆர்வம் மிகுதியானதல்ல. எனினும் அயல் நாடகங்கள் மொழிபெயர்ப்புகளாகவும், தழுவல்களாகவும் வேறு வகைகளிலும் சிங்கள நாடகமேடையின் வளர்ச்சிக்குப் பங்களித்தன.

தமிழிலோ மொழிபெயர்ப்புகளும் தழுவல்களும் தனிப்பட்ட குரோதமும் குழப்பமும் உட்பட பலகாரணங்கட்காக பலராற் பகைமையுடன் நோக்கப்பட்டமை கவனிக்கத்தக்கது. இத்தனைக்கும், நாம் இன்று பரவலாக அறிந்துள்ள நாடக மேடை அயலிருந்து வந்த ஒன்றே. நமது நவீன நாடகம் மரபினின்று சில கூறுகளை உள்வாங்கிச் செழுமை பெற்றிருந்தாலும், அதன் தோற்றுவாய் நமது பண்டைத்தமிழ் மரபல்ல. அதற்கும் மேலாகப், பல நவீன நாடக முறைகளும் உத்திகளும் தொழி நுட்பங்களும் கூட இன்று நமது அரங்கினால் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. இது மட்டரகமான ரசனையை ஊக்குவிக்கும் நாடகங்கள் முதல், தரமானவை என்று கொண்டாடப்படும் வரை நமது நாடகங்கள் அனைத்துக்கும் பொருந்தும்.

இன்னொருபுறம், சில சமூகச்சூழல்களும் அரசியல் நெருக்கடிகளும் குறிப்பிட்ட சில வகையான அரங்க முறைகளை அவசியமாக்குகின்றன. வீதிநாடகம், திறந்தவெளி அரங்கு போன்றவை அண்மைக்காலங்களில் இலங்கையின் பல்வேறு பகுதியிலும் அரசியல் சமூகச் சார்பான சிந்தனைகளைப் பரப்பப் பயன்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றை விடப், பார்வையாளர்களையும் பங்கேற்க வைக்கிற நாடக முறைகள் உட்பட்டு, நாடக வடிவங்களை எல்லையின்றி விரிக்கமுடியும். எனினும் இன்ன வகையினது தான் சரியானதோ பொருத்தமானதோ என்று வரையறுக்க முயல்வது போன்று தவறான அணுகுமுறை இருக்க முடியாது. சரியானதும் பொருத்தமானதும் கால இடச்சூழல்களுடன் வேறுபடுவதும் நடைமுறைமூலமே தீர்மானக்கப்படுவதுமாகும்.

நமது வாழ்வின் பல வேறு அம்சங்களை நோக்குவோமானால் மொழி, மதம், உணவு, உடை, உறைவிடம், கல்விமுறை, தொழில் போன்று ஒவ்வொரு அம்சமும் அயற்தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டும் மாற்றங்கட்கு ஆளாகியும் வந்துள்ளது. அதேவேளை, அயலிலிருந்து உள்வாங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு கூறும் நமது சூழலாலும் நமது சூழலுக்கு ஏற்பவும் மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு, சமூக அடையாளம், மாற்றத்துக்கு உள்ளாகிற

அதேவேளை, மாற்றங்களோடும் தன்னைத் தொடர்ந்து வலியுறித்திக்கொள்கிறது. எனவே அடையாளம் தொடர்பான விறைப்பான பார்வைக்கு இனி இடமில்லை.

ஒரு தேசிய இனம் கலை இலக்கிய வடிவங்களில் தன்னை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்தக் கூடும் என்ற கேள்விக்குட்புகுமுன் ஒரு தேசிய இனம் தன்னை எவ்வாறு அடையாளப்படுத்திக்கொள்கிறது என்ற கேள்வியை அவதானித்தால் இந்த அடையாளங்களின் கலங்கலான தன்மையை நாம் உணரலாம். உண்மையில், சமுதாயச் சூழலும் சமூக இயக்கமுமே சமுதாயஞ் சார்ந்த சகல அடையாளங்களையும் நிர்ணயிக்கின்றன. இவ்வகையில் அடையாளங்கள் சமூக வளர்ச்சியின் போக்கில் உருவாக்கின்றனவையே அல்லாமல் வெளியிலிருந்து தீர்மானிக்கப்படுவன அல்ல.

சமுதாயங்களும் தேசிய இனங்கள் எனப்படுவனவும் தம்மிடையே வெவ்வேறு சமூக அடுக்குகளையும் சமூகப்பிரிவுகளையும் உடையன. எல்லோருக்கும் பொதுவானது எனவோ ஏகப் பெரும்பான்மையினருக்கு உரியது எனவோ எந்த ஒரு கலை இலக்கிய வடிவத்தையும் நம்மால் அடையாளங் காட்ட இயலுமா? தேசியக்கொடியோ தேசியகீதமோ தேசிய இலட்சினையோ தேசிய பறவையோ ஒரு மக்கள் திரள் மீது சுமத்தப்பட்ட அடையாளமே ஒழிய வேறல்ல. குறிப்பிட்ட அரசியற் சூழ்நிலைகளில் அவற்றிற்கு ஒரு வலிய அரசியற் பயன்பாடு உண்டு. ஆயினும் அவற்றிற்கு மக்களுடைய வாழ்வுடனான உறவு உண்மையில் அற்பமானதும் மிகவும் செயற்கையானதும் ஆகும்.

மக்களை அடையாளப்படுத்தும் கலை இலக்கியங்கள் அவர்களுடைய இருப்பை மட்டுமன்றி அவர்களது அபிலாசைகளையும் நலன்களையும் அடையாளப்படுத்த வேண்டும். தேசிய அடையாளமாக நாம் கருதுவது சமுதாயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற ஒரு சிறுபான்மையினரது அடையாளம் என்றால், அது அந்த சிறுபான்மையினரது நலன் பேணும் மரபில் காணப்படக்கூடும். மாறாக, அது பரந்துபட்ட மக்களது நலன்சார்ந்த ஒன்று எனின், அது அவர்களது இருப்பினதும் எதிர்பார்ப்புகளினதும் ஒரு விரிவான அடையாளமாகவே அமையமுடியும். அதனைக் குறிப்பிட்ட ஒரு அல்லது ஒருசில வடிவ அமைப்புக்குட் சிறைப்படுத்துவது இயலாத காரியமாகும். அவ்வாறான அடையாளப்படுத்தலில் வடிவத்தைவிட உள்ளடக்கமும் சமூக இலக்கும் முதன்மைபெறும். அனைத்தினும் முக்கியமாக பரந்துபட்ட மக்களைச் சென்றடையக் கூடியதாக மட்டுமன்றி அவர்கள் தமதாகக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக அமையும் போதே அது அவர்களுடைய அடையாளமாகிறது.

தேசிய அடையாளத்திற்கான தேடலைக் கலை இலக்கியங்களுக்கு விஸ்தரிக்கும் போது தேசிய அடையாளத்தின் மீது திணிக்கப்படுவது போன்ற மரபுவாதப் பழமைவாதப் பார்வைகள் பற்றி நாம் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். அதேவேளை, மரபினின்று கொள்ளக்கூடியவற்றை நம் சமூகத்தின்

தேவைகட்கு ஏற்ப எடுத்தாளும் அக்கறையும் ஆற்றலும் நமக்கு வேண்டும். அயற் பண்பாடு, புதுமை, கவிதைத்துவம் போன்ற அனைத்தும் பற்றிய நமது பார்வை பரந்த நோக்கிலானதாகவும் நமது யதார்த்தத்துக்கும் மக்களின் நலனுக்கும் உடன்பாடானதாக அமைய வேண்டும்.

சடங்குத்தனமான முறையில் விடயங்களைக் கையாள்வதும் விரைப்பான அணுகுமுறையும் செழுமையான கலையிலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாதகமானவை. எதையும் திறந்த மனதுடன் நோக்கவும் செய்நேர்த்தியுடன் கையாளவும் சமூக உணர்வுடன் செயற்படுத்தவுமான ஆற்றலை நாம் விருத்திசெய்யவேண்டும். அரங்கக்கலை என்பது படைப்பாளிஷ்பார்வையாளர் என்ற பிரிவைக் கடக்கவும் படைப்பு என்பது மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்ட ஒன்று என்ற நிலையிலிருந்து மக்களுக்குரிய ஒன்று என்ற நிலையை நோக்கி நகரவும் இயலுமாயின் அது ஒரு வலிய சமுதாய அடையாளத்தைப் பெற முடியும். இவ்வாறு ஒரு உண்மையான தேசிய அடையாளத்தை தமது அரங்கக் கலைகளுடு விருத்தி செய்வது பற்றி நமது நாடக துறையினர் கவனமாகச் சிந்தித்துச் செயற்படுவது சமூக நீதிக்கும் சமூக விடுதலைக்குமான பணிகட்டு உரமூட்டும் என்பது என் எண்ணம்.

சி.சிவசேகரம்
எந்திரவியற்பீடம்
பேராதனை

மனிதனே!

மற்றவரை விமர்சிக்குமுன்

முதலில்

உற்ற உன் தவறை

உடன் விமர்சி!

**தமிழ் வளர்த்த பெரியார்
நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவர்**

ஈழத்துப்பூதன் தேவனார் காலம் முதலாக இன்றுவரை ஈழத்திலே தோன்றிய புலவர்களுள் சிலரே ஈழத்துச் செய்யுள் இலக்கிய வரலாற்றிலே முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுள்ளனர். அத்தகையோர் வரிசையில் வைத்தெண்ணத் தகுந்தவராகவும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலப் புலவர்களுள் முக்கியம் வாய்ந்த ஒருவராகவும் சோமசுந்தரப்புவர் விளங்குகிறார். அத்துடன் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்து ஈழத்துச் செய்யுளிலக்கிய வரலாற்றில் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்த புலவர்கள் வரிசையிலும் சோமசுந்தரப்புவருக்கு முக்கிய இடமுண்டு.

20ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் ஈழத்தில் எழுந்த செய்யுள் இலக்கியங்களினுள் பெரும்பாலானவை சமய சம்பந்தமானவையாகவே அமைந்துள்ளன. சில காலப்பகுதிகளில் முக்கியமாக 17ஆம் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே சமயமே இலக்கியத்தின் தனிப்பொருளாக அமைந்துள்ளது என கூறத்தக்க வகையில் சமய உள்ளடக்கம் பெற்ற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. தலங்களையும் தலங்களில் எழுந்தருளியுள்ள தெய்வங்களையும் போற்றுவனவாகவே அமைந்துள்ளன. மரபுவழியில் வந்த யாப்புக்களினால் பிரபந்தங்களைப் பாடும் நிலையிலிருந்து ஈழத்து செய்யுளிலக்கிய மரபானது 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மாற்றமடைந்தது. சமயத்தை முக்கிய பொருளாகக் கொண்டிருந்த ஈழத்து செய்யுளிலக்கியம், தேசியம், சமுதாயம் என்பவற்றை முக்கிய பொருளாகக் கொண்டது. இக்காலப்பகுதியில் எழுந்த கவிதைகள் தேசியம், சமுதாயம் என்பவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தன. இவ்வாறான இலக்கிய வளர்ச்சியில் சோமசுந்தரப்புவர் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றார்.

புலவர் அவர்கள் தனது பதினெட்டாம் வயதினிலே முருகனைப் போற்றி “அஞ்சு முகத்தவர் கொஞ்சி முகந்திடுமாறு முகப்பதுமம்” என்ற பாடலில் தொடங்கி பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பாடல்களைப் பாடினார். இப்பாடல்கள் முருகன், நாமகள், இலக்குமி முதலான தெய்வங்களின் பிரார்த்தனைப் பாடல்களாகவும் சைவ உண்மைகளை விளக்கும் பாடல்களாகவும் விளங்கின. புலவர் அவர்கள் பாடிய பிரபந்தங்களில் “அட்டகிரிக் கலம்பகம்”, “நல்லையந்தாதி”, “கதிரைச் சலேடை வெண்பா” ஆகிய இலக்கியங்கள் இன்றுவரை மறையாமல் உள்ளன. கதிரைச் சலேடை வெண்பாவில் ஒவ்வொரு வெண்பாவிலும் முதலிரண்டு அடிகளும் கதிர்காமத்தின் சிறப்பினைச் சிலேடை நயத்துடன் கூறினார். இவர் தனது சிலேடையில்

“ நம்பனுறை பேடகமும் நல்லாவின் தெய்விளக்குங்
கம்பமா வேறுங் கதிரையே ”.

என்னும் அடிகளில்

கதிர்காமக்கந்தன் பற்றிப் பாடியதைக் காணலாம். பிரார்த்தனைப் பாடல்களும் “நாமகள் புகழ்மாலை” பாடல்களும் புலவருக்கு சிறப்பிடத்தினைக் கொடுத்தன. சமயம் சம்பந்தமான பாடல்களில் விருத்தம், கட்டன், கலித்துறை, ஆசிரியப்பா, வெண்பா ஆகிய யாப்புகளையே புலவர் அதிகம் கையாண்டார். இவர் “உயிரிளங்குமரன்” என்னும் நாடகத்திலே சமூகக் குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஈழத்திலே ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நடத்திய காலத்திலே ஆங்கிலக்கல்வியிலும், மேனாட்டு நாகரீகத்திலும் மோகம் கொண்ட ஈழத்தவர் தமது மொழி, பண்பாடு என்பவற்றை மறந்தனர். 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலகட்டத்திலே அக்கால புலவர்களின் பாடல்கள் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. அதில் புலவர் அவர்களின் பாடல்கள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள் சமயப்பாடல்களை அதிகளவில் பாடினாலும் தமது காலச் சமூகக் குறைபாடுகளை ஊன்றி அவதானித்து, அவற்றைக் கண்டு மனம் வருந்தி, அக்குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும் என்ற கருத்துடையவராக இருந்தமையினாலேயே சமயப்பாடல்களில் கூட அவற்றைக் குறிப்பாக புலப்படுத்தினார். நாமகள் பூமாலையில் தமிழ் மொழி ஆதரிக்கப்படாத நிலையையும் “உயிரிளங்குமரன்” என்னும் நாடகத்திலே கைத்தொழில், நெசவுத்தொழில் என்பவற்றை மக்கள் கைவிட்டமையினால் வறுமை ஏற்பட்டது எனக்கூறி அத்தொழில்களின் சிறப்பினையும், சாதிவேற்றுமை பாராட்டக்கூடாது எனவும் கூறியிருந்தார். அன்றைய உணவு, உடையில் மோகம் கொண்டு அவற்றை நம் மக்கள் தமது உணவு, உடையாகக் கொண்டமையை காட்டியமை சிறப்பானதாகும்.

புதியவ னென்போன் பூமியிற் புகுந்து
கோலவாடவர் குடுமியை யரிந்தும்
வீசை முக்கால் வீசல் குறைத்து
அற்றிய ருடையயூண் தம்முடை யூனாய்
மன்னிய பலவித மாறுதல் செய்தான்

என வரும் உயிரிளங்குமரன் நாடகத்தின் பகுதிகள் இங்கு நோக்கத்தக்கன.

புலவரின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வை சிறப்பாகப் புலப்படுத்தும் இலங்கை வனத்தில் நாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் புலவரிற்கு இருந்த அக்கறை வெளியாகிறது. “செந்தமிழ் மக்களிற்கு ஒரு வேண்டுகோள்” என்ற பாடல் தமிழ் மொழியின் பெருமையினையும் ஆங்கில மொழி மோகத்தால் தமிழ்த் தாய்க்கு ஏற்பட்ட அவலத்தினையும் கூறியது. இந்நிலையை நீக்கி தமிழ் மொழியைப் போற்றுமாறு மக்கள் வேண்டுவதாக அமந்துள்ளது. இவை தவிர்ந்த “தால விலாசம்”, “பனைமரகும்பி” ஆகிய பாடல்கள் பொதுவாக நோக்குமிடத்து நாட்டின் பொருளாதாரவளங்கருதிய பாடல்களாக அமைந்துள்ளன. தேசியப் பொருட்களைப் போற்ற வேண்டும். அந்நிய

பொருட்களுக்காக தேசிய பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் எனவும் கற்பகத்தருவின் சிறப்பினையும் சிறப்பாகக் காட்டியுள்ளார்.

“ வாய்ச்சிட்ட கற்பகத்தரு வெனும்பனை
மதுரப் பழத்தினை யாமறிந்தே
ஈச்சம் பழத்துக்கு வாயூறிக் கைப்பொருள்
இழக்கின்ற வாறென்ன ஞானப்பெண்ணே
செங்கதி ரோன் சுடுமிந்தப் பலகாரம்
செய்து வைத் துத்தின்ன மாட்டாமல்
அங்கே பிறர் சமைத்திங்கே விடுமவைக்கு
ஆசைப்பட் டோமடி ஞானப்பெண்ணே ”

என்னும் பாடல் நோக்கத்தக்கது.

இந்தவகையில் தமிழின் பழமைக்கும், புதுமைக்கும் பாலமாக அமைந்த சோமசுந்தரப்புவலவர் தாமியற்றிய குழந்தைப் பாடல்கள் மூலம் ஈழத்து செய்யுளிலக்கிய வரலாற்றிலே குழந்தைகளிடம் தாம் பெற்ற சிறப்பிடத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியுள்ளார். இவர் குழந்தைகள் பற்றி பாடிய பாடல்கள் "சிறுவர் செந்தமிழ்" என்னும் நூலில் நோக்கலாம். குழந்தைகளைப் பற்றிய பாடல்களில் கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை முன்னோடியாக அமைந்தது போன்று ஈழத்து புலவர்களிற்கு சோமசுந்தரப் புலவர் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார்.

இவ்விதம் பழந்தமிழ் செய்யுள் மரபினைப் போற்றிக் கவித்துவம் நிறைந்த பிரபந்தங்கள் சிலவற்றை அளித்தும் காலத்துக்கு ஏற்ற வகையில் சமூக, தேசிய கருத்துக்களை கவிதைப் பொருளாக்கி மறுமலர்ச்சிக் கவிதைக்கு வித்திட்டும், குழந்தைப் பாடல்களுக்கு வழிகாட்டியும் சோமசுந்தரப் புலவர் செய்த இலக்கியப் பணிகள் ஈழத்துச் செய்யுள் வரலாற்றிலே முக்கியமானவை.

மகேந்திர ராசா கருணாகரன்
1 ம் வருடம்
முகாமைத்துவ நிதிப்பீடம்

நன்றாக எழுதக் கற்றுக்கொள்!
இல்லையேல், எதையுமே எழுதக் கற்றுக்கொள்ளாதே!

தனிநாயகம் அடிகளும் இலக்கியப் பணியும்

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக. அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

என்ற பொய்யா மொழியாரின் வாக்குக்கிணங்க தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்கள் தோன்றிப் புகழுடன் வாழ்ந்து காட்டினார்கள்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெங்கும்
காணோம்”

என்று பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி கூறிய பைந்தமிழ்க் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அதன் பெருமையை உலகளாவப் போற்றும்படி செய்தவர் தனிநாயகம் அடிகளார் அவர்கள்.

“பெற்றதாயும் பிறந்த நற் பொன்னாடும்
நற்றவ வானிலும் நனிசிறந்தனவே”

என்ற பாரதியின் சொல்லுக்கு அமைய தான் பிறந்த நாட்டின் பெருமையை உலகளாவப் பறைசாற்றிய பெருந்தகை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் போற்றுகின்ற உத்தமர்.

உலக தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு பல கண்டவர், தமிழுக்காகவும் தமிழ் இலக்கியத்துக்காகவும் அயராது பாடுபட்டவர் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தின் கரம்பன் என்ற ஊரிலே பிறந்த அடிகளார் கத்தோலிக்க மதத்தினராய் தனது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தார். யாழ்ப்பாணம் சம்பத்தரிசியார் கல்லூரியில் கல்வி பயின்ற தனிநாயகம் அவர்கள் அயர்லாந்தை ச்சேர்ந்த “லோங்” அடிகளாரின் அபிமான மாணவனாகக் கல்விபயின்று ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியோடும் ஆங்கில இலக்கியங்களையும் கற்றார்.

மதப்பற்று காரணமாக தானும் ஒரு மதகுருவாக வரவேண்டும் என்று நோக்கம் கொண்டு தனது 19 ஆவது வயதில் திருமுறைக் கல்வியை பயில்வதற்காக இத்தாலி நாட்டுக்குச் சென்றார். தனது 25 ஆவது வயதிலே திருமுறைத் துறையிலே கலாநிதி பட்டம் பெற்றார். இத்தாலி நாட்டில் இருக்கும் போதே தன்னாட்டுக் கலைகளையும் இலக்கியங்களையும் வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் துடிப்புடன் தாயகம் திரும்பிய அடிகளார் அத்துறையில் ஈடுபட்டு உழைக்க வேண்டும் என்று உறுதி பூண்டார். தமிழ்மேல் கொண்டுள்ள பற்றுக் காரணமாக தென் இந்தியா சென்று குருசாமி என்பவரிடம் தமிழைப் பயின்றார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த் துறை ஆராய்ச்சியில் 1949 ஆண்டு பட்டங்களைப் பெற்றார். அன்றிலிருந்து தமிழ் இலக்கியத்துறையில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டு தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பணியில் ஈடுபட்டு பல நாடுகளுக்கும்

தமிழ்த் தூது சென்றார். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் அவருக்கு உள்ள ஈடுபாடு காரணமாக “தமிழர் பண்பாடு” என்னும் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சி முத்திங்கள் சஞ்சிகையை 1952ல் தோற்றிவித்தார். 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அச் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியேற்று தமிழ் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக்காகப் பெரும் சேவை ஆற்றினார். 1952^{ம்} ஆண்டு தொடக்கம் 1961^{ம்} ஆண்டு வரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையின் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். அக்காலப்பகுதியில் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கிழக்காசிய நாடுகளிலும் கல்விச் சுற்றுலாக்களையும், தமிழ்த்துறையும் மேற்கொண்டார். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறையில் 2வது கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

1961^{ம்} ஆண்டு மலேசியப் பல்கலைக் கழகத்தில் துணைப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அக்காலத்தில் அவர் தமிழ் ஆராய்ச்சியில் பெரிதும் ஈடுபட்டு உழைத்தார். 1966^{ம்} 1967^{ம்} ஆண்டுகளில் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட அதிபதியாகவும் பணியேற்று அத்துறையின் வளர்ச்சிக்காகப் பெரும் பணியாற்றினார். உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்கள் வாழும் இடங்கள்தோறும் சென்று தமிழினத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவேண்டும் என ஆர்வம் கொண்டார். பூடிக்கா, மேற்கிந்தியத் தீவுகள், மொறீசியஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்று தனது ஆராய்ச்சிப் பணியைத் தொடர்ந்தார்.

பேச்சளவில் மட்டும் நின்றுவிடாமல் செயலளவில் பல சாதனைகளை நிலை நாட்டியவர் தனிநாயகமடிகளார். தான் கொண்ட இலட்சியத்தின் பால் உயிர் மூச்சு உள்ளவரை அயராது உழைத்தார். யாரை மறந்தாலும் தமிழ் கூறும்நல்லுலகம் தனிநாயகமடிகளாரை மறக்கவே முடியாது. தமிழ்மொழியின் சிறப்பை, அதனுடைய பெருமையை வேற்றுமொழி பேசுகின்றவர்களும் ஆராய்ச்சி செய்து அதன் பெருமைகளை எடுத்துக்கூறும் அளவிற்கு வழி சமைத்தவர் தனிநாயகம் என்றால் அது மிகையாகாது.

1964^{ம்} ஆண்டு அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி அதன் செயலாளராக அரும்பெரும் பணிபுரிந்தார். உலகமே வியக்கத்தக்க முறையில் தமிழ்மொழியின் உன்னத நிலையை உலகறியச் செய்வதற்கு, தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடுகளை நடாத்தி செயலூக்கத்துடன் செயல்பட்டார். 1வது உலக மகா தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டை மலேசிய நாட்டிலே சிறப்பாக நடத்தி முடித்து பலரின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். பெயருக்காகவும், புகழுக்காகவும் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளாமல் தன்னுடைய மூச்சாகிய தமிழ்மொழியின் பெருமைக்காக அயராது உழைத்தார்.

உலகமே வியக்கத்தக்க வகையில் பேரறிஞர் அண்ணாவுடைய காலத்திலே தமிழ் நாட்டில் அவர் நடத்திய அனைத்துலக தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு இமயம் என வளர்ந்து நின்றது. பத்து நாட்களாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்ற மகாநாட்டில் கடைசி நாள் தலைமை வகித்துப் பேசிய பேரறிஞர் அண்ணா கூறிய கூற்றுக்கள் எம்மைப் புல்லரிக்க வைக்கின்றன. “உள்ளமெல்லாம் தமிழ் நிறைந்திருக்கின்ற

வேளை, ஊனும் உயிரும் தமிழோடு கலந்திருக்கின்ற வேளை, இந்த வேளையில் நான் ஆற்றும் பேருரை பேருக்காகத்தான் உரையாக அமையுமே அன்றி பேருரையாக அமையாது”

என்று கூறுமளவிற்கு இலை மறை காயாக செயற்பட்டு உழைத்தவர். பெருமையை நாடாத பெருந்தகை தனிநாயகமடிகளாராவார். ஐரோப்பிய நாகரீகத்தின் வளர்ச்சி நாடுகளில் ஒன்றாகிய பிரான்ஸ் நாட்டிலே பிரான்ஸ் தலைநகராம் பாரீசில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை நடத்திய பெருமை கண்டார். தான் பிறந்த மண்ணிலே பல பிரச்சனைகளுக்கும் மத்தியில் யாழ் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் தலைமையிலே வரலாறு காணாத வகையிலே தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை நடத்தி முடித்தார். இந்தியா, கனடா, அவுஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா, மலேசியா, பிரான்ஸ், ஜெர்மனி போன்ற பல நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் தமிழ் மொழி சான்ற ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை நம் மண்ணில் வழங்கி பெருமை தேட வழி வகுத்தவர் தனிநாயகமடிகளாராவார். 1969ல் மலேசியா பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்று தனது இறுதிக்காலப் பகுதியில் மனநிறைவோடும், உளமகிழ்ச்சியோடும் தமிழ்ப் பணியிலே ஈடுபட்டார்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி சொற்பொழிவுடன் மட்டுமன்றி கட்டுரைகள் பலவற்றையும் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் அவ்வப்போது எழுதி வந்துள்ளார்.

“தமிழர் பண்பாட்டின்சிறப்பியல்புகள்”, “தமிழ் ஆராய்ச்சி - அதன் வரலாறும் வருங்காலமும்” என்பவை இவரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். அது மட்டுமன்றி “தமிழ் தூது”, “ஒன்றே உலகம்” போன்ற நூல்களும் இவரின் படைப்புகளே. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் போற்றுகின்ற செம்மலாக, உலகம் போற்றும் உத்தமனாக, பண்புள்ளவனாக வாழ்ந்து காட்டி தமிழ் மொழியின் தனித்துவத்தை உலகறியச் செய்து, எவருமே செய்யாத மாபெரும் இலக்கியப் பணியைச் செய்த பெருந்தகை என்ற பெருமைக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தார் பேரறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார்.

மாதுமை சிவசுப்பிரமணியம்
கலைப்பீடம்

அன்று

மனிதன் நடத்தைகளை நடத்திச் சென்றான்;

இன்று

நடத்தைகள் மனிதனை நடத்திச் செல்கின்றன!

பவளவீழா மலர்
மதங்களும் மனிதர்களும்

நீர்க்குமிழி போன்ற இவ்வாழ்க்கையின் நிலைமையை உணராது எம்மக்கள் இன்று மதங்களின் பெயராலும், இனங்களின் பெயராலும் போராட்டத்தை நடாத்துகின்றனர்.” யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்பது இன்று பேச்சு வழக்கிலேயே உள்ளது.

பல நதிகள் ஒரு சமுத்திரத்தை அடைகின்றன. இங்கு நாம் நதிகளை மதங்களிற்கு ஒப்பிட்டால் அவை இறுதியில் சமுத்திரமாகிய முக்தியை அடைவதற்கு வழிகோலுகின்றன. எங்களது முக்கியமானதும் தலையாயதும் ஆன நோக்கம் இறைவனை அடைவதே ஆகும்.

மதத்தை “அபின்” போன்றது எனக்கூறிச்சென்றார் ஓர் லோகாயுதவாதி. ஏனெனில் ஒவ்வொருவரும் தம்மதம் தான் மக்கள் கடைந்தேறச் சிறந்தது எனக்கூறி, பல மதகுருமார்கள் மக்களை மயக்கி, தத்தம் மதத்தை வளர்க்க முயன்று, பின் தம் மதங்களிலேயே மயங்கி, மக்களைத் தம் மதம் நோக்கி இழுப்பதன் பொருட்டு வன்முறையைப் பிரயோகிக்கத்தொடங்கினர். இதனால் மக்களிற்கிடையே மத வேறுபாடுகள் வளர்ந்து சமூகங்கள் பிரிந்து வாழத்தலைப்பட்டது. இவ்வாறு காலப்போக்கில் நாடுகள், மதத்தின் சார்பாகப் போரிடத்தலைப்பட்டன.

இந்நிலையில் மதங்களின் தாத்தரியம் என்ன எனச்சிந்தித்து மனித வாழ்க்கைக்கும் மதங்களிற்குமான தொடர்பை விளக்க மாண்பு மிகுந்த மனிதர்களான மதப்பெரியோர்கள் தோன்றினர். இவ்வாறு ஆசிய நாட்டில் மகாத்மகாந்தி, விவேகானந்தர், விபுலானந்தர்... போன்றோர் தோன்றி, மதத்தின் பண்புக்கூறுகள் மனிதனை மாண்புற வாழவிடுவதே ஒழிய, வழி தவற விடுவதில்லை என்பதை நிலைநாட்டினர். மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைப்படி, மனிதன் வாழும் பிரதேசத்தின் சூழல், காலநிலை என்பவற்றை மையமாக வைத்து ஒவ்வொரு மதமும் தனது சமூகத்திற்கு தனித்தனி கொள்கைகள், கட்டுப்பாடுகளை விதித்துள்ளது. உதாரணமாக சைவசமயத்தில் உணவிடுத்து விரதம் அனுட்டிப்பதன் நோக்கம், ஒரு சில மணிநேரங்களிற்கு தனிமனித அவயவங்களிற்கு ஓய்வு கொடுத்துப்பின்னர் அவற்றை இயங்கவிடுதல் ஆகும். இது எமது காலநிலைக்குப்பொருந்தும். ஆனால் குளிர் நாடுகளில் பொருந்தாது. ஆகையால் நாட்டின் காலநிலை, பொருளாதார, அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப எமது கட்டுப்பாடுகளை மாற்றி அமைக்கலாம். இதில் தவறொன்றும் இல்லை என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதொன்றாகும். ஒவ்வொரு மதமும் தனது சமூகத்திற்குரிய வாழ்க்கை முறையை அனுசரித்து மனிதனை மேம்படுத்துகின்றது. ஆகையால் எல்லோர் வாழ்க்கை முறையும் அவர்களிற்குப்பொருந்தும் வகையில் அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மதமுறையும் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பவரின் மீது மட்டுமே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அவ்வாறு இருக்கையில் மற்றைய மதமுறைகளை ஒப்பிட்டு நோக்க முயற்சிக்காது நமது வழியில் சென்று முன்னேறுதல் அவசியமானது.

இதை எடுத்துக்காட்டவே காந்தி சர்வமத பஜனையை ஆரம்பித்து, எல்லா மதத்தவர்களும் மற்றைய மதத்தவர்களை மதிக்கப் பாதை சமைத்தார். சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்க சிக்காகோ நகரில் நடந்த சர்வமத மாநாட்டில்

அனைவரையும் “அமெரிக்க சகோதர,சகோதரிகளே!” என விளித்து தனது உரையை ஆரம்பித்ததன் மூலம் அனைவரது உள்ளங்களையும் கொள்ளை கொண்டார் என்பதில் வியப்பேதும் இல்லை.இவ்வாறு இவர் மதங்களிடையே ஓர் இணக்கத்தை ஏற்படுத்த மிகவும் முயற்சித்தார்.இதே போல் சுவாமி விபுலானந்தர்

“வெள்ளை நிற மல்லிகையோ
வேறெந்த மாமலரோ
வள்ளல் அடியிணைக்கு
வாய்த்த மலரெதுவோ
வெள்ளை நிறப்பூவுமல்ல
வேறெந்த மலருமல்ல
உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது”

எனும் இலகு தமிழ்ப் பாட்டின் மூலம் தூய்மையான உள்ளம் கொண்டவரையே இறைவன் ஏற்றுக்கொள்ளுவார் என்பதைத் தெளிவாக்கினார்.மேலும் இன்று கிறிஸ்தவ மதத்தின் பலபிரிவுகள்,,ஒன்றிணைந்து தொழிற்படுதலில் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன.

“ஒன்றே குலம்,ஒருவனே தேவன்” என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டு ,ஒவ்வொரு மதமும் அத்தேவனை அடைய உதவும் மார்க்கங்களே அன்றி வேறில்லை என்பதை இச்சமூகம் ஏற்றுக்கொள்ளும் தருணத்திலேயே மதத்தின் பேரில் ஏற்படும் சண்டைகள் ஒழியும்.அன்றிலிருந்து தான் உலகக்கொந்தளிப்புக்கள் ஒழியும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

க.கீர்வாணி
2^{ம்} வருடம்
விஞ்ஞான பீடம்

தமிழ்ச் சங்கம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

காலமெல்லாம்...

அன்றொரு நாள் பார்த்தபோது
அன்றில் மலர்ந்த மலராயிருந்தாளே
இன்று

இவளுக்கு என்னவாயிற்று
மா

வடுக்கள் போன்ற - இரு
விழிகளும் ஏன் - கண்ணீர்
மடுக்கள் ஆயின?

இவளுக்கே

உரித்தான

உற்சாகம் - ஏன்

ஒட்டு மொத்தமாய் தீர்ந்தது?

அமுதம் வார்க்கும் செய்ய
அதரங்களில் வசிக்கும்
குமுதம் குறுநகை - எங்கே
கொள்ளை போயின?

நிருத்த சாஸ்திரத்தின்
நிகண்டனைய திருமுகம் - ஏன்
விருத்த சாஸ்திரத்தின்
வாய்ப்பாடு ஆனது? அழகின்..
அகாரம் எனும்படி
அபிநயிக்கும் இளமேனி - ஒரு
விகாரம் எனும் படி - இன்றேன்
வெளிறிப்போனது?

சிலம்பொலி கேட்கும்
சேவடியில் இன்றேன்
புலம்பொலி கேட்கிறது?

புரியவில்லையா - புலவனே?
தெரியவில்லையா?
அமைதி என்ற போர்வையில்
அரசுவிட்ட
அரக்கர்
பூச்சரம் சூடிய
பூச்சரம் என்று புலவோர்
பாச்சரம் சூட்டிய

பாவையிவள் மேல்
பூச்சரம் பாய்ச்சிய
புருசனை
கோள்சரம் சூட்டியே
கொண்டு போயினரே

கொண்டவனைக் காணாது
பீதி பிடர் பிடித்துத் தள்ள
வீதி கடந்து விசாரித்தும்
விடை காணாது
பாவையிவள் துரும்பாகி - நலிந்து
சோபையிழுந்து சோகமாகிப்போனாள்.

ஆயின

அஞ்சு ஆண்டுகள் - அஞ்சும்

நெஞ்சு கசந்த

நஞ்சு ஆண்டுகள்

ஆயின

வருவானா? கைப்பிடித்த

கணவன் வருவானா?

என

இராப்பகலாய்

வீதி பார்த்து

வாசல் பார்த்து

விழுந்தது சுழுக்கு

ஒவ்வொரு நாளும்

ஒவ்வொருவராய் - ஓயாது

வாய் ஓயாது

விசாரித்தும்

விடை காணவில்லை

அருமையாய்

ஆசை அருமையாய்

பெற்ற - அவள்

அள்ளி அணைக்கும்

பிள்ளைச்செல்வங்கள்

போற்றுவாரின்றி

காப்பாற்றுவாரின்றி

துரும்பாய் இழைத்துப்போக

மிச்சம் இருந்த

பவளவீழா மலர்

நெல்முனை
நம்பிக்கையும்
சொச்சமின்றி
தொலைந்துபோக

உயிருக்கு இல்லை - இனி
உத்தரவாதம் எனும்
உண்மையை பெண்மையவள்
உணர்ந்தாள்
கணவனுக்காக - தன்னை
காக்காது - தன்
வாழ்க்கையில்
மழலைகளின் வாழ்வை

பூக்க வைக்க
முடிவு செய்தாள்
ஆயினும்
ஆண்டுகள் தான்
மாண்டு போனாலும் - அவள் தன்
வாழ்வுள்ளவரையும்
கணவனின் வரவிற்காய்
பார்த்திருப்பாள்
பாவையிவள் காலமெல்லாம்
காத்திருப்பாள்.

செல்வி கெங்காதரம் கௌரி
கலைப்பீடம்
மூன்றாம் வருடம்.

காக்க வை! - உன்னைக் காக்க வைப்பவர்களை;
உன் உதவி நாடி வந்தவர்களை அல்ல!

புகழ் என்பது - நீ சம்பாதித்தது,
கண்ணியம் என்பது - நீ கொடுப்பது,
இந்த உண்மையை நீ எப்போது உணருகின்றாயோ,
அப்போதே நீ வாழக் கற்றுக் கொள்கின்றாய்!

காலமெல்லாம்

சூரியக் குளிர்ச்சியை
 தாங்க முடியாமல்
 உதிர்ந்து விழும்
 இலைகளுக்குக் கூட
 சமாதிகட்டத் துடிப்பவன் நான்...
 பறப்பதற்கு
 சிறகுகளைக் கேட்கவில்லை
 எங்கள்
 முறிந்த சிறகுகளை செப்பனிட
 சில நிமிடங்களைக் கேட்கிறோம்...
 கனவுகளில் எல்லாம்
 இடி விழும் போது
 என்னவளே...
 எங்கள் வானத்தில் மட்டும்
 மேகம் மழை பொழிந்து
 என்ன பயன்...
 கிழக்குகளே இன்னும்
 வெளுக்கவில்லை
 ஒவ்வொரு பெளர்ணமியும்
 எப்படியடி உன்னை
 ஞாபகப்படுத்தும்...
 எங்கள்
 கால்கள் திருட்டுப் போனபின்
 நானும் நீயும் நடக்க
 பாதையிருந்தென்ன...
 கண்களைக் குருடாக்கியபின்
 வெளிச்சம் வந்து
 கண்டது என்ன...?
 உன் இதயம் நோக்கி
 பயணப் பட்ட - என்
 பாதச் சுவடுகள்
 புது உதயம் நோக்கி
 பயணப் படட்டும்...
 உன்னை ஞாபகம்
 செய்கின்ற
 அந்தக் கொன்றை மரக் கிளைகளில்
 நானும் நீயும்
 கால் கழுவிய அந்த
 வடக்கு அருவிக் கரைகளில்

இரத்தப் பூக்கள்
எப்பொழுது...
பூக்கக் கற்றுக் கொண்டதோ...
இன்னும் காதல்
நிறையவே இருக்கிறது
உன்னிலும் பார்க்க மண்ணில்
என் கண்ணில்...
இன்னும் காதல் இருக்கிறது
நாளை
சுதந்திரக் காற்று - உன்
தெருக்களில் வீசையில் - ஒருவேளை
என் சுவாசங்களும்
உன்னிடம் பேசும்
அதுவரை...!

ஜே.வடுபிடியிருஸாத்
இரண்டாம் வருடம்
கலைப்பீடம்

செல்வம் இழக்கப்படின

- நீ எதையுமே இழக்கவில்லை!

சுகம் இழக்கப்படின

- நீ ஏதோ ஒன்றை இழக்கின்றாய்!

கண்ணியம் இழக்கப்படின

- நீ எல்லாவற்றையுமே இழந்துவிட்டாய்!

விழித்த கண்ணும் விதிர்ப்புற்ற கையும்

க.உ.மாமகேசுவரன்

கம்பராமாயண மேடைமீலே பல வகையான பாத்திரங்கள் உலவுகின்றன. ஒவ்வொரு பாத்திரம் ஒவ்வொரு வகையிலே தனித்துவம் உடையதாகத் திகழுகின்றது. கும்பகருணன் என்ற பாத்திரம் இவை அனைத்திலும் பார்க்கத் தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகத் தனிச் சிறப்புடன் மிளிர்கின்றது. அந்தப் பாத்திரம் கம்பனுக்கே மிகமிகப் பிடித்த பாத்திரம் போலும். பல இடங்களிலே கம்பனின் செல்லப் பிள்ளையாகவே கும்பகருணன் காணப்படுகின்றான். கும்பகருணன் சில வேளைகளில் இராமாயண காவியத்தின் கதா நாயகனான இராமனையே விஞ்சிநிற்கவும் காண்கிறோம்.

“கும்பிட்டு வாழ்கி லேன்யான் கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்;” என்று கும்பகருணன் கூறுவதொன்றும் புனைந்துரையன்று. வீரத்தில் அவன் இராமனையும் வென்றவன். அப்படித்தான் கம்பன் அவனைச் சித்திரிக்கிறான். இரண்டே இரண்டு உதாரணங்களை மட்டும் இப்போது நாம் பார்க்கலாம்.

கும்பகருணனுக்கும் அநுமனுக்கும் இடையே போர் மூண்டுவிட்டது. அநுமன் ஒரு மலையை எடுத்துக் கும்பகருணன் மீது எறிகிறான். “இந்த மலை தாக்கி நீ இறந்துபடாவிட்டால் இனி உன்னோடு போர்புரியேன்” என்று வஞ்சினம் வேறு கூறுகிறான். நடந்தது தான் என்ன? அதைக் கம்பனே சொல்லட்டும்.

இளக்கமொன் றின்றி நின்ற வியற்கைபார்த் திவன தாற்றல்
அளக்குறற் பாலு மாகா குலவரை யமரி னாற்றா
துளக்குறு நிலைய னல்லன் சுந்தரத் தோளன் வாளி
பிளக்குமேற் பிளக்கு மென்னா மாருதி பெயர்ந்து போனான்

எவ்விதத் தளர்ச்சியும் இன்றிக் கும்பகருணன் நின்றான். அநுமன் இவனது ஆற்றலை அளவிடவும் முடியுமோ என்று அதிசயித்தான். மலைகளே இவனுடன் போர் புரியினும் ஆற்றாது பின்வாங்கிவிடும். இலகுவில் தோற்கடிக்கப்பட இயலாதவன் இவன். இராம பாணமே, பிளக்க முடிந்தால் அல்லவோ இவனைப் பிளக்கக்கூடும் என்று எண்ணியவாறு - போரில் இராமனது வெற்றி குறித்தே சந்தேகித்தவாறு - அவ்விடம் விட்டகன்றான் அநுமன் என்கிறான் கம்பன்.

இராமனால் வெல்லப்பட முடியாதவனோ கும்பகருணன் என்ற அச்சத்தை அநுமன் வாயிலாகக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்திய கம்பன், இராமனும் கும்பகருணனும் போரிட்டபோது, புறமுதுகிட்டான் இராமனென வெளிப்படையாகவே புலப்படுத்திவிடுகிறான். இதை அவன் இராமாயண கதா பாத்திரம் ஒன்றின் வாயிலாகக்கூடக் கூறவில்லை. விசஷயத்தின் கனதி கருதிப்போலும் தானே நேரில் வந்து கூறிவிடுகிறான். விழித்த கண்ணையும் விதிர்ப்புற்ற கையையும் சாட்சிக்கு வேறு அழைத்துவிடுகிறான்.

இராமனும் கும்பகருணனும் ஒருவரை ஒருவர் எதிர்கிறார்கள் எதிர்க்கிறார்கள். கொடியதொரு போர் ஆரம்பமாகிவிட்டது. கும்பகருணனின் படை முழுமையாக அழிந்துவிட்டது. அவன் தனி ஒருவனாய் நிற்கிறான். ஆனாலும் தளராது போர் புரிகிறான். இராமன் விட்ட அம்பால் அவன் “வலக்கை அற்றது” அவன் கலங்கவில்லை. மாறாக, “அற்று வீழ்ந்தகை அறாதவெங் கையினால் எடுத்துக் ” குரங்குக் கூட்டத்தைக் குமைத்தான். இராமன் “காத்துடன்” நிற்கவும் அவன் வானரப் படையைக் கொண்டு குமைப்பதை வியந்து உலகு நோக்கியது அஞ்சியது.

“உள்ள கையினும் அற்றவெங் கரத்தையே அஞ்சின உலகெல்லாம்”

இராமன் கும்பகருணனின் அஞ்சிய கையையும் கால்கள் இரண்டையும் கூடத் துணித்துவிட்டான்.

பவளவீழா மலர்

இராமனின் அம்புகள் வேகமாக வந்து தன் கைகளையும் கால்களையும் அறுத்துத் தள்ளி உடலைச் சல்லடைக் கண்களாகத் துளைத்த போதிலும் கும்பகருணனின்,

“செய்ய கண்பொழி தீச்சிகை யிருமடி சிறந்தது”

என்கிறான் கம்பன். முன்பைவிட இரண்டு மடங்கு தீச்சுவாலை சிந்தக் கும்பகருணன் விழித்தான் என்றால் விழித்த கண்ணை இமைக்கவில்லை என்பதுதானே பொருள். கும்பகருணன் பற்றி இப்படிக்குறிப்பிடும் கம்பன், கும்பகர்ணனோடு போர் புகையில் இராமனுக்கோ கை நடுங்கிவிட்டது என்கிறான்.

கைகளும் கால்களும் இழந்த கும்பகருணன் அருகில் ஒரு குன்று. அதை நாவினால் வளைத்து, ஆகாயத்தை அளவும்படி ஏந்திப் பின் வாயினால் இராமனை நோக்கி வீசுகிறான். குன்றொன்று தன்னை நோக்கி வரக்கண்டதும் இராமனின் கைகள் நடுங்குகின்றன. இக்காட்சியை,

தீயி னாற்செய்த கண்ணுடை யானெழுஞ் சிகையினாற் றிசைதீய
வேயி னாற்றிணி வெற்பொன்று நாவினால் விசும்புற வளைத்தேந்தி
பேயி னார்ப்புடைப் பெருங்கள மெறிந்தெழ பிலந்திறந் ததுபோலும்
வாயி னாற்செல வீசினன் வள்ளலும் மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றான்

எனக் கம்பன் விவரிக்கிறான்.

போரிலே எதிரி எறிகின்ற அல்லது ஏவுகின்ற ஆயுதங்கள் தனக்கு எதிரே வருகின்றபோது சுத்தவீரன் தன் கண்ணை இமைக்கக்கூடாது. போர் என்றதும் சினத்தோடு விழித்த விழிநோக்கை மாற்றவே கூடாது. அப்படி மாற்றிவிட்டால் - கண்ணை இமைத்துவிட்டால் - புறமுதுகிட்டுவிட்டதாக அர்த்தம் என்று பண்டைத்தமிழ் நூல்கள் கூறுகின்றன.

மிகப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் எனப்படுபவை சங்க இலக்கியங்கள். கிடைத்திருக்கும் சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை பத்துப்பாட்டு என்ற இருபெரும் பிரிவில் அடங்குகின்றன. எட்டுத்தொகையிலே வருவதொரு நூல் புறநானூறு. அங்கே ஔவை பாடிய பாடல் ஒன்று வருகிறது.

அரசன் போருக்குப் புறப்படுமுன் வீரர்களோடு விருந்துண்பான். மதுவும் வழங்கப்படும். மது வழங்கப்படும்போது மிகச்சிறந்த வீரனுக்கே முதலில் வழங்கப்படவேண்டும். “இவன்தான் முதலிலே மதுவைப் பெறும் தகுதி வாய்ந்தவன்” என்று புலவர் ஒருவர் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். இத்தகையதொரு சந்தர்ப்பத்திலே சிபாரிசு செய்பவராக ஔவை அமைகிறார்.

“வேந்தே, கள்ளை முதலிலே இவனுக்குத்தான் வழங்கவேண்டும். நீ கூட அவன் உண்ட பின்புதான் உண்ணவேண்டும். ஏன் தெரியுமா? இவன் தந்தையின் தந்தை, உன் தந்தையின் தந்தைக்கு எதிரே வந்த வேலைக் கண் இமைக்காது நின்று தன் மார்பில் ஏற்று வீரமரணம் எய்திய பெரும் புகழாளன். அவன் பெயரனாகிய இவனும் பகைவர் உன்மீது எறியும் வேலைக் கண் இமைக்காது நின்று தன் மார்பில் ஏற்பான் உன்னைக் காப்பான்.”

இவற்கீத் துண்மதி கள்ளே சினப்போர்
இனக்களிற் றியானை மியறேர்க் குரிசில்
நுந்தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை
எடுத்தெறி ஞாட்பி னிமையான்...
மறப்புக்ழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனும்...
மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே
ஐஎடுத்தெறி ஞாட்பு - படைக்கலங்களை எடுத்தெறியும் பேர்ஸ

என்று தன் சிபாரிசுக்குரிய வீரனைத் தான் சிபாரிசு செய்வதற்கான காரணத்தை ஔவை கூறும்போது, கண் இமைக்காது படைக்கலங்களை எதிர்கொள்ளும் வீரம் ஒப்பற்ற வீரம் என்றும் அது பரம்பரையாக வருவதோர் பண்பு என்றும் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை.

புறநானூறு இங்ஙனம் போற்றும் இவ்வீர்ப் பண்பை, சுத்த வீரருக்கான இலக்கணமாகவே ஆக்கிவிட்டது திருக்குறள்.

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஒட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு

வேல்கொண்டு எறிய - (எதிரி) வேலால் எறிய, விழித்தகண் - (போர்புரியவெனச் சினத்தோடு) விழித்துப்பார்த்த கண்ணை, அழித்திமைப்பின் - (சினத்தோடுகூடியிருந்த முந்திய நோக்கை) மாற்றி இமைத்தால், வன்கணவர்க்கு - கொடியவரான வீரருக்கு, ஒட்டன்றோ - (தாம்) புறமுதுகு இட்டதாக ஆகிவிடுமன்றோ!

திருக்குறள் கூறும் சுத்தவீரருக்கான இந்த இலக்கணத்தைப் பெருங்கதை, சீவகசிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களில் வரும் பாத்திரங்கள் இடையேயும் நாம் காணமுடிகிறது.

வேலுங் கணையமும் வீழினும் இமையார்
வீரியத் தறுகணர்...

இகலிடை இமையா எரிமலர்த் தடங்கண்
புகழ்வரை மார்பன்...

என்றிவ்வாறு வரும் பெருங்கதைப் பாடற் பகுதிகளும்,

ஆரமருள் ஆண்டகையும் அன்னவகை வீழும்
வீரரெறி வெம்படைகள் வீழ இமையான்...

ஏந்தல்தன் கண்கள் வெய்ய இமைத்திட எறிதல் ஒம்பி
நாந்தக உழவன் நாணி நக்குநீ அஞ்சல் கண்டாய்
காய்ந்திலேன்...

என்றிவ்வாறு வரும் சீவகசிந்தாமணிப் பாடற் பகுதிகளும் அதற்கான சான்றாதாரங்களாய் மிளர்கின்றன.

கும்பகருணன் இராமன் போரிலே, பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான புறநானூறு, சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை, திருக்குறள் என்பன காட்டும் போர் இலக்கணத்தின்படி இராமன் புறமுதுகிட்டவன் ஆகானா?

கண்களை இமைத்துவிட்டாலே புறமுதுகிட்டதாய் ஆகும் என்றால் கையே நடுங்கிவிட்ட பின்பும் புறமுதுகிட்டதாக ஆகாதா?!

“ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே“v என்ற விதிப்படி, சோறுண்டேன் என்றால் கறியும் உண்டேன் என்ற பொருள் பெறப்படுவதுபோல் “மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றான்“ என்றால் கண்ணும் விதிர்ப்புற்றதாக - இமைத்ததாக ஆகாதா?

கம்பனுக்கு ஏன்தான் இந்த வம்போ? எதற்காக இராமனை இப்படி ஒரு இக்கட்டில் மாட்டிவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறான் புரிந்துகொள்ள முடியாத புதிர் இதுதான்.

காலமெல்லாம்————

அன்பு வாழ்க.

கன்னி, காளை கொள்கையிலே காதல்-அதுகடவுள்
மேல் கொண்டு நின்றால் பக்தி அன்னை, உறவு மீது
கொண்டால் பாசம் அனுதாபம் சேர்ந்து நின்றால்
கருணை மண்ணின் மீது கொண்ட நாட்டுப் பற்று
மானம் மேலே வந்து நின்றால் வீரம் சின்னச்
சின்னப் பொருட்களின் மேல் ஆசை-ஆனால்
சிந்தனையில் காதல் கொண்டால் அறிஞன்
ஆவான். முறை தவறி வருகையிலே மோகம், காமம்
முழுமையாக அற்றுவிட்டால் மனிதன்
ஐடமேயாவான் மழையெனவே மனங்குளிரும்
மகிழ்ச்சி பொங்கும்-இம் மகத்தான உணர்வுபெறக்
காதல் செய்வீர் -இப் பல உணர்வும் ஒரு சேர
இப்பாரின் உயிர்கள் யாவரிலும் கொள்கையிலே
அதன்பேர் “அன்பு” ஆகும்.

“ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் ”
அன்பு செய்வோம்! அனைவர் மீதும்!! நட்பே
அன்பின் நடுநிலை வடிவம்!!!

தி.திவாகரன்
4 ஆம் வருடம்
மருத்துவபீடம்

சபரிமலை ஸ்ரீசாஸ்தாபீடாதிபதி “கலாநிதி”
ஸ்ரீஐயப்பதாசன் சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் .J.P.
(தலைவர்- சர்வதேச இந்துமத குருபீடம்)

வழங்கிய அருளாசிச் செய்தி

மனித வாழ்விற்கு கல்வி அறிவு மிக மிக முக்கியமானது. கல்வி அறிவு பெறாதவன் வாழ்க்கையில் பலவழிகளாலும் துன்பப்படுகின்றான்.

தீயகுணங்களை நீக்கவும் , தூயகுணங்களை இதயத்தில் தேக்கவும், பேராசையைப் போக்கவும், ஆதியும் அந்தமுமில்லா இறைவனுடைய திருவடியில் பற்று வைக்கவும் கற்றவனால் மட்டுமே முடியும்.

கல்லாதவனுக்கு இவைபற்றி எதுவும் தெரியாது அதனால் தான்,
“உளரென்றும் மாத்திரையும் அல்லால் பயவாக்
களரெனையும் கல்லாதவர்.”

என்று குறிப்பிடுகிறார் வள்ளுவர். எனவே நல்லது எது? கெட்டது எது? எனப் பகுத்தறியவும், தீமைகளை நீக்கி நல்லவற்றைச் செய்யவும் துணைபுரிவது கல்வி அறிவு.”எண்ணும் எழுத்தும்” இரு கண்ணென உணர்ந்து கல்வி பயிலுதல் உலகில் பிறந்ததன் நோக்கமறிந்து நல் வாழ்வு வாழ வழிவகுக்கும்.

மனிதனுக்கு அழிவு இல்லாத பெரும் செல்வம் கல்வி ஒன்றேயாகும். ஏனைய செல்வங்கள் எம்மிடம் வந்தவழி தெரியாமல் போய்விடும். ஆனால் ஒருவன் கற்ற கல்வி அத்தகையது அல்ல.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப்புடத்து.”

என்கிறது திருக்குறள் (398).

ஒருவன் ஒருபிறப்பில் கற்கும் கல்வியானது ஏழுபிறப்பிற்கும் தொடர்ந்து நன்மைதரும். வெள்ளத்தால் அழியாத வெந்தணல் வேகாத, சுழல்காற்றால் கலையாத, பிறருக்கு கொடுக்கக் குறையா செல்வம் கல்விச் செல்வம் ஒன்றேயாகும்.

இத்தகைய கல்வியைப் பெறுவதற்கு குழந்தைப்பருவம் முதல் பாலர் பாடசாலை, உயர்கல்வி கல்லூரி பட்டம் பெறுவதற்கும் உயர்ந்த தொழில் புரிவதற்கும் சர்வகலாசாலை, பல்கலைக்கழகம் போன்ற கல்விக்கூடங்கள் மூலம் பெற்று சமூகத்தில் நல்லநிலையில் சிறப்புடன் மனிதன் வாழ வழிவகுப்பது கல்வி.

“கற்றவர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு” எனவே நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கிய, உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற, எதிர்காலத்தில் சிறந்த அறிஞர்களை கலைஞர்களை, வைத்தியர் களை, முகாமையாளர்களை உருவாக்கக்கூடிய கொழும்பு பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் தனது பவள விழாவை கொண்டாடுவது என்ற நல்ல செய்தி அறிந்து மனநிறைவு கொள்கிறேன்.

பவளவீழா மலர்

பவள விழா சிறப்புற எமது பூரண நல்வாழ்த்துக்களையும்,
அருளாசியையும் வழங்குகிறேன்.

வாழ்க தமிழ் வளர்க (உயர் கலை) பல்கலை.

என்றும் அன்புடன்

ஸ்ரீஜயப்பதாசன்

சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார்

சர்வதேச இந்துமத குருபீடம்

90/22 ஜோசப்டயஸ் வீதி

கொழும்பு - 15

T.P. & FAX . 527025

வாழ்த்துச்செய்தி

கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் பவள விழாவினைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் இவ்வாழ்த்துச் செய்தியினை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வெய்துகிறேன். எழுபத்தைந்து ஆண்டுகால நடவடிக்கைகள் பெருமைக்குரியவை மட்டுமல்ல அவ்வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்ப்பது எங்களை நாங்கள் அறிந்துகொள்வதற்கும் எதிர்காலத் திட்டங்களை வகுத்துக்கொள்வதற்கும் உதவுவதாகும்.

முக்கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர், பட்டப்படிப்புகளிலும் பண்பாட்டுக் கோலங்களிலும் ஆங்கிலமும் மேலைத்தேய மோகமும் மேலாதிக்கம் செலுத்திய வேளையில், தமிழ் மொழியின்பாலும் பண்பாட்டின்பாலும் தமிழ் பேசும் மக்களின் கவனத்தை திருப்பவேண்டித் தூரநோக்குக்கொண்ட சிலரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது தமிழ்ச் சங்கம். அன்றுமுதல் இச்சங்கம் முத்தமிழ்த் துறைகளிலும் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டது இளம் மாணவரிடையே அறிவையும் ஆக்கத்திறனையும் சுதந்திர சிந்தனையையும் வளர்ப்பதற்கான பல வாய்ப்புக்களை நல்கியது. காலகதியில், விஞ்ஞான தொழிநுட்பக் கருத்துக்களையும் நவீனகால அனுபவங்களையும் தமிழுக்குக் கொண்டுவருவதிலும் தமிழ்ச் சங்கம் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

கடந்த எழுபத்தைந்தாண்டுக் காலப்பகுதியில் தமிழ்ப்பேசும் மக்களின் கவனம் எவ்வெத் திசைகளிற் சென்றது என்பதையும் அவர்களின் அபிலாசைகள் எப்படியெல்லாம் அமைந்தன என்பதையும் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகளும் வெளியீடுகளும் காட்டுவனவாகும்.

கடந்த காலச் சாதனைகளைக் கணக்கிலெடுத்துக் களிப்புடன் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் எமது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவிப்பதுடன், தமிழ்ச் சங்கத்தின் எதிர்கால முயற்சிகள் மேலும் பல வெற்றிகளையும் பயன்களையும் விளைவிப்பனவாய் அமைய வாழ்த்துகிறோம்.

சி. தில்லைநாதன்
தமிழ்ப் பேராசிரியர்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
பேராதனை.

சுதா? சுதா?
பல்கலை வளாகம் எங்கும்
பகரும் பெயர்
பகல்கனவாகி போனது ஏனோ?

நீ நிரந்தரமாய் உறங்கிய செய்தியை - நாம்
நிதர்சனமாய் உணர்ந்து கொள்ள
நீண்டநேரம் தேவைப்பட்டது
உணர்ந்தபோது சகோதரியே - எம்
உதிரத்திலும் கண்ணீர் சொட்டுப்போட்டது.

சகோதரியே
தாங்கமுடியா சோகத்தில் - எம்மை
தள்ளாமல் தள்ளிவிட்டு
சொல்லாமல் போனதென்ன? - எங்கள்மனம்
சொல்லொண்ணா துயரத்தில் ஆழ்ந்ததென்ன?

இறைவன் அடிகளை
இறுக்கப் பற்றிக்கொண்டாய்
மதத்தின் பால் மதம் கொள்ளாது
மற்றைய மதங்களையும் மதிக்க
மற்றையோர்க்கும் - முன்
மாதிரி ஆனாய்
சகோதரியே
மரணம் உன்னை
மணம் கொண்டது ஏனோ?

கோதையே

உந்தன் கோலமிட்ட கரங்கள் எங்கே? கனி
கவிதையாக காதில் ஒலித்திடும் உந்தன் மொழி எங்கே?
அன்பை அள்ளிவீசிடும் உந்தன் விழிகள் எங்கே?
அனைத்திலும் தோளோடு தோள் கொடுக்கும்
உந்தன் உதவும் தோள்கள் எங்கே?
இதமான புன்முறுவல் பூத்துநிற்கும் உந்தன் இன்முகம் எங்கே?
ஈரம் கசிந்திடும் இதயம் எங்கே?

எங்கே? எங்கே?

ஏங்கித்தவிக்கிறோம்
எம்மையே இழந்தாற்போல்
எம் இனிய நண்பியே
எம்மை ஏங்கவைத்து
எங்கு நீ சென்றாலும்
என்றென்றும் உந்தன் நினைவுகள்
எம்மை விட்டகலாது.
நாம் உள்ளமட்டும் - உந்தன்
நாமம் நாவைவிட்டு நீங்காது.

ஆசிச் செய்தி

கொழும்புப்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கம் 75ம் ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு வெளி யிடப்படும் நினைவு மலரிற்கு ஆசிச்செய்தி வழங்கக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

சிங்களவர்களிற்கும் தமிழர்களுக்குமிடையில் நீண்டகாலமக கலாச்சாரப் பண்பாட்டு விழுமியங்களில் காணப்படும் தொடர்புகள் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டது. நண்பர்களாகவும் பகைவர்களாகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். சிங்கள மொழியிலும் கலாச்சாரத்திலும் பழக்க வழக்கங்களிலும் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. சிங்கள அரசர்களின் அரசர்களின் போர்ச்சேனையிலும் மந்திரி சபையிலும் சேவை புரிந்துள்ளனர். ஒருகணத்தில் பௌத்தர்களின் புனிதத் தலமான தலதாமாளிகையின் பாதுகாப்பு பொறுப்பை தமிழ் பாதுகாப்பு பொறுப்பை தமிழ்ப் பாதுகாப்புப்படை ஒன்றிடம் ஒப்படைக்குமளவிற்கு தமிழர்கள் மிகவும் விசுவாசத்திற்குரியவர்களாக செயற்பட்டுள்ளதை மகிழ்ச்சியுடன் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்று சிங்கள, தமிழ் பொது மக்களிடையே சமாதானசகவாழ்வை நிலை நாட்டுவதற்காக பெருமுயற்சி மேற்கொள்ளப்படுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. குறிப்பாக இளைய தலை முறையினர் மத்தியில் இவ்வாறான விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுவது விரும்பத்தக்கது. பத்திஜீவிகளான பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு இவ்விடயத்தில் பெரும் பொறுப்புள்ளது ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கொழும்புப்பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் தனது 75 ஆம் ஆண்டு பூர்த்தியை நினைவு கூறும் இன்றைய பொழுது உணமையிலேயே மிக முக்கியமான சந்தர்ப்பமாகும். எதிர்காலத்தில் பல்கலைக்கழக தமிழ் மாணவர்களின் அபிவிருத்தியிலும் சிந்தனை வளர்ச்சிக்குமாக இச் சங்கத்தினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற சகல செயற்பாடுகளும் மிகவும் போற்றத்தக்கதாக அமைய தேவையான சக்தி, தைரியம், பலம் கிடைக்க மனப்பூர்வமாக வாழ்த்துகிறேன்.

வெள்ளவத்தை ஞானாபிவன்ச நாயக்கஸ்தவீர
விகாராதிபதி
சுவிசுத்தாராமய
சுவிசுத்தாராம பாதை
கொழும்பு 06

வாழ்த்துச் செய்தி

கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தின் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுவதை முன்னிட்டு வெளிப்படும் “ பவளதீபம் “ என்னும் சஞ்சிகைக்கு எனது வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்புவதில் புளகாங்கிதம் அடைகின்றேன்.

இலங்கையின் உயர்கல்வி வரலாறு கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்துடன் பின்னிப் பிணைந்திருப்பதைக் காணலாம் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே சேர். பொன். அருணாசலம், சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். மார்கஸ் பெர்னாந்து, சேர். ஜோம்ஸ் பீரிஸ் போன்ற பெரியார்களின் சிந்தனைக் கருவூலமாக 1921 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக் கழக கல்லூரி என்ற பெயரில் நிறுவப்பட்டது. இலண்டன் மாநகர பல்கலைக் கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுமிருந்தது. 1870 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட கொழும்பு வைத்திய கல்லூரியையும், கொழும்பு பல்கலைக் கழக கல்லூரியையும் இணைத்தே 1942 ஆம் ஆண்டில் தான் கொழும்பு பல்கலைக் கழகமாகத் தனித்தோற்றம் பெற்றதைக் காண்கின்றோம்.

சுமார் 75 ஆண்டு அறிவேளி பரப்பிவரும் கொழும்பு பல்கலைக் கழகம் தனது பவள விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிடவுள்ள பவளதீபம் நினைவுமலர் தனது முக்கிய பங்களிப்பைச் செய்ய முன் வந்துள்ளது பாராட்டத்தக்கதாகும்.

“ யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதானதொன்றும் காணோம் “ என்ற பாரதியாரின் கூற்று இன்றைய உலகையே விழிப்பு உயிர்ப்பூட்டிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் தமிழ்ச்சங்கம் தன் பணியைத் தொடர எம் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்

நன்றி

அல்உறர்ஜ். மௌலவி. ஏ. ஸீ. ஏ. எம் புகாரி ஜே. பி

தலைவர்

தபலீகூல் இஸ்லாம் அரபுக்கல்லூரி

சம்மாந்துறை

Faculty Of Science

99/2000 FIRST YEAR

1. Amutha .R
2. Angayatcanny.V
3. Aravindhnan .V
4. Chandrhasan .N
5. Dhakshayini .S
6. Govarthanan .N
7. Jegatheesh .Y
8. Jeyanthan .N
9. Jeyanthi .T
10. Kugavathy .K
11. Kukatharmini .T
12. Latha .S
13. Leanard .T
14. Luxshme .B
15. Nizar .M.L
16. Prabalini .S
17. Prasanna .B
18. Rajanikanth .A
19. Rajanikanth .V
20. Risama .M.F
21. Roshan .N
22. Sivakanthan .S
23. Sutharsaraj .S
24. Tharsini .S
25. Thiruketheswaran .A
26. Vithuvanu .P
27. Vydehi .B
5. Gayathri .S
6. Girvani .G
7. Ithayavani
8. Jegan .M
9. James .S
10. Janene .R
11. Jenita Evangalin .M
12. Jeyatharsini .V
13. Kiruban .S
14. Mahilnancai .T
15. Mohamad Rila .A.R
16. Muralitharan .K
17. Nadanarupan .P
18. Navaneethan .S
19. Nirojan .N
20. Parthiban .V
21. Piradeepan .V
22. Prasanthan .W.V
23. Ramanan .A
24. Ruzniya .A
25. Sasipraba
26. Sasitharan .P
27. Shatheeskumar .S
28. Senthuran .S
29. Subajini .S
30. Suhtarsan Croos .N.V
31. Suthahar
32. Sutharsan .K
33. Thangarajaah .M.S
34. Thayanithy .T
35. Vakeesan .T
36. Vanitha .K
37. Varni .S
38. Vijitha .S

98/99 SECOND YEAR

1. Balakumar .Y
2. Bhavan .S
3. Chenduran .T
4. Fathima Shaheen .C

97/98 THIRD YEAR (juniors)

1. Anandapragash
2. Chithrakaladevi .R
3. Dilipan
4. Fernando.A.G.
5. Geethanjali .S
6. Hafees .M.M.A
7. Jeyakumaran .S
8. Jeyathevan .V
9. Jihana .L
- 10.Juberdhas .M
- 11.Kannan .P
- 12.Kariharan .T
- 13.Kiyas .M.S.M
- 14.Griya .S
- 15.Kundhavi .B
- 16.Mafahin .M.B.F
- 17.Malaravan .A
- 18.Manoharie .S
- 19.Mayurika .A
- 20.Naseer .S.M
- 21.Nishan .J
- 22.Nusra .M.S.F
- 23.Patmakulasingam.K
- 24.Premila .V
- 25.Pushpakaran .K
- 26.Ramaneetharan .M
- 27.Ravindran .K
- 28.Rozana Nizous
- 29.Santhakumaran .S
- 30.Shanthini .R
- 31.Sivendran .N
- 32.Sobana .R
- 33.Sreegawri .S
- 34.Sujeevan .T
- 35.Sujieva .A
- 36.Tangavel .T

- 37.Thanenthran .S
- 38.Vasuki .S

96/97 THIRD YEAR (seniors)

1. Atootan.M
2. Azhaam
3. Dharini.W
4. Haneef Mohamed.A
5. Janarthanan .V
6. Jeneefar .M
7. Kalpana .K
- 8.Ketheeswaran .V
- 9.Manojkumar .N
- 10.Noel Niraj Niles
- 11.Nusry .M
- 12.Pragalathan .S
- 13.Razeen .Y.F
- 14.Reginold .E
- 15.Rupa .T
- 16.Sambhavi .T
- 17.Sathiyasuthan .N
18. Selvakumar.N
- 19.Senthuran .T
- 20.Shantharubini
- 21.Sivanthy .P
- 22.Shritharan .S
- 23.Sudharshana .S
- 24.Sugantha .S
- 25.Suthakaran .S
26. Thusianthan.R
- 27.Vaani .S
- 28.Medhini

Computer Science Special

1. Joseph .C.P
2. Kaladevi .T
3. Lloyd
4. Luxman .A.J.
5. Nedumaran .B
6. Sivaharan .T
7. Vathana .T .

Statistics Special

8. Umashanger .T

Maths Special

9. Yohenthiran .M

Chemistry Special

10. Hasana .M.S.F

Botony Special

11. Davasha Hamid
12. Rizana

Zoology Special

13. Thamayanthy .N

தமிழ்ச் சங்கம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

Academic Staff – Faculty of Management & Finance

Mr. A.A.Azeez.
Mr.K.Kajendra.
Dr.Ms.M.J.Fezeela Azan.
Mr.H.M.Alsabri.
Mr.M.J.M.Fazeel.
Ms.Pavithra Kailasapathy.
Ms.R.Senathiraja.
Ms.U.Kandasamy.

Mr.M.R.Sriskandarajah.
Mr.A.J.Mohamed Riyad..
Mr.A.A.A.Lathiff.
Mr.M.C.A.Nazar.
Mr.M.R.Mohamed.

**MEMBERS OF THE TAMIL SOCIETY IN 2000
FACULTY OF MANAGEMENT & FINANCE**

FIRST YEAR COMMERCE

01. Miss.F.F.C.Ajward	29. Mr.M.S.A.Kamal
02. Miss.S.S.M.N.Azmiya	30. Miss.K.Kalajini
03. Miss.B.Vanajah	31. Miss.K.Bakithra
04. Mr.R.Elankeeran	32. Mr.T.Kanthanesan
05. Miss.M.M.U.F.Farsana	33. Mr.M.Karunakaran
06. Miss.A.A.F.Farshana	34. Mr.N.P.M.Masahir
07. Miss.P.Gopika	35. Miss.M.M.F.Mazliya
08. Mr.M.U.M.Hamza	36. Miss.M.Rizvana
09. Miss.M.N.I.Himaya	37. Mr.A.A.M.Mufassir
10. Miss.F.J.M.Ismail	38. Miss.A.Najimunnisa
11. Miss.G.S.Jayamalar	39. Miss.N.Naburtha
12. Miss.M.H.H.Jesmin	40. Mr.T.Nicholas
13. Miss.P.Jenitha	41. Miss.W.Radhika Samathanam
14. Miss.R.Prabadevi	42. Mr.J.P.Wesley
15. Mr.C.Pradeepen	43. Miss.M.F.F.Sahra
16. Mr.S.Pulendiran	44. Mr.M.S.Shamil Mohamed
17. Miss.K.Punithawathy	45. Mr.K.Sivaskandha
18. Miss.P.Suganthi	46. Mr.K.Sivachandran
19. Miss.T.Puwanalogini	47. Mr.M.Sivarajah
20. Miss.R.Kalpana	48. Mr.S.Sivaruban
21. Mr.K.Rahman	49. Mr.S.Sriselvakanthan
22. Mr.P.Rajamohan	50. Miss.S.Thusidamala
23. Mr.C.Rameshwaran	51. Mr.P.Sutharsan
24. Mr.V.Ramesh	52. Miss.T.Anuratha
25. Miss.R.F.Rasmila	53. Miss.V.Thivya
26. Mr.M.S.M.Razeek	54. Mr.T.Ushantha
27. Mr.M.Rameshkumar	55. Mr.S.Rajkumar
28. Miss.M.A.F.Rukshana	56. Mr.U.D.Selvaratnam

57. Miss.B.Manjula Julie

MANAGEMENT

58. Mr.A.J.F.Ahmad

59 Mr.A.M.Anas

60. Miss.M.R.Begam

61. Miss.M.M.L.Begum

62. Miss.M.L.F.Fazeena

63. Miss.G.Thariny

64. Mr.M.B.Hussain

65. Mr.S.S.M.Inthizam

66. Miss.J.Jamuna

67. Miss.H.S.Kamuran Nisa

68. Miss.V.Kavitha

69. Mr.M.Ketheeswaran

70. Miss.M.Pramila

71. Mr.T.Mauran

72. Mr.A.A.M.Mohamed

73. Mr.H.M.Mohamed Ikram

74. Miss.T.Mythile

75. Miss.M.S.F.Nasriya

76. Mr.A.S.M.Nausaht

77. Miss.M.I.N.Nisa

78. Miss.M.N.F.Nisreen

79. Mr.M.S.M.Rafik

80. Miss.R.Thirumagal

81. Mr.A.R.M.Razeel

82. Miss.F.M.R.Rifa

83. Mr.M.S.M.Rizan

84. Miss.M.F.Rizwana

85. Mr.M.Y.Roshan

86. Mr.M.H.Sabry

87. Mr.K.R.M.Sahlan

88. Mr.A.Sajahan

89. Miss.T.Sanfara

90. Miss.P.Shoba

91. Mr.S.Sivakumar

92. Mr.S.Divya

93. Miss.J.I.Suhanya

94. Mr.S.Sutharsanan

95. Mr.R.Thatparan

96. Mr.S.Thinesh

97. Miss.T.Thiruloga Jeyanthi

98. Mr.T.Udayaseelan

99. Miss.M.L.S.S.Umma

100.Mr.V.Palanikumar

101.Mr.M.S.M.Rifwan

102.Miss.S.Udeshnie Angelin

103.Miss.K.Vinothini

SECOND YEAR

COMMERCE

1. Miss.L.Anandajothy

2. Miss.A.Deepa

3. Miss.A.Prashanthi

4. Miss.A.J.R.Banu

5. Miss.A.B.A.Begum

6. Miss.T.D.Casilda

7. Miss.S.F.Farooja

8. Mr.M.A.N.Fasmil Mohamed

9. Miss.A.C.Fathima Nushrath

10. Miss.G.Fathima Risana

11. Miss.M.F.Fathima Riyasa

12. Miss.M.N.Fathuma Rifda

13. Mr.S.I.S.Hameed

14. Miss.H.Vindya

15. Miss.M.N.Inul Nazreen

16. Mr.B.Jeyabalan

17. Miss.K.Kaviri

18. Miss.M.L.N.Marliya

19. Mr.M.M.Mohamed Infan

20. Mr.S.Mohamed Mufhim

21. Mr.A.L.Mohamed Asahir

22. Mr.M.J.Mohamed Dilshad

23. Mr.A.G.Mohamed Fairros

24. Mr.M.T.Mohamed Irshard

25. Mr.B.M.Mohamed Ismath

26. Mr.I.N.M.Mohamed Lahir

27. Mr.M.H.Mohamed Manasir

28. Mr.M.L.Mohamed Rinos

29. Mr.M.Mohamed Riswan

MANAGEMENT

30. Mr.M.K.Mohamed Riyas	68. Mr.A.H.Amandeen
31. Mr.M.F.Mohammadu Azlam	69. Mr.K.Ananthakumar
32. Miss.N.Sathiyathevy	70. Mr.S.Baskaran
33. Miss.M.Ponmalar	71. Miss.A.Nithyakala
34. Miss.P.Pottramarai	72. Miss.M.A.Bishra
35. Mr.M.J.Princip	73. Mr.M.T.S.Farhan
36. Mr.M.Rafiu	74. Miss.M.S.Fasriya Subair
37. Mr.R.Loganathan	75. Miss.A.C.Fathima Farzana
38. Miss.S.Ranjini	76. Miss.N.L.M.Fathima Rila
39. Mr.M.G.A.Rasmy	77. Miss.A.S.Fathima Zameena
40. Mr.M.A.M.S.Riza Mohamed	78. Mr.M.K.Fazal Mohamed
41. Mr.S.Sabesan	79. Mr.H.C.Feros Khan
42. Miss.M.S.F.Safrina	80. Miss.S.A.Geethanjali
43. Miss.S.Sasikala	81. Mr.A.N.A.A.A.Inas
44. Mr.J.Satkunakaran	82. Mr.A.Jeney Mark
45. Mr.M.A.S.Shameer Mohamed	83. Miss.K.Vasuki
46. Miss.S.Kirubalini	84. MR.M.Kannan
47. Miss.Y.N.F.Shukriya	85. Miss.K.Kumutha
48. Miss.S.Sujatha	86. Miss.A.L.N.Mahsooma
49. Miss.S.Jabawathani	87. Miss.V.R.Mary Suganthini
50. Mr.R.Suthaharan	88. Miss.M.Dharshini Rebecca
51. Mr.U.L.Thameem Deen	89. Mr.M.K.Mohamed Ramees
52. Mr.S.Thangaraj	90. Mr.S.A.Mohamed Aroos
53. Miss.T.Mehala	91. Mr.M.U.Mohamed Aslam
54. Miss.S.Udayarani	92. Mr.J.Mohamed Faizal
55. Mr.S.Umashangar	93. Mr.M.M.Mohamed Fareez
56. Miss.M.Valarmathy	94. Mr.A.C.Mohamed Hakman
57. Mr.E.Vasikaran	95. Mr.M.J.Mohamed Malhar
58. Miss.V.Vithya	96. Mr.N.Mohamed Matheen
59. Miss.V.Mehala	97. Mr.S.N.Mohamed Siddeek
60. Mr.X.Delex Josanthan	98. Mr.M.T.Mohamed Irfan
61. Miss.A.Yarleny	99. Mr.M.R.Mohamed Jawath
62. Mr.S.Ganathipan	100. Mr.P.Mohanlal
63. MR.S.Sooriyakumaran	101. Mr.M.B.Muhammadu Saroon
64. Mr.B.CaniJude	102. Miss.F.N.F.Muhjiza
65. Miss.M.R.F.Rizna	103. Miss.M.S.P.Navfira
66. Miss.S.Krishnaveny	
67. Miss.H.A.Fathima Silmiya	

பவளவிடூர் மலர்

104. Miss.M.F.Nushra	145. Miss.Kokila Krishnarajah
105. Miss.P.Pathmaviji	146. Mr. Perinpam Mathytharan
106. Miss.R.Thurga	147. Mr. Thurairajah Mayooran
107. Mr.M.J.Richman	148. Mr. Kappamaraikkar Mohamed Faisar
108. Miss.A.C.Sahira	149. Mr. Mohemed Shabdeen Mohamed Firdous
109. Mr.S.Saliheen	150. Mr. Mohemed Iqbal Mohemed Mohemed Naleen
110. Miss.A.F.F.Shihaniya	151. Mr. Abdul Rasheed Mohemed Naleer
111. Miss.M.F.Sithy Sifa	152. Mr. Mohemed Subair Mohemed Nasleen
112. Mr.R.T.Sivajothinathan	153. Mr. Mohemed Ismail Mohemed Ramzeen
113. Mr.R.M.Sivanathan	154. Mr. Abdul Salam Mohemed Safwan
114. Miss.S.Usha	155. Mr. Asanar Lebbe Mohemed Ali
115. Mr.M.N.F.Sulfika	156. Mr. Mohemed Riyal Mohemed Rifhan
116. Mr.A.N.M.A. Yaseer	157. Mrs. Vijayaletchumi Devaprasath
117. Miss.T.Rathipriya	158. Miss. Mohemed Razik Fathima Naseema
118. Miss.M.Laksmi	159. Miss. Romani Berundha Ponniah
119. Miss.F.I.F.Sideek	160. Mr. Deepan Premkumar Rajasingham
120. Mr.H.L.Niamudeen	161. Mr. Abdul Razeek Rashad Mohemed
121. Miss.S.Suganya	162. Mr. Habeeb Mohemed Riza Mohemed
122. Mr.S.Sarangan	163. Mr. Manimuthu Saravanan
123. Miss.F.F.L.Rahumathullae	164. Miss. Mohemed Farook Fathima Safrina
124. Miss. Jeyamehala Somapalan	165. Mr. Lingamoorthi Sureshvaranatha Shama
125. Miss. Sivajini Kanapathipillai	166. Miss. Mohemed Thowfeek Sithy Nishana
126. Mr. Mohamed Mafaz Mohideen	167. Miss. Pathmakumaran Sivadharshini
127. Miss. Karuppiah Chandrakala	168. Mr. Ganeshan Sivakumar
128. Mr. Sabaratnam Subendran	169. Miss. Nishanthi Sivanthaperumal
129. Mr. Seetharam Rathakrishnan	170. Miss. Devagi Sivasubramaniam
130. Mr.Asana Lebbe Mohamed Inamulla	171. Mr. Jeyarajah Joy Surendran
131. Mr. Mohamed salik Mohamed Suresh	172. Mr. Arumugam Suresh
132. Mr. Thirugnanam Sivaruban	173. Miss. Micheal Raja Sellathurai Thaarancee
133. Mr. Hussain Issadeen	174. Mr. Murugiah Thayabaran
134. Mr. Bastiampillai Christy Ajithkumar	175. Mr. Jekeswaran Theepan
135. Mr. Annalingam Alastinkumar	176. Miss. Gayathri Thirunavakarasu
136. Mr. Abdul Muheen Amardeen	177. Miss. Sugeetha Thurairajah
137. Mr. Abdul Munaf Askar	178. Mr. Thambinathan Yoharan
138. Miss. Gayathri Balasingam	
139. Mr. Abdul Cader Faither Khan	
140. Miss. Noor Nilufa Farook	
141. Miss. Piriyardarshini Gnanasundram	
142. Mr. Kayal Varisai Ahamathu Mohamathu Hassan	
143. Miss. Thayalini Kanagalingam	
144. Miss. Malarvathani Kanagasundaram	

Academic Staff of the Faculty of Law

Mr.N.Selvakkumaran
Mr.V.T.Thamilmaran.
Mrs. S.Segarajasingham.
Mr.K.Arul.
Mrs.S.Devaurajah.
Mr.A.Sarweswaran.

Faculty of Law – Second Year

A.Judeson.
V.D.Selvasutharson.
S.Suthamathy.
T.Thusyanthan.
S.Satheestharan.
S.Vickneswary.
M.B.Anfar.
A.C.Rizvan.
U.Jazeena.
M.H.M.Ziyath
S.M.Gadafi
A.B.Yookinoon
N.Partheeban
T.T.Rajanikanth
P.Aatheeban
A.M.M.Mufaris
M.I.M.Inul Muneera
M.I.M.Rizvi
A.B.M.Mowjoon
N.Rizvan
G.Rajan Nirubasingham
A.M.fahim
M.T.M.Murshad

Faculty of Law – First Year

A.Sujeetha
A.Mary Maristella
C.Camalitta

I.Fathima Hasan Cegu
J.Thirunnavukkarasu
J.Rajendran
M.Kiruthiga
M.Majitha
A.Miruthini
U.M.Rafeek
M.Tharany
M.Musathik
R.M.N.Fathima
G.Ranitha
J.Rasmy
P.Rathiny
M.Riyasa
T.Sivagowri
X.Milka Lashani
A.Zahir
Z.Fathima Shahina

Faculty of Law – Third year

A.Gracian Alexrajah
T.Kesavarajan
S.Jebanesan Logu
T.Karikalan
T.Karunakaran
B.Denisinaran
J.Aruran
D.L.F.Shamila
M.I.F.Begum

A.J.M.Nazeem
M.R.Haroos Mohamed
M. Y.M.Ramees
A.H.D.Mohideen
M.L.M.Munas
M.C.Sabarullah
G.L.Nazeeb
M.U.L.Azhar
T.Subarajini
B.Jasmine Isabella
J.Verjini
V.Priyanthi
K.C.N.Rajitha
S.Thusyanthi

Faculty of Law – Final Year

S.Sutharjenan
S.Subajini
N.Sutharini
K.Vinayagamoorthy
S.Kokulavani
M.A.M.Hakeem
N.P.Inaya
A.L.M.Rifas
J.N.Rajanayagam
T.Sasikala
K.Shiyamini
S.Shamini
P.PradeepKumar
S.Primus Siraiva
K.Navaneethan
M.A.M.Mujeeb
A.L.M.Cassim
T.N.A.Aathavan
K.Sivathanuja

Faculty of Arts – First Year

K.Gowsala
J.Kavitha

V.Paraneethari
N.Ravaranjani
A.Rajeswary
N.Nirupa
S.Vinitha
J.Yalini
J.Dheepamala
L.Amutha
P.Rajika
M.H.A.F.Rarhana Shafee
S.F.Fareena
M.R.Sumaiya
M.R.F.Rihana
H.F.Sharmila
M.M.G.H.F.Sharmila
O.S.Lareefa
S.A.Shakeela
M.A.S.Fairoosa
M.S.Hafeela
A.S.Nusra
M.M.F.Mahmooda
S.H.Thasleema
A.Mansoona
M.R.F.Sihana
M.F.Saumiya
I.Rizwana
R.R.Silmiya
R.L.Sharmila
A.J.Aysha
M.S.F.Rinoosa
M.I.F.Rizwana
M.F.Rilwaniya
A.G.F.Hanifa
S.D.Hilmiya
A.L.Safeya

Faculty of Arts

Department of Economics

Lecturer	Mrs.Selvi Srigananathan
Lecturer	Mr.Ganeshamoorthy
Lecturer	Mr.Vasanthan Emmanuel
Lecturer	Mr.Raveendra Kumaran
Lecturer	Mr.Amirthalingham
Lecturer	Mr.Santhirasekaram
Lecturer	Mr.Sivakumar

Department of Geography

Head of the Dept.,	Prof., Yoga Rasanayagam
Senior Lecturer	Dr.Puvanarajah
Senior Lecturer	Mr.Sriskanthan
Senior Lecturer	Mr.Anthony Nobert
Lecturer	Mr.Mohamed Rijai

Department of Sociology

Lecturer	Mr.Robinson
Lecturer	Mr.Mohamed Majeez
Lecturer	Mr.Krishna kumar

Department of Islamic Civilization

Lecturer	Mr.Sabeer
Senior Lecturer	Mr.Mohamed Ameen
Senior Lecturer	Mr.Mohamed Yazeer

Department of History, Political Science & International Relations

Lecturer	Mr.Mohamed Sathath
Lecturer	Mr.Abdul Kalam
Lecturer	Mr.Mohamed Raihan

Faculty of Arts – First Year

K.Gowsala
J.Kavitha
V.Paraneethari
R.Navaranjini
A.Rajeswary
N.Nirupa
S.Vinitha
J.Yalini
J.Dheepamala
L.Amutha
P.Rajika
A.R.M.Iqbal
M.H.M.Azhar
S.H.M.Raseek
A.Faizal
A.L.M.Haris
T.Amanullah
M.S.A.Kalam
A.Naseem
A.S.M.Yaseer
M.C.M.Nizam
B.M.Jahid
S.M.Nawan
M.G.Inamullah
L.T.Ibrahim
M.T.M.Hasir
M.A.S.M.Simark
M.R.M.Ameen
M.H.M.Imthiyas
M.C.A.Rahuman
M.M.M.Roomy
M.Shafi Hussain
S.Suresh Karan
S.Aruljothy
A.S.M.Asmil
M.Irshad
M.H.A.F.Rarhana Sahfee
S.F.Fareena

M.R.Sumaiya
M.R.F.Rihana
H.F.Sharmila
M.M.G.H.F.Farhana
O.S.Lareefa
S.A.Shakeela
M.A.S.Fairoosa
M.S.Hafeela
A.S.Nusra
M.M.F.Mahmooda
S.H.Thasleema
A.Marsoonsa
M.R.F.Sihana
M.F.Saumiya
I.Rizwana
R.R.Silmiya
R.I.Sharmila
A.J.Aysha
M.S.F.Rinoosa
M.I.F.Rizwana
M.F.Rilwaniya
A.G.F.Hanifa
S.D.Hilmiya
A.L.Safeya

Faculty of Arts – Second Year

Economics Special Students

Miss.S.Mathumai
Mr.A.Muhseen
Miss.S.Fathima Fahmitha
Miss.M.Fathima Shaheena

Sociology Special Student

Miss.S.Pushparani

Geography Special Students

Mr.R.Thurairajasingham
Mr.J.Pragalanathan
Mr.M.K.M.Athir
Miss.M.T.F.Tahoorah
Miss.S.Sudharshini
Mr.M.Mirjawath
Miss.M.R.F.Sharmila

International Relations Special Student

Mr.M.Natheer

General Degree Students

Mr.M.J.M.Irshad

Mr.S.H.M.Faizal

Miss.F.Maheeza Hammad
Miss.Juwairiya Nazeer
Miss.B.I.Fouqiya
Miss.O.H.F.Shareeja
Miss.M.F.Farooza
Miss.F.F.Fasliya
Miss.W.F.Nasmiya
Miss.M.Vasuki
Miss.M.Janoona Begam
Miss.N.F.Rinoza Begum

Mr.H.M.Sameem
Mr.M.Silmy
Mr.M.Zaky
Mr.K.Nithiyakumar
Mr.S.A.Vinson
Mr.M.Sideek
Mr.M.Yazeer
Mr.M.Haneefa
Mr.A.H.Inamullah
Mr.S.M.Rizwan

Faculty of Arts – Third Year

Economics Special Students

Miss.S.Aroufath Neilupher
Miss.K.Sutheshana
Mr.G.Thushyanthan

Geography Special Students

Miss.B.M.Bamini

Miss.M.Shakeena
Miss.A.Rayeesa
Miss.K.Gowri

International Relations Special Student

Miss.V.Vathsaladevi

General Degree Students

Miss.Naufails Nagoorthamby
Mrs.Nalini Jeyarajah
Mr.Mohamed Fasi Mohamed Abdullah

Faculty of Arts – Final Year

Geography Special Students

Mr.T.Jesudhas
Miss.M.V.S.Katheeya
Miss.M.S.Asiya
Miss.A.Vijaya Tharshini

Faculty of Medical – First Year

Mr.Ukraperuvaluthipillai Mohamed
Mr.Mohamed Mahir Inosan Mohamed
Miss.Logini Mathevarajah
Miss.Komagal Arunagiri
Miss.Nirojini Panchadsaram
Miss.Gayathri Subramaniam
Miss.Shanmugapriya Dharmakulasingham
Mr.Mohamed Ibrahim Siraj
Mr.Krishapillai Guruparan
Mr.Dinesh Jeyakumar
Mr.M.C.Shivanthan
Mr.Vengadesh

Faculty of Medical – Second Year

Mr.S.Selvaganesh
Mr.T.Sahitharan
Mr.David Suthagar
Mr.N.Rajaganesh
Mr.S.Sutharsan
Miss.B.Renuka
Mr.M.Mahir
Mr.M.Y.M.Ajwath
Mr.E.L.M.Aswir
Mr.Janoos

Faculty of Medical – Third year

Mr.K.Kalaichelvan
Mr.K.Sairam
Mr.J.D.Arudchelvam
Mr.M.H.M.Zaky
Miss.A.Ajini
Miss.V.Priyadharshini
Miss.T.Shanmugapriya
Miss.S.Shreevithiya
Miss.T.Premini

Faculty of Medical – Final Year

Mr.A.A.D.Aravinthan
Mr.T.Gunasekaram
Mr.K.Kalaichelvan
Mr.M.Pradeepan
Mr.R.Ramesh Shankar
Mr.T.Rohan
Mr.K.Sutharsan
Mr.T.Thivakaran
Mr.D.Vinodhan

Miss.K.Kugapriya
Miss.N.Vanitha
Miss.R.Mehala
Miss.S.Nagendra
Miss.M.Rajani
Miss.A.Shironee
Miss.K.Sharmila
Miss.S.Sivamala

1995/96 – Final Year – Junior Students

Mercl Anselem
A.Kavitha

C.Gnanachandran
P.Janaki
S.Murugathas
S.Mathana Kumara
K.Nirathara Kumar
S.Norman Rosanth
K.Reginald
V.Kirupaalar
K.Siva Kumar
S.Sivapriyan
V.Sutharsan
S.Sri Shankar
T.Sorubini
T.Revathi

1994/95 – Final Year – Senior Students

K.Vithiyan
A.Meenadchisundaram
N.Paraneetharan
G.Pragash
S.Branavan
Rajeev Grayson
N.Jeya Anandan

தமிழ்நாடு பல்கலைக்கல்வி மலர்
1994/95 – Final Year – Senior Students

Contributors for Thamizh Vizha

A.M.T. Transport Service
Jeyalitha Jewellery
Aloma Textile
Kuhat motor stores
Sharmila Travels & Tours
Liverpools Navigation (PVT) Ltd.
Allianz International (PVT) Ltd.
Savoy paint center
Mahaladsumi Stores
Suwarnaa Gold House
Veeyen Mills
VJ Enterprises
Atlas International (PVT) Ltd.
SML Sathosa motors Limited
Sakura Agencies
Uma Jewell House
Bahirah Travels & Tours
Union Bank
Parames Vidio
S.P.S. Enterprises
S.A.Waffa Ahamed
Mascons Limited
K. Thevarayan & Family
Dinesh Manpower Agencies Ltd.
E.R. Transport (PVT) Ltd.
Kandiah - Neelakandan

Partner : Murugesu - Neelakandan

Attorney-at-Law, Notary Public

Patant & Trade mark Agents

Kathiravepillai

Attorney-at-Law, Notary Public and Commissioner for oaths

V. Thevasenathipathy LLB

Attorney-at-Law, Notary Public

Thavanesan & Fernando

Attorney Solicitors Notaries Public

Arumugam Thavanesan

JP & Unofficial Magistrate

சென்னை

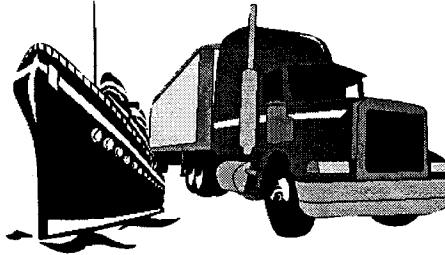
சென்னை

*With best
compliments from:*

Liverpools Navigation (Pvt) Ltd.,

*For Freight Forwarding and
Shipping Services*

- Shipping Agents
- Ship Charterers
- Ship Chandlers
- Ship Brokers
- International Freight Forwarders
- Customs Clearing Agents
- Cargo Consolidators

*All Island Transporters
Operator Coastal Shipping*

Liverpools Navigation (Pvt) Ltd.,

No. 320 1/3, 3rd Floor, Galle Road,
Colombo 3, Sri Lanka.

Tel: 577702-3, 301294-6

Fax: 577701, 564572

E-mail: livepoo@lanka.com.lk / livepol@lanka.com.lk

75 ம்
ஆண்டு
தமிழ்ச் சங்கம்

சொழும்பு பல்கலைக்கழகம்